

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
Κ Ω Μ Ω Ι Δ Ι Α Ι

ARISTOPHANIS
C O M Œ D I Æ

A D

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM
CUM BREVI ANNOTATIONE CRITICA
EDITAE

VOL. I.

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCXXV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΤΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἦκοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΤΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΤΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ΔΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ΚΟΡΑΙ θυγατέρες τοῦ Μεγαρέως.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάρχον.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Εκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερωῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπει-
5 σαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα, προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρῶντες, ὡς ἐπισπόμενον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὀρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι,
10 ἐφ' ᾧτ', ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δὲ τινῶν ἐξ
15 αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεῖς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ
20 ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδίδια ἑαυτοῦ διεσκενασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος
25 εἰς τὴν ἀγορὰν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενος τινὰ ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων, καὶ δεομένων

μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικουῦντος δὲ
 αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκνίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦ-
 τον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκων κελεύει ἐξελ-
 θόντα μετὰ τῶν ὄπλων τὰς εἰςβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιό-
 5 πολιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον
 ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλ-
 λάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ'
 ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων,
 καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη
 10 ἐπὶ Εὐθύμενους ἄρχοντας ἐν Αθηναίοις διὰ Καλλιστράτου·
 καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζε-
 ται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηρίαίς.

Ἄριστοφάνους γραμματικοῦ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονται τινες
 πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
 οἱ μὲν στρατιᾶν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον·
 παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς
 5 σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
 εἶασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται
 σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
 Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησί, καὶ τὸν Περικλέα
 οὐκ τῶν Λακῶνων τῶνδε πάντων αἴτιον,
 10 σπονδὰς λύσιον τε τῶν ἐφεστῶτων κακῶν.

Α Χ Α Ρ Η Σ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ. ΚΗΡΤΞ. ΑΜΦΙΘΕΟΣ. ΠΡΕ-
ΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ. ΘΕΩ-
ΡΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- "**Ο**σα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαντοῦ καρδίαν,
ἦσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·
ἂ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάραρα.
φῆρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
5 ἔγῳ δ' ἔφ' ὧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδῶν,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλω τοὺς ἰππέας
διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγωδικόν,
10 ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
ὁ δ' ἀνεῖπεν· εἰσαγ' ὦ Θεογνι τὸν χορόν.
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἠνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξιθέος εἰσῆλθ' ἄσόμενος Βοιώτιον.
15 τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδῶν,
ὅτε δὴ παρέκνυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτου γὰρ ῥύπτομαι,
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὄφρῦς
ὡς νῦν, ὀπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
20 ἔωθινῆς, ἔρημος ἢ πνύξ αὐτῆι·
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κᾶνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον·
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἀωρία
ἤκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς

- 25 ἔλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
 ἀθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
 ἔσται προτιμῶς οὐδέν· ὦ πόλις, πόλις.
 ἐγὼ δ' αἰεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοστῶν κάθημαι· κἄτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
 30 στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
 ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
 ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν,
 στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
 ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν· ἄνθρακας πρίω·
 35 οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἥδην πρίω·
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χῶ πρίων ἀπῆν.
 νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἤκω παρεσκευασμένος
 βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
 εἴαν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγη.
 40 ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὐτοὶ μεσημβρινοί.
 οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ ἔλεγον·
 ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

ΚΗΡΤΞ.

πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
 πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

- 45 ἥδη τις εἶπε;

ΚΗΡΤΞ.

τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγώ.

ΚΗΡΤΞ.

τίς ὦν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ἀμφίθεος.

ΚΗΡΤΞ.

οὐκ ἄνθρωπος;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὐ,

ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Διήμητρος ἦν

καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
 γαμειὶ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην, τήθην ἐμὴν,
 50 ἐξ ἧς Ἀνκίνοσ ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
 ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω.
 ἀλλ' ἀθάνατος ὦν, ὦνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις.

ΚΗΡΤΞ.

οἱ τοξόται.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

55 ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεῆ, περιόψεσθέ με;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
 τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελεν
 σπονδὰς ποιεῖσθαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗΡΤΞ.

κάθησο σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

60 ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.

ΚΗΡΤΞ.

οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποιίου βασιλέως; ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσιν,
 καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.

ΚΗΡΤΞ.

σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βαβαιᾶξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΤΣ.

65 ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
 μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
 ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος·

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἱμοι τῶν δραχμῶν.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

- καὶ δῆτ' ἔτρυχόμεσθα παρὰ Καῦστρίων
 πεδίων ὀδοιπλανοῦντες, ἐσκηνημένοι,
 70 ἐφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
 ἀπολλύμενοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἔγω
 παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῶ κατακείμενος.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

- ξενιζόμενοι γὰρ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
 ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
 75 ἄκρατον οἶνον ἠδύν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Κραναὰ πόλις,
 ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγγελον τῶν πρέσβεων;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἠγοῦνται μόνους,
 τοὺς πλείστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἡμεῖς δὲ λαικαστὰς τε καὶ καταπύγονας.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

- 80 ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἦλθομεν·
 ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὄχητο, στρατιὰν λαβῶν,
 κᾶχεξεν ὀκτῶ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὄρων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόσον δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

- τῇ πανσελήνῳ· κᾶτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
 85 εἴτ' ἐξένιξε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὄλους
 ἐκ κριβάνου βοῦς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τίς εἶδε πώποτε
 βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
 παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Φέναξ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

90 ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺν, δύο δραχμὰς φέρων.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐκκόψειέ γε

κόραξ πατάξας, τον τε σὸν τοῦ πρέσβεως.

ΚΗΡΤΞ.

ὁ βασιλέως ὀφθαλμός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦναξ Ἡράκλεις·

95 πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκαμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμόν κάτω.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν, φράσον,
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὃ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

100 ἰαρχαμὰν ἕξαρχ' ἀναπισσόναι σάτρα.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ξυνήκαθ' ὃ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

· μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μείζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

οὐ λῆψι χρῦσο, χαννόπρωκτ' Ἴαοναῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

105 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

τί δαὶ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄ τι; χαννοπρώκτους τοὺς Ἴάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἀχάννας ὅδε γε χρυσίου λέγει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποιῆς ἀχάννας; σὺ μὲν ἀλαζῶν εἰ μέγας.

- 110 ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασιανῶ τοῦτον μόνος.
 ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
 ἵνα μὴ σε βάρῃ βάμμα Σαρδιανικόν·
 βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; —
 ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβων; —
- 115 Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοί,
 κούκ' ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶσιν ἐνθ' ἐνδ' αὐτόθεν.
 καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονί
 ἐγῶδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
 ᾧ θερμοβουλον προκτὸν ἐξυρημένε·
- 120 τοιόνδε δ' ᾧ πίσθηκε τὸν πώγων' ἔχων
 εὐνούχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκενασμένος;
 ὀδί δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων;
 ΚΗΡΤΞ.

σίγα, κάθιζε.

τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ βουλή καλεῖ

- 125 ἔς τὸ πρυτανεῖον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;

κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
 τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέ ποτ' ἴσχει γ' ἠ΄ θύρα.
 ἀλλ' ἐργάσομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
 ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ ἔστιν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὐτοσί πάρα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 130 ἐμοὶ σὺ ταυτασί λαβὼν ὀκτώ δραχμάς
 σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
 καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
 ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.
 ΚΗΡΤΞ.
 προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

ΘΕΩΡΟΣ.

ὀδί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

135 ἕτερος ἀλαζῶν οὗτος εἰσκηρύττεται.

ΘΕΩΡΟΣ.

χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἤμεν ἐν Θράκῃ πολὺν,

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ ἴφηρες πολὺν.

ΘΕΩΡΟΣ.

εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὄλην,

καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,

140 ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγνις ἠγωνίζετο.

τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·

καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφνωῶς,

ὑμῶν τ' ἐραστῆς ἦν ἀληθῆς, ὥστε καὶ

ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.

145 ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,

ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,

καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρῃ·

ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων

στρατιὰν τσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,

150 ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι

ᾧν εἶπας ἐνταυθὶ σὺ, πλήν τῶν παρνόπων.

ΘΕΩΡΟΣ.

καὶ νῦν ὄπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος

ἔπεμψεν ὑμῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.

ΚΗΡΤΞ.

155 οἱ Θραῖκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἠγάγευ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

ΘΕΩΡΟΣ.

Ὀδομάντων στρατός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
 τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;

ΘΕΩΡΟΣ.

τούτοις ἔάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῶ,
 160 καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
 ὑποστένοι μέντ' ἂν ὁ θρανίτης λεῶς,
 ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
 ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.

165 οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ' ;

ΘΕΩΡΟΣ.

ὦ μόχθηρε σὺ,

οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταντὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
 ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
 ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν

170 τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
 διοσημία ἔστι καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.

ΚΗΡΤΞ.

τοὺς Θραῆκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔννην.
 οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
 175 ἀλλ' ἐκ Λακεδαιμόνος γὰρ Ἀμφίθεος ὀδί.
 χαῖρ' Ἀμφίθεε.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

μήπω, πρὶν ἂν γε στῶ τρέχων.
 δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ μὲν δευρό σοι σπονδὰς φέρων
 ἔσπευδον· οἱ δ' ὡσφροντο πρεσβῦταί τινες

180 Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνιοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὧ̄ μιαιώτατε,
σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·

185 ἐγὼ δ' ἔφρευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἱ δ' οὖν βοῶντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἔγωγε φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὐταὶ μὲν εἶσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰβοῖ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

τί ἔστιν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι

190 ὄξουσι πίπτης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

σὺ δ' ἀλλὰ ταςδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄξουσι χαῦται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὡςπερ διατριβῆς τῶν ξυμμαχῶν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἀλλ' αὐταὶ γὰρ σοὶ τριακοντούτιδες

195 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὧ̄ Διονύσια.

αὐταὶ μὲν ὄξουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ' πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κὰν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὄπη θέλεις.
ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκπίομαι,

200 χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνεάς·

ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιῶν Διονύσια.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἔγὼ δὲ φρευξοῦμαι γε τοὺς Ἀχαρνεάς.

ΧΟΡΟΣ.

- τῆδε πᾶς ἔπον, δῖωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
 205 τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
 ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύετε,
 εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
- 210 ἐκπέφενγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἑτῶν
 τῶν ἐμῶν·
 οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθρώκων
 φορτίον
- 215 ἠκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὧδε φανύλως ἂν ὁ
 σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος,
 οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.
 νῦν δ' ἐπειδὴ στεγρὸν ἦδη τοῦμὸν ἀντικνήμιον,
 220 καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
 οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτὲ
 μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνεάς.
- 225 ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπέισατο,
 οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθροδοπὸς αὖξεται τῶν ἐμῶν
 χωρίων·
- 230 κοῦκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
 ὄξυς, ὀδυνηρὸς, ἐπίκωπος, ἵνα μήποτε πα-
 τῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
- ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
 235 καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὔρεθῇ ποτέ·
 ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ. ΧΟΡΟΣ. ΓΥΝΗ. ΘΥΓΑΤΗΡ.
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ. ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ. ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟΡΟΣ.

σῖγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἄρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
240 ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνῆρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

πρόϊθ' ὡς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὄρθῶν στησάτω.

ΓΥΝΗ.

κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

245 ὦ μητερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρουσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τουτουί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ'. ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
250 ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγρούς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνεγεκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ΓΥΝΗ.

ἄγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλῆ καλῶς
οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
255 ὅστις σ' ὀπύσει, κάμποιήσεται γαλαῶς
σοῦ μηδὲν ἤττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾗ.
πρόβαινε, κὰν τῶχλω φυλάττεσθαι σφόδρα
μὴ τις λαθῶν σου περιτράγη τὰ χρυσία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἐκτέος
 260 ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κληφύρου.
 ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν·
 σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγουσ. πρόβα.

Φαλῆς, ἔταῖρε Βακχίον,
 ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
 265 τε, μοιχὲ, παιδεραστά,
 ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
 τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
 σπονδὰς ποιησάμενος ἑμαν-
 τῶ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν

270 καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
 πολλῶ γὰρ ἐσθ' ἥδιον ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
 κλέπτουσαν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον,
 τὴν Στρυμοδώρου Θραῦτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
 μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-

275 βαλόντα καταγιγαρτίσαι,
 Φαλῆς, Φαλῆς.

ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης
 ἔωθεν εἰρήνης ὀσφήσεις τρυβλίον·
 ἦ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

280 οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
 βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
 παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
 οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.

ΧΟΡΟΣ.

285 σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιὰρὰ κεφαλῆ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ χαρνέων γεραίτατοι;

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναί-
 σχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς,

ὃ προδότα τῆς πατρίδος,
 290 ὅστις ἡμῶν μόνος
 σπεισάμενος, ἔπειτα δύνασαι νῦν πρὸς ἕμεγ' ἀποβλέπειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ'· ἀλλ' ἀκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπο-
 295 λεῖ· κατὰ σε χώσομεν τοῖς λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὄγαθοί.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀνασχῆσομαι·
 μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
 ὡς μεμίσηκά σε Κλέ-

300 ωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν

κατατεμῶ γὰρ τοῖσιν ἱπευῶσιν ποτ' ἐς καττύματα.
 σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρῶς,
 ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν· ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

305 ὄγαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἐάσατε·
 τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ
 οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
 310 οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἀπάντων, ὧ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς λέγειν
 ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σοῦ φείσομαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐχ ἀπάντων, οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὀδὴ
 πόλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἢ κἀδικουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

315 τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον,
 εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κᾶν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θιλήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ᾧ δημόται,
320 μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἶον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν.
οὐκ ἀκούσεσθ', οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεον ὠχαρνηίδα;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δεινά τᾶρα πείσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐξολοίμην, ἣν ἀκούσω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὠχαρνηκοί.

ΧΟΡΟΣ.

325 ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δῆξομ' ὑμᾶς τᾶρ' ἐγώ.

ἀνταποκτενω γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλιτάτους·
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνηκοῖσιν; ὑμῶν μῶν ἔχει του παιδίου
330 τῶν παρόντων ἔνδον εἴρξας; ἢ πὶ τῷ θρασύνεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βάλλετ', εἰ βούλεισθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσης ὁ μέλλεις· μηδαμῶς, ᾧ μηδαμῶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

335 ὡς ἀποκτενω, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀπολεῖς ἄρ' ὀμήλικα τόνδε φιλανθρακέα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νῦν τοι λέγ', εἴ
σοι δοκεῖ, τόν τε Λακε-
δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι
τῷ τρόπῳ σουστὶ φίλον·

340

ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον
οὐ προδώσω ποτέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλὰ τοὺς λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοιί σοι χαμαί,
καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅπως μὴ ἔν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταιί που λίθοι

ΧΟΡΟΣ.

ἐκσέσειται χαμᾶζ'.

οὐχ ὀρᾶς σειόμενον;

345

ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν,
ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα
τῇ στροφῇ γίγνεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασεῖεν βοήν,
ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνηῆσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.

350

ὑπὸ τοῦ θεοῦ δὲ τῆς μαρίλης μοι συχρῆν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.

δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφνυέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,

355

ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν

ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
καί τοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

360 τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἐξ-
ενεγκῶν θύραξ', ὅ τι ποτ' ᾧ σκέτλιε,
τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;

πάννυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
365 θεὸς δεῦρο τοῦπίξηνον ἐγχείρει λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί·
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὗτοςί, τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι·
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.

370 καί τοι δέδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
ἔάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζῶν καὶ δίκαια κᾶδिका·
κᾶνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι·

375 τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφω δακεῖν·
αὐτὸς τ' ἔμαντὸν, ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον,
ἐπίσταμαι, διὰ τὴν περυσὶ κωμωδίαν.

εἰςελκύσας γὰρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
380 διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
κᾶνκυκλοβόρει, κᾶπλυνεν· ὥστ' ὀλίγου πάννυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε
ἐνσκενάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον.

ΧΟΡΟΣ.

385 τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ
πορίζεις τριβὰς; λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα
παρ' Ἰερωνύμου

390 σκοτοδασυπνυκνότριχά τιν' Ἄϊδος κνυῖν·
εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σιῆψιν ἄγων οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦρα ἴσθιν ἄρα μοι καρτεράν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.

395 παῖ, παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

τίς οὗτος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

κοῦν ἔνδον, ἔνδον τ' ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ὀρθῶς, ὦ γέρον.

ὁ νοῦς μὲν, ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ

400 τραγωδίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,

ὄθ' ὁ δοῦλος οὕτως σοφῶς ὑποκρίνεται.

ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,

405 ὑπάκουσον, εἴπερ πάποτ' ἀνθρώπων τινί·

Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

410 Εὐριπίδη,

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τί λέλασας; *lakis*

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀναβάδην ποιεῖς,
ἔξόν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς ^{δραχμῶν} χωλοὺς ποιεῖς.ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,
ἔσθῃτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.

ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' Εὐριπίδη,

415 δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.

δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνέυς ὀδὶ
ὁ δῦσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

420 οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἐτ' ἀθλιωτέρου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Φοίνικος, οὐ,

ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ποιῶς ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

425 οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα
ἂ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὔτοσί;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κάκεινος μὲν ἦν
χωλὸς, προσαιτῶν, σταμύλος, δεινὸς λέγειν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

430 οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τηλέφον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάρρανα.
καὶ Τηλέφον·

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ παῖ δὸς αὐτῷ Τηλέφον ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἴνους.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

435 ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ,
ἐνσκενύσασθαι μ' οἶον ἀθλιώτατον.

Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἔχαρίσω μοι ταδί,
κάκεινά μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

440 δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμι, φαίνεσθαι δὲ μὴ·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὅς εἰμ' ἐγὼ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

445 δῶσω· πνικνῆ γὰρ λεπτὰ μηχανᾶ φρονί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἄγῳ φρονῶ.
εὖ γ' οἶον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαῖνων σταθμῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

450 ὦ θύμ', ὄρας γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ

γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

455 χρέος μὲν οὐδέν· βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

λυπηρὸς ἴσθ' ὦν, κάποχώρησον δόμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φεῦ·

εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄπελθέ νῦν μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὴ ἀλλά μοι δός ἐν μόνον
κοτυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

460 φθείρου λαβῶν τόδ'. ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὔπω μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.

ἀλλ' ὦ γλυκύντατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον,

δός μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν.

465 ἄπελθε ταυτηνὶ λαβῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπέρχομαι.

καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνός, οὗ μὴ τυχῶν

ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύντατ' Εὐριπίδη·

τουτὶ λαβῶν ἄπειμι, κού πρόσμιμ' ἔτι·

εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

470 ἀπολείς μ'. ἰδοῦ σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἴμ' ἄγαν

ὀχληρὸς, οὗ δοκῶν γε κοιράνους στυγεῖν.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμεν,
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

- 475 Εὐριπίδιον ᾧ γλυκύτετον καὶ φίλτατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον·
σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄνῃρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 480 ᾧ θυμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
ἄρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεὶ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινέ νυν ᾧ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆ.
ἔστηκας; οὐκ εἶ καταπιῶν Εὐριπίδην;

- 485 ἐπήνεσ'· ἄγε νυν ᾧ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκείσε, κᾶτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοὶ δοκῇ·
τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

ΧΟΡΟΣ.

- 490 τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνῃρ,
ὅστις παρασχῶν τῇ πόλει τὸν ἀνχένα
ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.

- ἄνῃρ οὐ τρέμει τὸ προᾶγμ'. εἰά νυν,
495 ἐπειδήπερ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες ᾧ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῶδιαν ποιῶν.

- 500 τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῶδία.

ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.

οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.

αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν, οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγῶν·

- 505 κοῦπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἤκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·

- ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπιτισμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχρῳ τῶν ἀστῶν λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα·
- 510 καὺτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός,
 σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 κἄμοι γὰρ ἔστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
 ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
- 515 ἡμῶν γὰρ, ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
 μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
 ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 ἄτιμα καὶ παρὰσημα καὶ παρὰξένα,
 ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσια·
- 520 κεῖ που σίννον ἴδοιεν, ἢ λαγῶδιον,
 ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρον ἄλας,
 ταῦτ' ἦν Μεγαρικά, κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια.
 πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάραδε
- 525 νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
 κἄθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύνας πεφυσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεβόραγῃ
 Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
- 530 ἐντεῦθεν ὄργῃ Περικλέης οὐλύμπιος
 ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύνεα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
 ὡς χρὴ Μεγαρέας μῆτε γῆ μῆτ' ἐν ἀγορᾷ
 μῆτ' ἐν θαλάττῃ μῆτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
- 535 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάδην,
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
 μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστριάς·
 κούκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
 κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
- 540 ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί χρῆν, εἴπατε.
 φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
 ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,

κάθησθ' ἂν ἐν δόμοισιν ; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
καὶ κάρτα μέντ' ἂν εὐθέως καθείλκετε

- 545 τριακοσίας ναῦς· ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θοροῦβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσομένων,
στοιᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρομένων,
ἄσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
550 σκοροδῶν, ἑλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, ἀύλητρίδων, ὑπωπίων·
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν κελυστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
555 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἴομεσθα. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄληθες, ὦπίτριπτε καὶ μιαρῶτατε;
ταυτὶ σὺ τολμᾶς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
καὶ συκοφάντης, εἴ τις ἦν, ὠνειδίσας;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

- 560 νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει
δίκαια πάντα, κούδ' ἐν αὐτῶν ψεύδεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν ταῦτ' ἔχρη;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

- οὔτος σὺ, ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
565 τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθῆσει τάχα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

- ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπᾶς,
βοήθησον ὦ γοργολόφα φανείς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα·
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχός τις, ἢ
570 τειχομάχας ἀνήρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;

ποῖ χρῆ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

575 ὦ Λάμαχ' ἦρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῤῥοθεῖ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὗτος σὺ τολμᾶς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Λάμαχ' ἦρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κάστωμυλάμην.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

580 τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἔρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

^{ῥηται} οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὄπλων ἰλιγγιῶ.

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰδοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἔμοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κειῖται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνουσ μοι τὸ πτερόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

585 τουτὶ πτίλον σοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἴν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλω μέλλεις ξυεῖν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πτίλον γὰρ ἔστιν; εἶπέ μοι, τίνοσ ποτὲ
ὄρνιθός ἔστιν; ἄρα κομπολακύνθου;

ΛΑΜΑΧΟΣ,

590 οἴμ', ὡς τεθνήξεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς ὦ Λάμαχε·

οὐ σου κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὖοπλος γὰρ εἶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔγὼ γάρ εἰμι πτωχός;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλὰ τίς γάρ εἶ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

595 ὄστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης·
σὺ δ', ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔχειροτόνησαν γάρ με

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κόκκυγές γε τρεῖς.

ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπείσαμην,

600 ὁρῶν πολιοῦς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,

νεανίας δ' οἴους σὺ διαδεδρακώτας

τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμᾶς,

Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας·

ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι· τοὺς δ' ἐν Χαόσιν

605 Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαζόνας,

τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ, κἂν Γέλα, κἂν Καταγέλα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔχειροτονήθησαν γάρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἴτιον δὲ τί

ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,

τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἔτεον ὦ Μαριλάδη

610 ἤδη πεπερσβενκας σὺ πολιοῦς ὢν ἔνη;

ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σῶφρων κἀργάτης.

τί δαὶ Δράκυλλος κεύφορίδης, ἢ Πρινίδης;
 οἶδέν τις ὑμῶν τὰ βράταν' ἢ τοὺς Χαόνους;
 οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
 615 οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
 ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
 ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ᾧ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

620 ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
 αἰεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
 καὶ ναυσὶ καὶ πεξοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
 ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις

625 πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνῃρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπέιθει
 περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
 οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιὸς ἐστιν.

630 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
 ὡς κωμῶδει τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
 ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ὑμῖν ὁ ποιητής,
 πᾶντας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,

635 μήθ' ἠδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χαννοπολίτας.

πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες
 πρῶτον μὲν ἰστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἶποι,
 εὐθύς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκά-
 θησθε.

εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,

640 εὔρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
 ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,

καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.
 τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
 ἤξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
 645 ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
 οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἦκει,
 ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,
 ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτούς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
 εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτέρους εἶποι κακὰ πολλὰ·
 650 τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆ-
 σθαι,

καὶ τῷ πολέμῳ πολὺν νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
 διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
 καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
 οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
 655 ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφῆθ', ὡς κωμωδήσει τὰ δίκαια·
 φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
 οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθούς, οὐδ' ἐξαπατύλλων,
 οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδά-
 σκων.

πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω,
 660 καὶ πᾶν ἐπ' ἔμοι τεκταινέσθω.
 τὸ γὰρ εὔ μετ' ἔμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
 ξύμμαχον ἔσται, κοῦ μήποθ' ἀλῶ
 περὶ τὴν πόλιν ὣν ὥσπερ ἐκεῖνος
 δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

ΧΟΡΟΣ.

665 Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθ' ἐφλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος
 Ἀχαρνική.
 οἶον ἐξ ἀνθρώκων πρηνίνων φέψαλος ἀνήλατ', ἐρεθιζό-
 μενος οὐρία ῥιπίδι,
 670 ἠνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὧσι παρακείμεναι,
 οἱ δὲ Θασίαν ἀνακνῶσι λιπαράμπυκα,
 οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθ' ἐ μέλος εὔτονον,
 ἀγροικότερον,
 675 ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

- οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
 οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐνανυμαγήσαμεν,
 γηροβοσκοῦμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
 οὔτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
 680 ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελασθαι ῥητόρων,
 οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους,
 οἷς Ποσειδῶν ἀσφαλεῖός ἐστιν ἡ βακτηρία·
 τονθορύζοντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
 οὐχ ὀρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.
 685 ὁ δὲ νεανίας ἐαντῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν
 ἐς τάχος παῖει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασιν·
 κατ' ἀνεγκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθ' ἰστάς ἐπῶν,
 ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
 ὁ δ' ὑπὸ γῆρας μασταρῦζει, κατ' ὄφλων ἀπέροχεται·
 690 εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,
 οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέροχομαι.

- ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, πολὺν ἄνδρα, περὶ
 κλεψύδραν,
 695 πολλὰ δὲ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον
 ἀνδρικόν ἰδρωῖτα δὴ καὶ πολὺν,
 ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
 εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν, ἐδιώκομεν·
 700 νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διακόμεθα, κατὰ
 προσαλισκόμεθα.
 πρὸς τὰδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

- τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδη,
 ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
 705 τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
 ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κάπεμορξάμην ἰδὼν
 ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
 ὃς μὰ τὴν Δήμητ' ἑκείνος ἦνικ' ἦν Θουκυδίδης,
 οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιᾶν ῥαδίως ἠνέσχετ' ἂν,
 710 ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,
 κατεβόησε δ' ἂν κευραγῶς τοξότας τριςχιλίους,

περιετόξευσεν δ' ἄν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
 ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαθ' ὕπνου τυχεῖν,
 ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἦ

715 τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
 τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος, χῶ Κλεινίου.
 κάξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κἢν φύγη τις, ζημιοῦν
 τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ. ΜΕΓΑΡΕΥΣ. ΚΟΡΑΙ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- Ἄοροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἷδε τῆς ἐμῆς.
720 ἔνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
ἐφ' ὧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μῆ.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἱμᾶντας ἐκ Λεπρῶν.
725 ἔνταῦθα μῆτε συκοφάντης εἰσίτω
μῆτ' ἄλλος ὅστις Φασιανὸς ἔστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην
μέτειμ', ἵνα στήσω φανεράν ἐν τᾷγορᾷ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

- ἀγορὰν ἂν Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
730 ἐπόθουν τε ναὶ τὸν φίλιον ἄπερ ματέρα.
ἀλλ' ὦ πόνηρα κόρη ἀθλίον πατρός,
ἄμβρατε ποττὰν μάδδαν, αἶ χ' εὖρητέ πα.
ἀκούετον δὴ, πότεχ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδετ', ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑΙ.

- 735 πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

- ἐγὼ νῦν καὶ αὐτὸς φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
ὄς ὑμὲ κα πρίατο, φανεράν ζαμίαν;
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασὼ φέρειν.
740 περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλάς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξείτ' ἡμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς ναὶ τὸν Ἑρμῆν, εἶπερ ἴξετ' οἴκαδισ,

τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τὰς λιμοῦ κακῶς.
 ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ὀυγία,
 745 κῆπειτεν εἰς τὸν σάκκον ᾧδ' ἐσβαίνετε.

ὅπως δὲ γρουλλιξεῖτε καὶ κοῖξετε,
 χῆσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
 ἐγὼ δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν. ὅπα
 Δικαιοπόλις; ἢ λῆς πρίασθαι χοιρία;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

750 τί ἀνὴρ Μεγαρικός;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ἀγοράσοντες ἤκομες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔχετε;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἠδύ τοι νῆ τὸν Δί', ἣν αὐλὸς παρῆ.
 τί δ' ἄλλο πρᾶττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

οἶα δῆ.

ὅκα μὲν ἐγὼ τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
 755 ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει,
 ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοιμέθα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

σά μάν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὄνιος;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἄπερ τοὶ θεοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

760 ἄλας οὖν φέρεις;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

οὐχ ὑμῆς αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδὲ σκόροδα;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ποῖα σκόροδ' ; ὑμῆς τῶν αἰί,
ὄκν' ἐσβάλητε, τῶς ἀρωραῖοι μύες,
πάσσακι τὰς ἀγλῖδας ἐξορύσσετε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί φέρεις ;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

χοῖρους ἐγώνγα μυστικᾶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

765 καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ἀλλὰ μὲν καλαί.

ἄντεινον, αἰ λῆς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἦν τὸ προᾶγμα;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

χοῖρος ναὶ Δία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἦδε;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

Μεγαρικᾶ.

ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' αἰδ' ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

770 οὐ δεινά; θᾶσθε, τοῦδε τᾶς ἀπιστίας·

οὐ φατὶ τάνδε χοῖρον ἤμεν. ἀλλὰ μὲν,
αἰ λῆς, περιίδου νῦν μοι περὶ θυμιτᾶν ἀλῶν,
αἰ μὴ ἔστιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμφ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ναὶ τὸν Διοκλέα,

775 ξμά γα. τὸν δὲ νιν ἤμεναι τίνος δοκεῖς ;
ἢ λῆς ἀκούσαι φθεγγομένης ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νὴ τοὺς θεοὺς

ἔγωγε.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

φώνει δὴ τὸν ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὧ κάκιστ' ἀπολουμένα.
πάλιν τ' ἀποισῶ ναὶ μὰ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδιν.

ΚΟΡΑΙ.

780 κοῖ, κοῖ.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

αὐτὰ στί χοῖρος ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῦν γε χοῖρος φαίνεται.

ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν ἀντηγί.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

σά μάν ;

785 πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κέρκον οὐκ ἔχει.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφρακούμενα
ἔξεῖ μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρυσθραν.
ἀλλ' αἰ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς ξυγγενῆς ὁ κύσθος αὐτῆς θάτέρρα.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

790 ὁμοματρία γάρ ἐστι κῆκ τῶντῶ πατρός :

ἀλλ' ἂν παχυνθῆ ἡ κἀναχνωανθῆ τριχί,
 κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτα θύειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τὰφροδίτη θύεται.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

οὐ χοῖρος Ἀφροδίτα; μόνον γὰρ δαιμόνων.

795 καὶ γίγνεται γὰρ τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
 ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἂν;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ναὶ τὸν Ποτείδαν, κἂν ἄνευ γὰρ τῷ πατρὸς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἐσθίει μάλιστα;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

πάνθ' ἅ κα διδῶς.

800 αὐτὸς δ' ἐρώτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

χοῖρε, χοῖρε.

ΚΟΡΗ Α.

κοῦ, κοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους;

ΚΟΡΗ Α.

κοῦ, κοῦ, κοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας;

ΚΟΡΗ Α.

κοῦ, κοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί σύ; τρώγοις ἂν;

ΚΟΡΗ Β.

κοῦ, κοῦ, κοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς ὄξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κερράγατε.
 805 ἐνεγνάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
 τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώξονται; βαβαί,
 οἶον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
 ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς τραγασαῖα φαίνεται.
 ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

810 ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῆ τὸν Δί', ἀστεῖω γε τὼ βοσκήματε·
 πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκορόδων τροπαλίδος·
 τὸ δ' ἄτερον, αἰ λῆς, χοίνικος μόνας ἀλῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

815 ἀνήσομαί σοι· περιμέν' αὐτοῦ.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ταῦτα δῆ.

Ἐρμαῖ ἔμπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
 οὔτω μ' ἀποδόσθαι τὰν τ' ἐμαντῶ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄνθρωπε, ποδαπός;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

χοιροπώλας Μεγαρικός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδί

820 πολέμια καὶ σέ.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

τοῦτ' ἐκεῖν' ἔκειν' ἔκει πάλιν

ὄθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμῖν ἔφν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν δάκνον;

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι
 ὑπό του.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
825 τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείργετε;
τιῆ μαθῶν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κλάων γε σὺ,
εἰ μὴ ἔτερωσε συκοφαντήσεις τρέχων.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἐνι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

830 θάφρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἤς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ἀλλ' ἄμιν οὐκ ἐπιχώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πολυπραγμοσύνης νυν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ὦ χοιρίδια, πειρησθε κἄνις τῷ πατρὸς
835 παίειν ἐφ' ἄλλ' τὰν μάδδαν, αἶκα τις διδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονεῖ γ' ἀνθρώπος. οὐκ ἤκουσας οἱ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευμάτος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τάγορᾳ καθήμενος·

κἂν εἰσὶν τις Κτησίας,

840 ἢ συκοφάντης ἄλλος, οὐ-
μῶζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται·

οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι·

οὐδ' ὥστιεὶ Κλεωνύμφ·

845 χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει·

κοῦ ξυντυχῶν σ' Ἵπέρβολος

δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τὰγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
 Κρατῖνος ἀποκεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,

850 ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
 ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
 ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
 πατρὸς τραγασαίου·
 οὐδ' αὐθις αὖ σε σκώπεται

Παύσων ὁ παμπόνηρος,
 855 Λυσίστρατός τ' ἐν τὰγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
 ὁ περιαιλουργὸς τοῖς κακοῖς,
 ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
 πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
 τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ. ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ. ΝΙΚΑΡΧΟΣ. ΧΟ-
ΡΟΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ. ΚΗΡΤΞ. ΓΕΩΡ-
ΓΟΣ. ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ. ΑΓΓΕΛΟΙ. ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

860 Ἴττω Ἡρακλῆς, ἕκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.
κατάθου τὴν τὰν γλάχων' ἀτρέμας Ἴσμηνία.
ὕμεις δ', ὅσοι Θείβαθεν ἀύληται πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
865 πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττως γ' ὃ ξένε.
Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθ' ἐ μου
τᾶνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκλιξαν χαμαί.
870 ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
ὀρίγανον, γλαχὸ, ψιάθως, θυραλλίδας,
875 νάσσας, κολοιῶς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡςπερεὶ χειμῶν ἄρα
ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,

σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
880 ἰκτίδας ἐνύδρως, ἐγγέλεις Κωπαΐδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κορᾶν,
ἐκβαθι, τῷδε κῆπιχαρίττα τῷ ξένῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

885 ὦ φιλάτη σὺ καὶ πάλαι ποθομένην,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῶδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.

σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἔγγελυν,
890 ἤκουσαν ἔκτω μῶλις ἔτει ποθομένην·
προσεΐπατ' αὐτὴν ὦ τέκν'. ἀνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανάων ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

895 ἔμοι δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἔμοι·
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἰώγα ταῦτα πάντα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρε, πόσον λέγεις;
ἦ φορτί' ἔτερ' ἐνθ' ἐνδ' ἐκεῖσ' ἄξις ἰών;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

900 ὅ τι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μῆ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀφύας ἄρ' ἄξις πριάμενος Φαληρικᾶς,
ἦ κέραμον.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἀφύας, ἦ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ.

ἄλλ' ὅ τι παρ' ἀμῖν μή' στι, τᾶδε δ' αὖ πολὺ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγῶδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε

905 ὡςπερ κέραμον ἐνδησάμενος.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νεὶ τῷ σιῶ,

λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος ἀγαγῶν καὶ πολὺ,

ἄπερ πίδακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν ὀδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μικρὸς γὰρ μάκος οὗτος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄλλ' ἅπαν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

910 ταυτὶ τίνοσ' τὰ φορτί' ἔστι; *μεγας*

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τῷδ' ἐμὰ

Θεῖβαθεν, ἴττω Ζεὺς.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐγὼ τοίνυν ὀδὶ

φαίνω πολέμια ταυταγί.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί δαὶ παθῶν

ὄρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί ἀδικειμένος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

915 ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστῶτων χάριν.

ἐν τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θουαλλίδα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπειτα φαίνεις δῆτα καὶ θουαλλίδα;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νεώριον θρουαλλίς;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

οἶμαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίμι τρόπῳ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

920 ἐνθεῖς ἄν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιωτίας
ἄψας ἄν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδροδόχας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ,
σελαγοῖντ' ἄν εὐθύς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,

925 σελαγοῖντ' ἄν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρουαλλίδος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

μαρτύρομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
ὡσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῆ φερόμενος.

ΧΟΡΟΣ.

930 ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ ξένῳ καλῶς
τὴν ἐμπολὴν οὕτως ὅπως
μὴ καὶ φέρων κατάξει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔμοι μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ τοι καὶ ψοφεῖ
λάλον τι καὶ πυροδόχαγες,
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

ΧΟΡΟΣ.

935 τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυχνού-
χος, καὶ κύλιξ

τὰ πράγματ' ἐγκνηῶσθαι. *ἀδυνατοὶ μὲν οὖν*

ΧΟΡΟΣ.

940 πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος,
κατ' οἰκίαν

τοσόδ' ἀεὶ ψοφοῦντι; *ἄγασθαι*

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

valid ἰσχυρόν ἐστίν ὡγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-

945 περ ἐκ ποδῶν
κάτω κάρα κρέμαίτο.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μέλλω γέ τοι θερίδδεν. *καὶ τὸν κέρραμον ὃ βοιωτίε*

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε [συνθέριζε] καὶ
τοῦτον λαβὼν πρόσβαλλ' ὅπου

950 βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.

αἴρου λαβὼν τὸν κέρραμον ὃ Βοιωτίε,

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὑπόκνυτε τὰν τύλαν ἰὼν Ἰσμήνιχε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

955 χῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως,
κἂν τοῦτο κερδάνης ἄγων τὸ φορτίον·
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὔνεκα. *ἀδυνατοὶ μὲν οὖν*

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Δικαιοπόλι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί ἔστι; τί με βωστρεῖς; *ἄγασθαι*

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὅ τι;

960 ἐκέλευε Λάμαχος σε ταύτης τῆς δραχμῆς
εἰς τοὺς χοῆς αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κηλῶν.
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγγειλν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγγειλν;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὅς γε Γοργόνα

965 πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἦν δ' ἀπολιγαίνη, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἔμαντῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον

970 εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κηλῶν καὶ κοφίχων.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδες ᾧ, εἶδες ᾧ

πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέροσον,
σπεισάμενον ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ᾧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ

975 χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρόπει
χλιαρὰ κατεσθίειν.

αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδ' ἔγε πορίζεται.
οὐδέ ποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι·

980 οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται
ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφην,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτρεπε, κἀξέχει,
κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένον,

985 πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
τὰς χάρακας ἦπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρὶ,
ἐξέχει δ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ,
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ᾧ Κύπριδι τῇ καλῇ
καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις

ξύντροφε Διαλλαγῆ,

990 ὡς καλὸν ἔχονσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
 πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβῶν,
 ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
 ἢ πάνυ γερόντιον ἕως νενόμικάς με σύ;
 ἀλλὰ σε λαβῶν, τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·

995 πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν·
 εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια σνκίδων·
 καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὀδί,
 καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλάδας ἅπαν κύκλω,
 ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κάμει ταῖς νονημίαις.

ΚΗΡΤΞ.

1000 ἀκούετε λεῶ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χοῶς
 πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς δ' ἂν ἐκπῆ
 πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ᾧ παῖδες, ᾧ γυναῖκες οὐκ ἤκούσατε;
 τί δρᾶτε, τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
 1005 ἀναβράττει, ἐξοπτᾶτε, τρίπει, ἀφέλκετε
 τὰ λαγῶα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
 φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπέρω τὰς κίχλας.

ΧΟΡΟΣ.

ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
 μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
 1010 ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας
 ὀπτωμένας ἴδητε;

ΧΟΡΟΣ.

οἴμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

ΧΟΡΟΣ.

1015 ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
 κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
 αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἴμοι τάλας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀνὴρ κακοδαίμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

1020 ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γὰρ εἰδί σοι μόνω,
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἔπαθες;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἐπετρίβην ἀπολέσας τὸ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόθεν;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιωτίοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

1025 καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὥπερ μ' ἔτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπόλωλα τῶφθαλμῶ δακρῦων τὸ βόε.

ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίον,

ὑπάλειψον εἰρήνη με τῶφθαλμῶ ταχύ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1030 ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τὸ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

σὺ δ' ἄλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1035 οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ που.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοιδίον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνῆρ ἀνεύρηκέν τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἠδὺ· κοῦκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1040 κατὰ χειρὶ σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι·
τὰς σηπίας στάθνεε·

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσας ὀρθιασμάτων;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄπτᾶτε τὰ γχέλια.

ΧΟΡΟΣ.

1045 ἀποκτενεῖς λιμῶ με καὶ
τοὺς γείτονας κνίση τε καὶ
φωνῆ τοιαῦτα λάσκων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄπτᾶτε ταντὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς οὔτοςί, τίς οὔτοςί;

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

1050 ἔπεμψέ τις σοι νυμφίος ταντὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

ἐκέλευε δ' ἐγχεῖαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,

ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
 ἐς τόνδ' ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μὴ μοι δίδου,
 1055 ὡς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χιλιῶν δραχμῶν.
 ἀλλ' αὐτῆι τίς ἐστίν;

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

ἡ νυμφεύτρια·

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ᾧ θεοί,
 τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα,
 1060 ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
 φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
 ὅτι ἡ γυνή' ἐστι, τοῦ πολέμου δ' οὐκ ἀξία.
 ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοῦ ξάλειπτρον ᾧ γύναι.
 οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
 1065 ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῶι
 νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
 ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
 ἵν' οἶνον ἐγγέω λαβῶν ἐς τοὺς χοᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὀδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπανῶς,
 1070 ὡς περ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπείγεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἵνα σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
 ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
 1075 κᾶπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.
 ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσι τις
 ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

ΛΑΜΑΧΟΣ

1080 ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
οὐ δεινὰ μὴ ἕξειναί με μηδ' ἔορτάσαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων· καταγελαῖς ἤδη σύ μου.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βούλει μάχεσθαι Γηρούνη τετραπύλῳ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

αἰαῖ,

οἶαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἠγγεilé μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

1085 Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί ἔστιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἐπὶ δεῖπνον ταχῶ

βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοῦ.

ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.

ἀλλ' ἐγκόνη· δεῖπνεῖν κατακωλύεις πάλα.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἔστιν παρεσκευασμένα,

1090 κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρραι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἰτρία,
ὄρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1095 καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.
σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ, παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἔμοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ, παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἔμοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἄλας θνυμίτας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1100 ἔμοι δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο παῖ σαπροῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἄμοι σὺ δὴ παῖ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔνεγκε δεῦρο τὰ πτερὰ τὰ 'κ τοῦ κράνους.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1105 ἔμοι δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦνθρωπε παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦνθρωπε βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1110 κἄμοι λεκάνιον τῶν λαγῶων δὸς κρεῶν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρνον κατέδομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦνθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὔκ, ἀλλ' ἐγὼ γὰρ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
1115 βούλει περιδόσθαι, κάπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἢ διόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἴμ' ὡς ὑβρίζεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ, παῖ καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἕξω φέρε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελών δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1120 φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύνσωμαι τοῦλυτρον.
ἕξ', ἀντέχου παῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ σὺ παῖ τοῦδ' ἀντέχου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1125 κάμοι πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταῦτ' οὐ κατάγελῶς ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκὺς ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1130 κατάχει σὺ παῖ τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.

ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξόμενον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδηλος γέρων

κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοῶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1135 ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὰ στρώματ' ὧ παῖ δῆσον ἐν τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ δεῖπνον ὧ παῖ δῆσον ἐν τῆς κιστίδος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐγὼ δ' ἔμαυτῷ τον γύλιον οἴσω λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβών ἐξέρχομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1140 τὴν ἀσπίδ' αἴρου, καὶ βάδιξ' ὧ παῖ λαβών.

νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἴρου τὸ δεῖπνον· συμποτικά τὰ πράγματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.

ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·

τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,

σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν·

τῷ δὲ καθεύδειν

μετὰ παιδίσκης ὠραιοτάτης,
ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

- 1150 Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος
τὸν ξυγγραφεῖ, τὸν μελέων ποιητὴν,
ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·
1155 ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέκλεισ'
ἄδειπνον.
ὄν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἧ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
ὀκέλλοι· κᾶτα μέλ-
1160 λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων
ἀρπάσσασα φεύγοι.
τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν·
κᾶθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
1165 ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἰππασίας βαδίζων,
εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
1170 τῇ χειρὶ πέλεθρον ἀρτίως κεχεσμένον·
ἐπάξειεν δ' ἔχων
τὸν μάρμαρον, κᾶπειθ' ἀμαρ-
τῶν βάλῃ Κρατῖνον.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ. ΛΑΜΑΧΟΣ. ΔΙΚΑΙΟ-
ΠΟΛΙΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

- Ἦ δμῶες οἱ κατ' οἶκον ἐστὲ Λαμάχου,
1175 ὕδωρ, ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε·
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἄνῆρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρόν παλινόρθον ἐξεκόκκισεν,
1180 καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσῶν,
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύνθου πεσόν
πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἐξηγύδα μέλος·
ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδῶν,
1185 λείπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσῶν
ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾶ δραπεταῖς,
ληστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
ὀδὶ δὲ καυτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

- 1190 ἄτταταῖ, ἄτταταῖ,
στρυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθει. τάλας ἐγὼ
διόλλυμαι δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
1195 ἐκεῖνο δ' αἰαικτὸν ἄν γένοιτο·
Δικαιοπόλις γὰρ ἄν μ' ἴδοι τετραμένον,
κατ' ἐγγανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄτταταῖ, ἄτταταῖ,
 τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κνδώνια.
 1200 φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω
 τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν.
 τὸν γὰρ χοῦ πρῶτος ἐκπέπωκα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 1205 ἰὼ, ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύναν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰῆ, ἰῆ χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

στυγερός ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μογερός ἐγώ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τί με σὺ κυνεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί με σὺ δάκνεις;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1210 τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῖς Χουσι γὰρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰὼ, ἰὼ Παιάν, Παιάν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1215 λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ,
 προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔμοῦ δέ γε σφῶ τοῦ πέους ἄμφω μέσον
 προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰλιγγιῶ κᾶρα λίθῳ πεπληγμένος,
 καὶ σκοτοδιניῶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1220 κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι, καὶ στύομαι,
 καὶ σκοτοβιניῶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

θύραξέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
 παιωνίαισι χερσίν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1225 ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;
 ἀπόδοτέ μοι τον ἄσκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄρᾳτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.

ΧΟΡΟΣ.

τήνελλα δῆτ', εἶπερ καλεῖς, ὦ πρόεβν, καλλίνικος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγγέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡΟΣ.

1230 τήνελλά νυν ὦ γεννάδα· χῶρει λαβὼν τὸν ἄσκόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπεσθ' ἐ νυν ἄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν, τήνελλα καλλίνικος,
τήνελλα καλλίνικον ἄδοντες σὲ καὶ τὸν ἄσκόν.

ΕΝ ΤΟΥ ΑΡΧΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΠΙΜΟΝΕΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΝ ΤΟΥ ΑΡΧΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΠΗΣ.

ΚΑΛΩΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΜΟΝΕΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, οὐ ὄνομα

ΣΗΠΠΙ ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Τὸ δράμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ 5 κατὰ τινὰ λόγια πονηρῶς διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγορακρίτον ἐπαγόντων, ὡς ἐπιτροπέυση τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ' ὧν προπηλακίζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος 10 εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφὰς ὡς συνομωμοκίας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν Βουλὴν ἔεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινὰ καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσι ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέ- 15 ρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν Βουλῇ μάλα γελοῖος τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾷται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου 20 μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐν τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος, κἀπὶ τὸ ψωμίσειν τὸν Δῆμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμίσειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἐκατέ- 25 ρου σίτησιν συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέ-

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προσφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὢν 5 στρατηγῶν χρονισάντων, ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν, καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς, ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ἐναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκῶν Ἀριστοφάνης, καθίησι τὸ τῶν Ἰππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ· ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεῖς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα. ἔοικεν ὁ προλογίζων 15 εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν· ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχόμενου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας 20 δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος· οἰκία ἢ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἰππέων ἐστίν, οἱ καὶ ἐξημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν 25 μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν· ἵνα ὥσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Αἴθραια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δευτέρος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης 30 Ὀλοφυρμοῖς. ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἰππέας, εἰς ζευγίτας, καὶ εἰς θῆτας.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ.

- Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγόνα, καὶτι βυρσοπώλην, πικρότατα
 κατεσθιοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα·
 5 καὶν παραλογισμοῖς διαφέρONT' ἐρῶμένως
 ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
 πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἰππεῦσιν τισι,
 τοῖς ἐν χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκλάως·
 10 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

Ι Π Π Η Σ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. ΝΙΚΙΑΣ. ΑΛΛΑΝΤΟΠΩ-
ΛΗΣ. ΚΛΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Ἰατταταιᾶξ τῶν κακῶν, ἰατταταιᾶ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἔξ οὗ γὰρ εἰσήρῳησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
5 πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚΙΑΣ.

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖσι διαβολαῖς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;

ΝΙΚΙΑΣ.

κακῶς καθάπερ σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεῦρό νυν πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ καὶ ΝΙΚΙΑΣ.

10 μυ μυ μυ μυ μυ μυ μυ μυ μυ μυ μυ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἔχρην ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

ΝΙΚΙΑΣ.

τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σύ μὲν οὖν μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι.

ΝΙΚΙΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄγω μὲν οὐ·

15 ἀλλ' εἶπε θεαρόων, εἶτα κάγω σοι φράσω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἄμὲ χρὴ λέγειν;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μή μοι γε, μή μοι, μή διασκανδικίσῃς·

20 ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκρινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.

ΝΙΚΙΑΣ.

λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχῆς ὡδὶ ξυλλαβῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

καὶ δὴ λέγω· μόλωμεν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἔξόπισθέ νυν

αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

αὐτό.

ΝΙΚΙΑΣ.

πάνν καλῶς.

ᾧ περ δεφόμενός νυν ἀτρέμα πρῶτον λέγε

25 τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων πυκνόν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἦν,

οὐχ ἡδύ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νῆ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν.

ΝΙΚΙΑ Σ.

τί δαί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὅτι ἡ τὸ δέσμα δεφομένων ἀπέρχεται.

ΝΙΚΙΑ Σ.

30 κρᾶτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἔστι νῶν,
θεῶν λόντε προσπεσεῖν που πρὸς βρέτας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ποῖον βρέτας * *; ἔτεον ἡγεῖ γὰρ θεούς;

ΝΙΚΙΑ Σ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ποῖω χρώμενος τεκμηρίω;

ΝΙΚΙΑ Σ.

ὅτι ἡ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

35 εὖ προςβιβάζεις μ'.

ΝΙΚΙΑ Σ.

ἀλλ' ἑτέρα πη σκεπτέον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙΚΙΑ Σ.

οὐ χεῖρον· ἔν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

40 λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῶν γὰρ ἔστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργῆν, κναμοτρῶξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πνικνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,

45 πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.

οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ἦκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα

- κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων·
- 50 ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρώτον ἐκδικάσας μίαν,
 ἔνδον, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
 βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας
 ὃ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότη
 Παφλαγῶν κεχάριστα τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
- 55 μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῆν,
 πανουργότατά πως περιδραμῶν, ὑφαρπάσας
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοῦν ἐᾷ τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίην ἔχων
- 60 δειπνοῦντος ἔστως ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
 ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρον σιβυλλιά.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρα μημακκοακότα,
 τέχνην πεποιήται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἀντικρυς
 ψευδῆ διαβάλλει· κᾶτα μαστιγούμεθα
- 65 ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
 αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε·
 ὄρατε τὸν Ἕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 εἰ μὴ μ' ἀναπέισετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
- 70 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν ὦγαθῆ,
 ποίαν ὁδὸν νῶν τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.

ΝΙΚΙΑΣ.

κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦγαθέ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

- ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
- 75 ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῆκυλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος,
 ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχημ' ἐν Χαόσιν·
 τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς· ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

- 80 κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,

ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικότατα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς δῆτα, πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικότατα;

ΝΙΚΙΑΣ.

βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.

ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

85 μὰ Δί' ἄλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.

ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδοῦ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστὶ σοι;

πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλευσάιτ' ἀνήρ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἄληθες οὔτος; κρονοχυτρολήραιος εἶ.

90 οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λαιδορεῖν;

οἶνου γὰρ εὗροις ἂν τι πρακτικώτερον;

ὄρῳ; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε

πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,

εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

95 ἄλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνον χοᾶ,

τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀγάθ'· ἄλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.

ἦν γὰρ μεθύσθῳ, πάντα ταυτὶ καταπάσω

100 βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.

ΝΙΚΙΑΣ.

ὡς εὐτυχῶς, ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν

κλέπτων τὸν οἶνον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δοῶ;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος

ῥέγει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

105 ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν.

ΝΙΚΙΑΣ.

σπονδὴν λαβὲ δὴ, καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
ἐλχ', ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἶπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοὺς χρησμοὺς ταχύ

110 κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει.

ΝΙΚΙΑΣ.

ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

φέρε νυν ἐγὼ 'μαντῶ προσαγάγω τὸν χοᾶ,
τὸν νοῦν ἔν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

115 ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν ῥέγκεται καὶ πέρδεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβῶν,
ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ σοφώτατε,

φέρ' αὐτὸν, ἔν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.

120 ὦ λόγια. δὸς μοι, δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδοῦ· τί φησιν ὁ χρησμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἑτέραν ἔγχεον.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐν τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ Βάνι.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί ἐστι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚΙΑΣ.

πολλῶ γ' ὁ Βάνις ἐχοῖτο τῷ ποτηρίῳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

125 ὦ μιὰρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρέωδων;

ΝΙΚΙΑΣ.

τιή;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

ΝΙΚΙΑΣ.

καὶ πῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρὺς λέγει

ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,

130 ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἰς οὐτοσί πώλης, τί τὸν τεύθεν; λέγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δεύτερος.

ΝΙΚΙΑΣ.

δύο τῶδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρότερος

135 αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.

ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης, ὁ Παφλαγῶν,
ἄρπαξ, κευράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν

ὑπὸ βυρσοπῶλον;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νῆ Δί'.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἷμοι δεΐλαιος.

140 πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἔτ' ἐστὶν εἰς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστίν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἶπω;

ΝΙΚΙΑΣ.

νῆ Δία.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἄλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἄλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.

145 φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ζητῶμεν αὐτόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' ὁδὸν προσέρχεται

ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε

ἄλλαντοπῶλα, δεῦρο, δεῦρ' ὦ φίλτατε,

ἀνάβαινε σωτῆρ τῆ πόλει καὶ νῶν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

150 τί ἔστι; τί με καλεῖτε;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ

ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἴθι δὴ κάθειλ' αὐτοῦ τούλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ

τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει.

ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.

155 ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεοὺς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδού· τί ἔστιν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε·
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρομεγας·
ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

160 τί μ' ὠγάθ' οὐ πλύνειν ἔας τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελαῖς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὀρᾶς γε τῶνδε τῶν λαῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὀρῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
165 καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός,
Βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν προτανείῳ λαικάσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγώ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σὺ μέντοι· κούδέπω γε πάνθ' ὀρᾶς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι καπὶ τοῦλεόν τοδὶ

170 καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καθορῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλκιάδας;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;

ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλ' εἰς Καρίαν
τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καλχηδόνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

175 εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγναι γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὐτοσί λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ

ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

180 δι' αὐτὸ γὰρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μέγας,
ὅτι πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ ἀξιῶ γὰρ μαντὸν ἰσχύειν μέγα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ', ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἀξιόν;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.

185 μῶν ἐκ καλῶν εἶ κάγαθῶν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τοὺς θεοὺς,

ἀλλ' ἐκ πονηρῶν γ'.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε τῆς τύχης,

ἕσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ὡγάθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

190 τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.

ἢ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικῷ

ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
ἃ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

195 πᾶς δῆτά φησιν ὁ χρησμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εὖ νῆ τοὺς θεοὺς

καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἤνιγμένους.

Ἄλλ' ὁπόταν μάρπη βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης
γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπόωτην,

δ' ἄ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάμη,

200 κοιλιοπόωτησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει,

αἷ κα μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἔλονται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἐσθ' οὔτοσί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

αὐτό που λέγει,

205 ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοῦτο περιφανέστατον.

μακρὸν ὁ δράκων γάρ ἐστιν ἀλλᾶς τ' αὖ μακρὸν

εἶθ' αἱματοπόωτης ἐστίν ὅ τ' ἀλλᾶς χῶ δράκων.

τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον

210 ἤδη κρατήσειν, αἷ κα μὴ θαλφθῆ λόγους.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με· θαναμάζω δ' ὅπως

τὸν δῆμον οἶός τ' ἐπιτροπέειν εἰμ' ἐγώ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

φανλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποιεῖ·

τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα

215 ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰὲ πρὸς ποιοῦ

ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.

τὰ δ' ἄλλα σοι πρόξεστι δημαγωγικὰ,

φωνή μιαιρά, γέγονας κακός, ἀγοραῖος εἶ·
 ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ.

- 220 χρησιμοὶ τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.
 ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
 χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΛΛΑΝΤΟ ΠΩΛΗΣ.

καὶ τίς ξύμμαχος
 γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οἷ τε πλούσιοι
 δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεῶς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

- 225 ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
 μισοῦντες αὐτὸν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
 καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κάγαθοι,
 καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιὸς,
 καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται.
 230 καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξηλασμένος.
 ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελεν
 τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
 γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἷμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

- 235 οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσεται,
 ὅτι ἔπι τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
 τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
 ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον ὧ μιαιρωτάτω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

- 240 οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς; ὧ γεννάδα
 ἄλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.
 ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρὸς. ὧ Σίμων,
 ὧ Παναίτι, οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
 ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνον, κάπαναστρέφον πάλιν.
 245 ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
 ἀλλ' ἀμύνου, καὶ δῖωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον,
καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἔρω.
250 καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε, καὶ δίωκε, καὶ τάραιτε, καὶ κύκα,
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κάπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ, μὴ ἴκφυγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἄσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΚΛΕΩΝ.

255 ὦ γέροντες ἠλιασταί, φράτορες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κευραγῶς καὶ δίκαια κᾶδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κάποσνκάξεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,
260 ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
κᾶν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρόνησου, διαβαλὼν, ἀγκυρίσας,
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὠμὸν, αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
265 πλούσιος, καὶ μὴ πονηρὸς, καὶ τρέμων τὰ πράγματα.

ΚΛΕΩΝ.

ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ' ὧνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες, οἷ' ὑπέρχεται
270 χῶσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.
ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε νικᾷ, ταυτηὶ πεπλήξεται·
ἦν δ' ὑπεκκλίνη γε δευρὶ, πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἴων θηρίων γαστρίζομαι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ κέκραγας, ὅσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

275 ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΛΕΩΝ.

τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δειννυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

280 ναὶ μὰ Δία κᾶγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσθραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τῇ Δί' ἐξάγων γε τὰ πόρθηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὐ Περιλήης οὐκ ἤξιώθη πώποτε.

ΚΛΕΩΝ.

ἀποθανεῖσθον ἀντίκα μάλα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

285 τριπλάσιον κεράξομαί σου.

ΚΛΕΩΝ.

καταβοήσομαι βοῶν σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κατακεκράξομαί σε κράζων.

ΚΛΕΩΝ.

διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κυννοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

290 περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὑπότεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛΕΩΝ.

βλέψον εἷς μ' ἀσκαρδάμνιτος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐν ἀγορᾷ κᾶγὼ τέθραμμαι.

ΚΛΕΩΝ.

διαφορήσω σ', εἴ τι γούξεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

295 κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κάπιορκῶ γε βλεπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,

300 καὶ φανῶ σε τοῖς πρυτάνεσιν,

ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰε-

ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μιὰρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κατακε-
κράκτα, τοῦ σοῦ θράσους

305 πᾶσα μὲν γῆ πλέα,

πᾶσα δ' ἐκκλησία,

καὶ τέλη, καὶ γραφαί,

καὶ δικαστήρι', ὦ

βορβοροτάραξι καὶ

310 τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-

μῶν ἀνατετυρβακῶς,

ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθίνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,

κάπο τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς πόρους θυνηνοσκοπῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὄθεν πάλαι καττύεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

315 εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,

ὅστις ὑποτέμνων ἐπῶλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός

τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺν,

καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.

ΝΙΚΙΑΣ.

κάμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταῦτὸ νῆ Δί', ὥστε καὶ γέλων

320 πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.

πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη

325 προστατεῖ ἠητόρων;

ἦ σὺ πιστεύων ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ἄν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος.

ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μιαιρώτερος, ὥστε με χαίρειν,

330 ὅς σε παύσει, καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργία τε καὶ θράσει

καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὄθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσι,
τῶν δείξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

335 καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἴός ἐστιν οὐτοσί πολίτης.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰάν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέικη, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ Δία.

ΚΛΕΩΝ.

ναὶ μὰ Δία.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ·

ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.

ΚΛΕΩΝ.

340 οἴμοι, διαρῥαγήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.

ΧΟΡΟΣ.

πάρες, πάρες πρὸς τῶν θεῶν ἀντῶ διαβόραγῆναι.

ΚΛΕΩΝ.

τῶ καὶ πεποιδῶς ἀξιοῖς λέγειν ἐναντίον μου;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅτιῃ λέγειν οἶός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρῶγμα προσπεσόν σοι
345 ὤμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.

ἀλλ' οἶσθ' ὃ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλήθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῶ,
ὔδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς, τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν.

350 ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ᾧ μῶρε τῆς ἀνοίας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

ΚΛΕΩΝ.

ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθύς
θύννεια θερμὰ καταφαγὼν, κᾶτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον

355 οἴνου χοᾶ κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δέ γ' ἦνυστρον βοὸς καὶ κοιλιάν ὑεῖαν
καταβροχθίσας, κᾶτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνηπτος
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταραξῶ.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεται με

360 τῶν πραγμάτων, ὅτιῃ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐ, λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλὰ σκελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐπεισηηδῶν γε τὴν Βουλὴν βία κνησῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσεως.

ΚΛΕΩΝ.

365 ἐγὼ δὲ γ' ἐξέλξω σε τῆς πρυγῆς θύραζε κύβδα.

ΧΟΡΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμῃ γὰρ, τοῦτόν γ' ἔάνπερ ἔλκῃς.

ΚΛΕΩΝ.

οἶόν σε δῆσω τῷ ξύλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

368 διώξομαί σε δειλίας.

ΚΛΕΩΝ.

ἢ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

370 δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

ΚΛΕΩΝ.

διαπατταλευθήσει χαμαί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περικόμματ' ἐκ σοῦ σκενάσω.

ΚΛΕΩΝ.

τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν προηγορεῶνά σου κτεμῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

375 καὶ νῆ Δί' ἐμβαλόντες ἀν-

τῷ πάτταλον μαγειρικῶς

εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν

τὴν γλωτταν ἐξείραντες ἀν-

τοῦ, σκεψόμεσθ' εὐ κἀνδρικῶς

380 κεχηνότος

τὸν προωκτόν, εἰ χαλαζᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμοτέρα,

καὶ λόγων ἐν πόλει

τῶν ἀναιδῶν ἀναι-

385 δέστεροι· καὶ τὸ πρᾶγμα

ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ᾧδ'.

.

ἀλλ' ἐπιθι καὶ στρόβει;

μηδὲν ὀλίγον ποίει.

νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·

ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,

390 δειλὸν εὐρήσεις, ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,

κἄτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τάλλότεριον ἀμῶν θέρους.

νῦν δὲ τὸ τάχως ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,

ἐν ξύλῳ οὐ φαύει, κάποδόσθαι βούλεται.

ΚΛΕΩΝ.

395 οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῆ τὸ βουλευτήριον

καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῦ καθήμενον.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναι-

δέυεται κού μεθί-

στησι τοῦ χρώματος

τοῦ παρεστηκότος.

400 εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,

καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν.

ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι

δωροδόκοισιν ἐπ' ἀνθεσιν ἴζων,

εἴθε φαύλως ὥσπερ εὐρες ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν.

405 ἔσθαιμι γὰρ τὸτ' ἂν μόνον·

πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς·

τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι, γέροντα πυρῆροπίπην,

ἠσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ἔσθαι.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ,

410 ἢ μὴ ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε νῆ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ πὶ πολλοῖς

ἠνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγὰς,

ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἶομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν

ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφεῖην.

ΚΛΕΩΝ.

415 ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν

κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.

ἔξηπάτων γὰρ τοὺς μαγεῖρους ἐπιλέγων τοιαντί·

σκέψασθε παῖδες· οὐχ ὀραῖθ'; ὥρα νέα, χελιδῶν.

420 οἱ δ' ἔβλεπον, καὶ γὰρ ἔν τοσοῦτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δεξιότατον κρέας, σοφῶς γε προῦνοήσω·

ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,

ἀποκρουπτόμενος εἰς τὰ κοχῶνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυ·

425 ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα·

οὐκ ἐσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.

ΧΟΡΟΣ.

εὔ γε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·

ὀτινὴ πιώρκεις θ' ἠρπακῶς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.

ΚΛΕΩΝ.

ἔγώ σε παύσω τοῦ θράσους· οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφο.

430 ἔξιμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθιεῖς,

ὁμοῦ ταράττων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγώ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἴτ' ἀφήσω

κατὰ κῆμ' ἐμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

καὶ γὰρ, ἔάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

ΚΛΕΩΝ.

435 οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροῖξει τάλαντα πολλὰ

κλέψας Ἀθηναίων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρῖει·

ὥς οὗτος ἦδη καικίας καὶ συνοφαντίας πνεῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σε δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὔ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΚΛΕΩΝ.

τί δῆτα; βούλει τῶν τάλάντων ἔν λαβῶν σιωπᾶν;

ΧΟΡΟΣ.

440 ἀνὴρ ἂν ἠδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΚΛΕΩΝ.

. . . . φεύξει γραφᾶς

ἑκατονταλάντους τέτταρας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἵκοσιν,

κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

ΚΛΕΩΝ.

445 ἐν τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-

μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν πάππον εἶναί φημί σου

τῶν δορυφόρων.

ΚΛΕΩΝ.

ποιῶν; φράσον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τῶν βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

ΚΛΕΩΝ.

450 κόβαλος εἶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πανοῦργος εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' ἀνδρικῶς.

ΚΛΕΩΝ.

ἰὸν ἰού.

τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατ', εὔ

γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις

455 καὶ τοῖς κόλοις,

χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχῆν τ' ἄριστε πάντων,

καὶ τῇ πόλει σωτῆρ φανεῖς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,

ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.
460 πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἠδόμεσθα ;

Κ Λ Ε Ω Ν.

ταυτὶ μὰ τὴν Δῆμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις ;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

465 οὐκουν μ' ἐν Ἀργείοις ἅ πράττεις λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἔστι συμφυσώμενα
ἐγῶδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

470 εὖ γ', εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὖ.
καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδούς ἀναπέσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

Κ Λ Ε Ω Ν.

475 ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς Βουλὴν ἰὼν,
ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἅ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τὰν Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

480 πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὦνιος ;

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἑρακλέα παραστορῶ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις ;
νυκτὶ διδάξεις, εἶπερ ἀπεκρύψω ποτὲ
ἐς τὰ νοχῶνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.

485 θεύσει γὰρ ἄξιας εἰς τὸ βουλευτήριον,

ὡς οὗτος εἰσπεσὼν ἐνεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ κραγὸν κεκραάξεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθάδ' ἀκαταθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

490 ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωί,
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχε νυν, ἐπέγκναψον λαβῶν ταδί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαί;

ΧΟΡΟΣ.

ἵν' ἄμεινον ὦ τῶν ἐσκοροδισμένους μάχη.

495 καὶ σπεῦδε ταχέως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ταῦτα δρωῶ.

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησό νυν

δάνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἤξεις πάλιν.

ἄλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξεις

κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι

500 Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας

αὐθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς

ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

ὕμεις δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν

τοῖς ἀναπαίστοις

505 ὦ παντοίας ἤδη Μούσης

πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς

ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,

οὐκ ἂν φάυλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιη-

τῆς,

- 510 ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια,
καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἄνθρωπος
- 515 οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρῖβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι·
ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρῳ προδιδόν-
τας·
- 520 τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαρτε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιού-
σας,
ὅς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεῖς, καὶ ψάλλον, καὶ πτερυγίζων,
καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,
οὐκ ἐξήρκεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
- 525 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὅς πολλῷ ῥεύσας πότ' ἐπαίνω
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίῳ ἐρῶει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρυὺς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προ-
θελύμνους·
- ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλήν, Δωροῖ-συνκοπέδιλε,
- 530 καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόητος,
τῶν δ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρον ὢν περιεῖρῶει,
ὥσπερ Κορνᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖρον, δίψει δ' ἀπολω-
λῶς,
- 535 ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίνας πίνειν ἐν τῷ προτανεῖῳ,
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς·
ὅς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
- 540 χούτος μέντοι μόνος ἀντήρει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ'
οὐχί.

ταῦτ' ὀρέωδων διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
 ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
 κατ' ἐντεῦθεν προρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
 κατὰ κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὕνεκα πάντων,
 545 ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
 αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα
 κώπαις

θόρουβον χρηστὸν ληναίτην,
 ἵν' ὁ ποιητῆς ἀπίη χαίρων,
 κατὰ νοῦν πράξας,
 550 παιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ἵππῃ ἄναξ Πόσειδον, ᾧ
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
 καὶ κνανέμβολοι θοαὶ
 555 μισθοφόροι τριήρεις,
 μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-
 πρνομένων ἐν ἄρμασι,
 καὶ βαρυνδαιμονούντων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ᾧ χρυσοτρίαιν', ᾧ
 560 δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,
 ᾧ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
 Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ
 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις πρὸς τὸ παρεστὸς.

565 εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
 ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
 οἵτινες πεξαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες αἰεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
 οὐ γὰρ οὐδεὶς πάποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
 570 ἠρίθμησεν· ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμυνίας·
 εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὤμον ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αὐτίς. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἄν εἰς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτης ἐρόμενος Κλεαίνετον·

- 575 νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχαροῖσι.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν πλὴν τοσοντονὶ μόνον·
ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
580 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ
τῆς ἰερωτάτης, ἀπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει δ' ὑπερφερού-
σης, μεδέουσα χώρας,
585 δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργόν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταῖρα,
590 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
ση τέχνη πορίσαι σε νί-
κην εἴπερ ποτε καὶ νῦν.
595 ἂ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἶς' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τὰν τῇ γῆ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαναμάζομεν,
ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
600 πριάμενοι κώπωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμνα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
ἐμβαλόντες ἀνεβρούαξαν· ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
ληπτέον μᾶλλον. τί δρωμέν; οὐκ ἔλῃς ὦ σαμφόρα;
ἔξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτατοι
605 ταῖς ὀπλαῖς ὄρουτον εὐνάς, καὶ μετῆσαν στρώματα·
ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, καὶ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
δεινὰ γ' ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
610 μῆτε γῆ μῆτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.

ΧΟΡΟΣ. ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ. ΚΛΕΩΝ.
ΔΗΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

⁵ Ω φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὅσῃν ἀπῶν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ προῶγμ' ἠγωνίσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

615 τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.

ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀ-
μείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·

620 ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ

κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ' ὦ βέλ-
τιστε θαρσύνησας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἠδόμεσθ' ἀ σοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ἀκοῦσαι γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

625 εὐθύς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἴεμην·

ὁ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασίβροντ' ἀναδῶρηγνὺς ἔπη

τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἰππέων,

κημηνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων

πιθανώταθ'· ἡ Βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη

630 ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,

κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.

κἄγωγ' ὅτε δὴ γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους,

καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην·

- ἄγε δὴ Μόθωνες καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
 635 Βερέσχεθοι, Σίταλοί τε καὶ Κοάλεμοι,
 ἄγορά τ' ἐν ἧ παῖς ὦν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
 νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε,
 φωνήν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
 ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
- 640 κἀγὼ προσέκνυσα· κᾶτα τῶ προκτῶ θενῶν
 τὴν κινκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανῶν μέγα
 ἀνέκραγον· ὦ Βουλῆ, λόγους ἀγαθούς φέρων
 εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
 ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατεξόραγῃ,
- 645 οὐπῶποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
 οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλῆνισαν·
 εἴτ' ἔστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ φρασα
 αὐτοῖς ἀπόξρητον ποιησάμενος ταχῦ,
 ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τούβολου,
- 650 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐνεκῆνεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδώς τ' ἄρα
 οἷς ἦδεθ' ἢ Βουλῆ μάλιστα ῥήμασιν,
 γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
- 655 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελέμεναις
 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
 ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἢ Βουλῆ πάλιν.
 κἀγωγ' ὅτε δὴ ἔγνω τοῖς βολίτοις ἠττημένος,
 διακισίασι βουσὶν ὑπερηκόντισα·
- 660 τῇ δ' Ἄγροτέρα κατὰ χιλίων παρήνεσα
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τούβολου.
 ἔναραδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ Βουλῆ πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
- 665 κᾶθ' εἰλικον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται.
 οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἔστηκότες·
 ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον,
 ἵν' ἄτθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαιμόνος λέγει
 πύθησθ'· ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν, λέγων.

670 οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
 νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ' ὦ μέλε
 ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
 ἐκεκράγεσάν τε τοὺς προτάνας ἀφιέναι·

675 εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῆ.
 ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑπερδραμῶν
 ἅπαντα, τὰ τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τὰγορᾷ·
 ἐπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἠδύσματα
 ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κἀχαριζόμεν.

680 οἱ δ' ὑπερεπήνον ὑπερεπύππαζόν τέ με
 ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν Βουλὴν ὅλην
 ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟΡΟΣ.

πάντα τοι πέπραγας οἶα χρῆ τὸν εὐτυχοῦντα·
 εὔρε δ' ὁ πανοῦργος ἔτε-
 ρον πολὺ πανουργίαις

685 μείζοσι κεκασμένον,
 καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 ῥήμασιν θ' αἰμύλοις.
 ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
 τιζε τὰπίλοιπ' ἄριστα·

690 συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
 νους ἐπίστασαι πάλαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὕτωσ' ἐπὶ προσέρχεται,
 ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κνικῶν,
 ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμῶ τοῦ θράσου.

ΚΛΕΩΝ.

εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
 695 ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
 ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρο' ἔτ', εἰ μή σ' ἐκφάγω

ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

700 εἰ μὴ ἴκφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπιά,
καὶ τ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαβόραω.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδὸν προεδρίαν· οἶον ὄψομαι σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

ΚΛΕΩΝ.

705 ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νῆ τὸν οὐρανόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς ὀξύθυμος. φέρε, τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἤδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;

ΚΛΕΩΝ.

ἐξαρκάσομαι σου τοῖς ὄνυξι τᾶντερα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀπονυγιῶ σου τᾶν πρυτανείῳ σιτία.

ΚΛΕΩΝ.

710 ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ γὰρ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ὦ πόνηρε σοὶ μὲν οὐδὲν πεῖθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενομίκας.

ΚΛΕΩΝ.

715 ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ δ' ὡς περ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης·
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς

720 δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

χὼ πρακτὸς οὐμὸς τουτογι σοφίζεται.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ ὦγάθ' ἐν Βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐδὲν κωλύει.

ἰδὸν, βιάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΚΛΕΩΝ.

725 ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ Δί' ὦ πάτερ,

ἔξελθε δῆτ'.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δημίδιον, ὦ φίλτατον,

ἔξελθ', ἴν' εἰδῆς οἷα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ.

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.

730 τίς ὦ Παφλαγὼν ἀδικεῖ σε;

ΚΛΕΩΝ.

διὰ σὲ τύπτομαι

ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων.

ΔΗΜΟΣ.

τιή;

ΚΛΕΩΝ.

ὅτιη φιλω σ' ὦ Δῆμ' ἐραστής τ' εἰμι σός.

ΔΗΜΟΣ.

σὺ δ' εἴ τίς ἔτεόν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀντεραστής τουτουὶ,

ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὔ ποιεῖν,

735 ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κάγαθοί.

ἀλλ' οὐχ οἰοί τ' ἐσμέν διὰ τουτουὶ. σὺ γὰρ

ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

τοὺς μὲν καλοὺς τε κάγαθούς οὐ προσδέχει,

σαντὸν δὲ λυχροπόλαισι καὶ νευρορῥάφοις
740 καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπόλαισιν δίδως.

Κ Λ Ε Ω Ν.

εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

εἶπέ νυν, τί δρῶν;

Κ Λ Ε Ω Ν.

ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τοὺς ἐν Πύλου,
πλεύσας ἐκείσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
745 ἔψοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.

Κ Λ Ε Ω Ν.

καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῆς ὁπότερος νῶν ἐστὶ σοι
εὐνοῦστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήσῃς.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ' ν τῇ πνικνί.

Δ Η Μ Ο Σ.

750 οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ·
ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος·
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί κάθηται τῆς πέτρας,

755 νέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,
καὶ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων.

760 πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐνεῖνον προσικέσθαι σου, πρό-
τερον σὺ

τοὺς δελφίνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

Κ Λ Ε Ω Ν.

τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεθεούσῃ,
 εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγέννημαι
 765 βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσιλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβαρχῶ,
 ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
 εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκῶς,
 ἀπολοίμην καὶ διαπρισθεῖην κατατμηθεῖην τε λέπαδνα.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

κἄγωγ' ὦ Δῆμ' εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεῖς
 770 ἐφοίμην ἐν περικομματίοις· κελὶ μὴ τούτοισι πέποιθας,
 ἐπὶ ταυτησί κατακησθεῖην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
 καὶ τῇ κρεάγρῃ τῶν ὄρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

Κ Λ Ε Ω Ν.

καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν ὦ Δῆμε γένοιτο πολίτης;
 ὅς πρῶτα μὲν, ἤνικ' ἐβούλενόν σοι, χρήματα πλεῖστ' ἀπέ-
 775 ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ
 μεταιτῶν,

οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

τοῦτο μὲν ὦ Δῆμ' οὐδὲν σεμνόν· κἄγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
 ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτριούς παραθήσω.
 ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὔνοος, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα
 780 ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.

σὲ γὰρ, ὅς Μῆδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
 καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
 ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον
 οὔτως·

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
 785 κἄτ' ἀκαθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Δ Η Μ Ο Σ.

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τίς
 ἐκείνων;

τοῦτό γέ τοι σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλό-
 880 δημον.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ὡς ἀπὸ μικρῶν εὐνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσασιν εἴλες.

Κ Λ Ε Ω Ν.

790 καὶ μὴν εἴ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων,
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περι-
δόσθαι.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον ὀρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς πι-
θάκναισι

καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον, οὐκ ἐλεαίρεις;
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλέπεις· Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος

795 τὴν εἰρήνην ἐξεσκεδάσας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
ἐκ τῆς πόλεως ῥαδαπνγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκα-
λοῦνται.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἠλιάσασθαι,
ἣν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ θεραπεύσω,
800 ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαιρῶς ὀπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα
μᾶλλον

σὺ μὲν ἀρπάξῃς καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων· ὁ δὲ
δῆμος

ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἅ πανουργεῖς μὴ καθο-
ρᾷ σου,

ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σε κεχήνῃ.

805 εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψει,
καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθαρήσει, καὶ στεμφύλῳ εἰς λόγου
ἔλθοι,

γνώσεται οἶων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·
εἶθ' ἦξει σοι δριμύς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
ἅ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἕξαπαταῖς, καὶ ὄνειροπολεῖς περὶ
σαντοῦ.

Κ Λ Ε Ω Ν.

810 οὐκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα
χρηστά

νῆ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν πόλιν ἤδη;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
φερίζεις;

ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐπιχειλῆ·

815 καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελῶν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκεν.
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐξήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
διατειχίζων καὶ χρησμοφῶν, ὃ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν· σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

Κ Λ Ε Ω Ν.

820 οὐκουν ταυτί δεινὸν ἀκούειν ὦ Δῆμ' ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
ὅτιή σε φιλῶ;

Δ Η Μ Ο Σ.

ὦ παῦ' οὔτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

μιαρώτατος ὦ Δημακίδιον καὶ πλείστα πανοῦργα δεδρακώς,

ὅποταν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς

825 τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων

καταβροχθίζει, κἀμποῖν χειροῖν

μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.

Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτονθ'

αἰρήσω γὰρ τρεῖς μυριάδας.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

830 τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίσεις,

μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον

τὸν Ἀθηναίων; καὶ σ' ἐπιδειξῶ

νῆ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζώην,

δωροδοκήσαντ' ἐν Μιτυλήνης

835 πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὄφελημα,
 ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίησας,
 μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
 τὰν τῆ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαينαν,
 840 ἧ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει, σείων τε καὶ ταράττων.
 καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκεν·
 κατεργάσει γὰρ ῥαδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ ὦγαθοὶ ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ.
 ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
 845 ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
 ἕως ἂν ἧ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίσχεσ ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
 οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
 ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
 850 ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ' ὃ Δῆμε μηχάνημ', ἴν', ἦν σὺ βούλη
 τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ ἔγνεηται.
 ὄρῳσ γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
 νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
 καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός.
 855 ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὄστρακίνδα,
 νύκτωρ κατασπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θείοντες
 τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣ.

οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε,
 ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ΚΛΕΩΝ.

860 ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἕσθι, μηδ' οἰηθῆς
 ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὧν
 ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας· καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
 ἐν τῆ πόλει ξυνιστάμενον· ἀλλ' εὐθέως κέρραγα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 865 ὅταν μὲν ἧ λίμνη καταστῆ, λαμβάνουσιν οὐδέν·

ἐάν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἰροῦσι. καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης.

ἐν δ' εἶπέ μοι τοσοῦτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
ἔδωκας ἤδη τουτωὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ

870 ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν;

ΔΗΜΟΣ.

οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἴός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

κρίνω σ' ὅσων γ' ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον,
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει, καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.

ΚΛΕΩΝ.

875 οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσοῦτονὶ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μνειαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκουν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστὶ πρωτοτοηρεῖν,
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους

880 οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιτο.

τουδὶ δ' ὀρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτον,
οὐπόποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπόποτ' ἐπενόησεν.

885 καίτοι σοφὸν κάκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μείζον εἶναι φαίνεται' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι τάλας, οἷσις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσεῖη,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.

ΚΛΕΩΝ.

890 ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπειαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρ'.

Δ Η Μ Ο Σ.

ἰαβοῖ.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχεν, ἴν' ἀποπνίξῃ
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκείνον

895 τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον;

Δ Η Μ Ο Σ.

οἶδα μέντοι.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἴν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

Δ Η Μ Ο Σ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνῆρ κόπρειος.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

900 οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γένεσθε πυρῶοι;

Δ Η Μ Ο Σ.

καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρῶάνδρου τὸ μηχανήμα.

Κ Λ Ε Ω Ν.

οἴοισί μ' ὦ πανοῦργε βωμολοχεύμασιν ταράττεις.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἦ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείᾳ.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξιν

905 ὦ Δῆμε μηδὲν δρωῶντι μισθοῦ τρυβλίον ῥοφήσαι.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἐγὼ δὲ κυλίχνιον γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκύνδρια περιαιεῖφειν.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων νέον ποιήσω.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἰδοῦν, δέχου κέρκον λαγῶ τῶφθαλμιδίῳ περιψηῆν.

Κ Λ Ε Ω Ν.

910 ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμ' ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔμοῦ μὲν οὖν.

ΚΛΕΩΝ.

ἔμοῦ μὲν οὖν.

915 ἔγώ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σαντοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.

ΧΟΡΟΣ.

920 ἀνὴρ παφλάζει, παῦε, παῦ',
ὑπερζέων· ὑφελκτέον
τῶν δαδίων, ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΛΕΩΝ.

925 δώσεις ἔμοι καλὴν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
ἔγώ γάρ εἰς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

930 ἔγώ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δέν· εὐχομαι δέ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηρον τευθίδων
ἔφεστάναι σίζον· σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων, καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
935 ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἔλθεῖν· ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
940 βουλόμενος ἐ-
σθίων ἐπαποπνιγείης.

ΧΟΡΟΣ.

εὖ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.

ΔΗΜΟΣ.

κἄμοι δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφρανοῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνον
945 ἀνῆρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦβολουῦ.
σὺ δ' ὦ Παφλαγῶν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας,
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
ἔμοι ταμιεύσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μὴ μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
950 ἔμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὔτοσι
οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

φέρε' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;

ΔΗΜΟΣ.

δημοῦ βοείου θριῶν ἐξωπτημένον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

955 οὐ τοῦτ' ἔνεστιν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐ τὸ θριῶν; ἀλλὰ τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λάρος κεχηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗΜΟΣ.

αἰβοῖ τάλας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἔστιν;

ΔΗΜΟΣ.

ἀπόφερ' ἐκποδῶν.

οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ· τουτουὶ λαβὼν ταμιενέ μοι.

ΚΛΕΩΝ.

960 μὴ δῆτά πά γ' ὧ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τῶν ἐμῶν.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ἦν γε πείθη τουτωί,
μολγον γενέσθαι δεῖ σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄν γε τουτωί,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρόριου.

ΚΛΕΩΝ.

965 ἀλλ' οἷ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὔμοι δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατὰπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.

ΔΗΜΟΣ.

970 καὶ μὴν ἔνεγ' αὐτοὺς ἰὼν, ἴν' οὔτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πάνυ γε.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ σύ νυν φέρε.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοῦ νῆ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.

ΧΟΡΟΣ.

ἥδιστον φάος ἡμέρας
ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-

975 σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις,

ἦν Κλέων ἀπόληται.

καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν

οἴων ἀργαλεωτάτων

- ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
 980 ἤκουσ' ἀντιλεγόντων,
 ὡς εἰ μὴ γένεθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
 στην σκεύη δύο χρησίμω,
 δοίδυξ οὐδὲ τορύνη.
 985 ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαν-
 μάζω τῆς ὁμομοσίας
 αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 παῖδες οἱ ξυνεφοίτων
 τὴν Δωριστὶ μόνην ἂν ἀρ-
 990 μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
 ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν·
 καῖτα τὸν κιθαριστὴν
 ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
 995 οὔτος οὐ δύναται μαθεῖν
 ἦν μὴ Δωροδοκησί.

ΚΛΕΩΝ. ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ. ΔΗΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

Ἴδου, θέασαι, κούχ' ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμ' ὡς χεσείω, κούχ' ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗΜΟΣ.

ταντὶ τί ἐστι;

ΚΛΕΩΝ.

λόγια.

ΔΗΜΟΣ.

πάντ' ;

ΚΛΕΩΝ.

ἐθανύμασας;

1000 καὶ νῆ Δί' ἔτι γ' ἐμοῦσσι κιβωτὸς πλέα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐμοὶ δ' ὑπερῶον καὶ ξυνοικία δύο.

ΔΗΜΟΣ.

φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε;

ΚΛΕΩΝ.

οὔμοι μὲν εἰσι Βάκιδος.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ δὲ σοὶ τίνος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

ΔΗΜΟΣ.

1005 εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ;

ΚΛΕΩΝ.

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

Δ Η Μ Ο Σ.

οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περὶ Ἀθηναίων, περὶ Φαιῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τάλφριτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,

1010 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πῆος οὔτοσι δάκοι.

Δ Η Μ Ο Σ.

ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον ᾧ περ ἤδομαι,
ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.

1015 Φράζεο Ἐρεχθεΐδη λογίων ὁδὸν, ἣν σοὶ Ἀπόλλων
ἔλαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα κερχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κερραγῶς
σοὶ μισθὸν ποριεῖ· κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολεῖται.

1020 πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.

Δ Η Μ Ο Σ.

ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρον ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐγὼ μὲν εἶμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1025 οὐ τοῦτό φησιν ὁ χρησμὸς· ἀλλ' ὁ κύων ὁδὴ
ὡς περ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

Δ Η Μ Ο Σ.

λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκη.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1030 Φράζεο Ἐρεχθεΐδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
ὃς κέρκω σάινων σ', ὅποτεν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοῦψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκης·

ἔσφοιτῶν τ' ἔς τοῦπτάνιον λήσει σε κνηθδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

Δ Η Μ Ο Σ.

1035 νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον ὦ Γλάνι.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.

Ἔστι γυνή, τέξει τε λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμοισι βεβηκῶς· τὸν σὺ φύλασσε,

1040 τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει;

Δ Η Μ Ο Σ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔ.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἔφραζεν ὁ θεὸς σοι σαφῶς σῶζειν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.

Δ Η Μ Ο Σ.

καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλείων γεγεννημένος;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

1045 ἔν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν
ὁ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλων,
ἐν ᾧ σε σῶζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

Δ Η Μ Ο Σ.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

τουτονὲ

δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.

Δ Η Μ Ο Σ.

1050 ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.

Κ Λ Ε Ω Ν.

μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κοραῖναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

τοῦτο γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυσθεῖς.

1055 Κεχροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἤγει μέγα τοῦργον;
καί κε γυνή φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἄλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γάρ, εἰ μαχέσαιο.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραξεν.
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο

Δ Η Μ Ο Σ.

τί τοῦτο λέγει τὸ Πύλοιο;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

1060 τὰς πνέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανεῖῳ.

Δ Η Μ Ο Σ.

ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
οὔτος γὰρ ἡμῶν τὰς πνέλους ἀφήρπασεν.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἄλλ' οὔτοςί γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάννυ.

Δ Η Μ Ο Σ.

1065 προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

Αιγείδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώση,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολυίδριν.
οἴσθ' ὅ τί ἐστὶν τοῦτο;

Δ Η Μ Ο Σ.

Φιλόστρατος, ἡ κυναλώπηξ.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

1070 οὐ τοῦτό φησιν· ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὔτοςί·
ταύτας ἀπανδᾶ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

Δ Η Μ Ο Σ.

πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ὅπως;

ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύων ταχύ.

Δ Η Μ Ο Σ.

1075 πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗΜΟΣ.

εἶεν·

τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἄλωπεκίοισι ποῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

1080 ἄλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι,
χρησμὸν Δητοῖδης, Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.

ΔΗΜΟΣ.

ποίαν Κυλλήνην;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι ἡ φησ', ἔμβαλε κυλλῆ.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ ὀρθῶς φράζει. τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
1085 εἰς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίκατο τὴν Διοπείδου.

ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγῶτος·
αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς, καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χῶτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.

ΚΛΕΩΝ.

1090 ἄλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτῇ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρτυαίην πλουθηνγίαιαν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καὶ μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτῇ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαῦξ αὐτῇ πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρβύαλλω

1095 ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ· κατὰ τούτου δὲ σκοροδάμην.

ΔΗΜΟΣ.

ἰὸν ἰού.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεις τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.

καὶ νῦν ἐμαντὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ

γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.

Κ Λ Ε Ω Ν.

- 1100 μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθᾶς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

Δ Η Μ Ο Σ.

οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀλλ' ἄλφριτ' ἦδη σοι ποριῶ σκευασμένα.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

- 1105 ἐγὼ δὲ μαξίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοῦψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ σθιε.

Δ Η Μ Ο Σ.

ἀνύσατέ' νυν, ὅ τί περ ποιήσεθ'. ὡς ἐγὼ,
ὀπότερος ἂν σφῶν εὔ με μᾶλλον αὖ ποιῆ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

Κ Λ Ε Ω Ν.

- 1110 τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὡς-
περ ἄνδρα τύραννον.

- 1115 ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις κάξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου

- 1120 παρῶν ἀποδημεῖ.

Δ Η Μ Ο Σ.

νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'. ἐγὼ δ' ἐκῶν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.

- 1125 αὐτός τε γὰρ ἦδομαι

βρούλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
 κλέπτουτά τε βούλομαι
 τρέφειν ἕνα προστάτην·
 τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως,
 1130 ἄρας ἐπάταξα.

ΧΟΡΟΣ.

χοῦτω μὲν ἄν εὖ ποιοῖς,
 εἴ σοι πνκνότης ἔνεστ'
 ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
 1135 τούτῳ πάνυ πολλῇ,
 εἰ τοὺςδ' ἐπίτηδες ὄσ-
 περ δημοσίους τρέφεις
 ἐν τῇ πνκνί· καθ' ὅταν
 μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
 1140 τούτων ὅς ἂν ἦ παχὺς,
 θύσας ἐπιδειπνεῖς.

ΔΗΜΟΣ.

σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
 αὐτοὺς περιέρχομαι,
 τοὺς ολομένους φρονεῖν
 1145 κάμ' ἔξαπατύλλειν.
 τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐ-
 τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὄραν,
 κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
 κάζω πάλιν ἔξεμεῖν
 1150 ἄττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
 κημὸν καταμηλῶν.

ΚΛΕΩΝ. ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ. ΔΗΜΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

"Απαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σύ γ' ὦ φθόρε.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
1155 καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τριμυριόπαλαι
βδελύττομαι σφῶ, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;

ΔΗΜΟΣ.

εἰ δὲ μῆ, φράσεις γε σύ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
1160 ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου.

ΔΗΜΟΣ.

δρᾶν ταῦτα χρῆ.

ἄπιτον.

ΚΛΕΩΝ.

ιδού.

ΔΗΜΟΣ.

θεοῖτ' ἄν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὑποθεῖν οὐκ ἐῷ.

Δ Η Μ Ο Σ.

ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἔραστῶν νῆ Δί' ἢ γὰρ θρύψομαι

Κ Λ Ε Ω Ν.

ὄρῳ; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

1165 ἀλλ' οὐ τράπεζαν· ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἰδού, φέρω σοι τήνδε μαζίσκιην ἐγὼ,
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τήλεφαντίνῃ.

Δ Η Μ Ο Σ.

1170 ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὐχρῶν καὶ καλόν·
ἐτόρυννε δ' αὖθ' ἢ Παλλὰς ἢ Πυλαιμάχος.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἢ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

Δ Η Μ Ο Σ.

1175 οἶει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

Κ Λ Ε Ω Ν.

τουτὶ τέμαχος σοῦδωκεν ἢ Φοβεσιστράτη.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἢ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.

Δ Η Μ Ο Σ.

1180 καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἢ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

λαβὲ καὶ ταδί νυν.

Δ Η Μ Ο Σ.

καὶ τί τούτοις χρῆσομαι

τοῖς ἐντέροις;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι

1185 εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἢ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναντικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

Δ Η Μ Ο Σ.

ὡς ἠδὺς ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἢ Τριτογενῆς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.

Κ Λ Ε Ω Ν.

1190 λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

παρ' ἐμοῦ δ' ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὀπόθεν δῶς· ἀλλ' ἐγώ.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

οἴμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;

ὦ θυμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἔξενρέ τι.

Κ Λ Ε Ω Ν.

1195 ὀρᾶς τάδ' ὦ κακόδαιμον;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ὀλίγον μοι μέλει·

ἐκεινοὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται.

Κ Λ Ε Ω Ν.

τίνες;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ποῦ, ποῦ;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἑάσεις τοὺς ξένους;

ὦ Δημίδιον, ὀρᾶς τὰ λαγῶ' ἃ σοι φέρω;

ΚΛΕΩΝ.

1200 οἷμοι τάλας, ἀδίκως γε τᾶμ' ὑφήρπασας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νή τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

ΔΗΜΟΣ.

εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ μὲν νόημα τῆς Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δ' ὤπησά γε.

ΔΗΜΟΣ.

1205 ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἢ χάρις.

ΚΛΕΩΝ.

οἷμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί οὐ διακρίνεις Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῶν

ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;

ΔΗΜΟΣ.

τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίω

1210 δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν

ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἄττ' ἔνι,

καὶ τὴν Παφλαγόνος· κάμελει κρινεῖς καλῶς.

ΔΗΜΟΣ.

φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐχ ὀρᾶς κενὴν

1215 ὦ παππίδιον; ἅπαντα γὰρ σοι παρεφόρον.

ΔΗΜΟΣ.

αὕτη μὲν ἢ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.

ὀρᾶς τάδ' ;

Δ Η Μ Ο Σ.

οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.

ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·

1220 ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτονί.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο·

σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν·

αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

Δ Η Μ Ο Σ.

ὦ μιαρὲ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;

1225 ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.

Δ Η Μ Ο Σ.

κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωὶ
αὐτὸν περιθῶ.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

κατάθου ταχέως μαστιγία.

Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικός

1230 φράζων, ὕφ' οὗ χρεῶν ἔμ' ἠτᾶσθαι μόνον.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

τουμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.

Κ Λ Ε Ω Ν.

καὶ μὴν σ' ἐλέγξει βούλομαι τεκμηρίῳ,

εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.

καὶ σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·

1235 παῖς ὧν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ἐν ταῖσιν εὐστραῖς κονδύλοις ἡρμοττόμην.

Κ Λ Ε Ω Ν.

πῶς εἶπας; ὡς μου χρησμός ἄπτεται φρενῶν.
εἶεν.

ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.

ΚΛΕΩΝ.

1240 ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἔξανδρούμενος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἤλλαντοπώλουν καὶ

ΚΛΕΩΝ.

τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ βινεσκόμην.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

1245 καὶ μοι τοσοῦτον εἶπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἤλλαντοπώλεις ἔτεόν, ἢ πὶ ταῖς πύλαις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὄνιον.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κνλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

1250 ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καὶ σ' ἄκων ἐγὼ
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεντήσεται,
κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τ' νικητήριον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι

1255 ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχὺν,
ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

ΔΗΜΟΣ.

ἐμοὶ δέ γ' ὅ τί σοι τοῦνομ', εἴπ'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἀγοράκριτος·

ἐν τᾷγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

ΔΗΜΟΣ.

Ἀγορακρίτω τοίνυν ἔμαντὸν ἐπιτρέπω,

1260 καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ἐγὼ σ' ὦ Δῆμε θεραπέυσω καλῶς,
 ὥστ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
 ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

ΧΟΡΟΣ.

- τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
 ἢ καταπανομένοισιν
 ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
 1265 μηδέν ἐς Λυσίστρατον,
 μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυ-
 πεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
- καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλον, αἰεὶ πει-
 1270 νῆ, θαλεροῖς δακρύοισιν
 σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δί-
 α κακῶς πένεσθαι.
- λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
 1275 ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
 εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκούσαι καὶ κακὰ,
 αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
 νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
 ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
- ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενῆς,
 1280 Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
 ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην,
 οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
 τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
- 1285 ἐν κασανρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
 καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
 καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.
 ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
 οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
- 1290 ἢ πολλάκις ἐννυχίαισι
 φροντίσι συγγεγένημαι,
 καὶ διεξήτηχ', ὁπόθεν ποτὲ φάυλας
 ἔσθιει Κλεώννυμος.
 φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ

- 1295 τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ'
ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως·
ἴθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἐξελθε καὶ σύγ-
γνωθι τῇ τραπέζῃ.
- 1300 φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
καὶ μίαν λέξει τιν' αὐτῶν, ἣτις ἦν γεραιτέρα·
οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' ὦ παρθένοι τὰν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρολον.
- 1305 ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετὸν,
καὶ τιν' εἰπεῖν, ἣτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει·
ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει πότ'· ἀλλ' εἴαν με χρῆ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖς' ἐνταῦθα καταγρηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
- 1310 εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαι μοι δοκῶ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις, ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
- 1315 τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΔΗΜΟΣ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπ-
έχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἦδε γέγηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
1320 τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἤκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θανμαστάς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἐν ταῖσιν Ἰοστεφάνοις οἰκεῖ, ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἂν ἴδοιμεν ποίαν τιν' ἔχει σκευὴν, ποῖος γεγένηται;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1325 οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδη ξυνεσίτει.

ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἦδη τῶν προ-
πυλαίων.

ἄλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις,
καὶ θανμασταῖς καὶ πολυῦμοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος
ἐνοικεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τὰ λιπαρὰ καὶ Ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθηναί,
1330 δεῖξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρ-
χον.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ὄδ' ἐκεῖνος ὄρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατάλειπτος.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καὶ σοὶ ξυγχαίρομεν
ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.

ΔΗΜΟΣ.

1335 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἔλθ' ἐδεῦρ' Ἀγοράκριτε.
ὄσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἔγώ;
ἀλλ' ὦ μέλ' οὐκ οἶσθ' οἶος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἶον ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗΜΟΣ.

τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἦ;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1340 πρῶτον μὲν, ὁπότε εἶποι τις ἐν τῆμικησίᾳ·
ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος·
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίῳ,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας.

ΔΗΜΟΣ.

ἔγώ;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1345 εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ὄχετο.

ΔΗΜΟΣ.

τί φῆς;
ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠσθόμην;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὰ δ' ὠτά γ' ἂν σου νῆ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὡσπερ σκιάδιον καὶ πάλιν ξυνήγετο.

Δ Η Μ Ο Σ.

οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρον;

Α Γ Ο Ρ Α Κ Ρ Ι Τ Ο Σ.

1350 καὶ νῆ Δί' εἶ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε,
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ'· ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν ἂν ᾤχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χάραν μενεῖς;

Δ Η Μ Ο Σ.

1355 αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.

Α Γ Ο Ρ Α Κ Ρ Ι Τ Ο Σ.

ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης·
ἀλλ' οἷ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὲ φράσον·
εἴαν τις εἶπη βωμολόχος ξυνήγορος·
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιστα,
1360 εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην·
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

Δ Η Μ Ο Σ.

ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκερέμασας Ὑπέροβλον.

Α Γ Ο Ρ Α Κ Ρ Ι Τ Ο Σ.

τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
1365 τὰ δ' ἄλλα φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει, φράσον.

Δ Η Μ Ο Σ.

πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσι μακρὰς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ὑτελῆ.

Α Γ Ο Ρ Α Κ Ρ Ι Τ Ο Σ.

πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πνυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

Δ Η Μ Ο Σ.

ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ
1370 οὐδείς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται·
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.

Α Γ Ο Ρ Α Κ Ρ Ι Τ Ο Σ.

τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τοῦ Κλεωνύμου.

ΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδείς ἐν ἀγορᾷ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;

ΔΗΜΟΣ.

- 1375 τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῶ μύρω,
 ἃ σταμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
 σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.
 ξυνερευτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
 καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφής, καὶ κρουστικὸς,
 1380 καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

ΔΗΜΟΣ.

μὰ Δί' ἄλλ' ἀναγκάσω κνηγετεῖν ἐγὼ
 τούτους ἅπαντας, πανσαμένους ψηφισμάτων.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

- ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
 1385 καὶ παῖδ' ἐνόρῃην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι·
 κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.

ΔΗΜΟΣ.

μακάριος ἐς τὰρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
 σπογδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

- 1390 ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
 ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτισαι;
 πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἔτεόν;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

- οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν
 ἀπέκρουπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
 νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
 1395 αὐτὰς ἵεναι λαβόντα.

ΔΗΜΟΣ.

τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐδὲν μέγ' ἄλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύνεια μιννὺς τοῖς ὄνειοις πράγμασιν,
1400 μεθύων τε ταῖς πόρναισι λαιδορήσεται,
καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λουτρόιον.

ΔΗΜΟΣ.

εὖ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἔστιν ἄξιος,
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγένοι,
καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ,
1405 ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἔπον δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
καὶ κείνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἷς ἔλωβᾷθ', οἱ ξένοι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΤΝΙΑΣ, δανειστής.

ΜΑΡΤΤΣ.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Ν Ε Φ Ε Λ Ω Ν

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Τὸ δράμα τὸ τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες, ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὡς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προῦκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους. ὁ χορὸς δὲ ὁ κωμικὸς εἰσῆρχετο ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τῶ νῦν λεγομένῳ λογίῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, εἰς τὴν σκηνὴν ἐώρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξῆει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο· καὶ 10 τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ λαμβεῖα τετράμετρα. εἶτα

τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες, πάλιν τετράμετρον ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἦν δὲ περὶ τὸ πλεῖστον 15'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιβόηματα. ἡ δὲ ὄλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παραβάσις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν,

5 ἦν μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμφοδοδιδάσκαλος, ὃς ἡμᾶς ἠνάγκαζε λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θεάτρον παραβῆναι.

Α Λ Λ Ω Σ.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας, ἀναγκα-
σθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα διασκέψωνται ποῖοί
τινες εἶεν Ἀθηναῖοι, ἀκούοντες κατὰ Σωκράτους. ἠύλα-
10 βούντο γὰρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς, καὶ μάλιστα τοὺς
περὶ Ἀλκιβιάδην· οἱ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι
ἐποίησαν τὸν ποιητὴν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν
ἀρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γὰρ
ἐστὶν ἄγροικος, ἀχθόμενος παιδί ἀστνκοῦ φρονήματος γέ-
15 μοντι, καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελανκότη. ἡ
γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γέ-
νος, ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, τεθριπποτρόφος ἦν,
καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπιάσι, τὰς δὲ
Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέα, καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν.
20 εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὄρων ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος
τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

Α Λ Λ Ω Σ.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονού-
μενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου,
φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτη, μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ
25 πως δύναται τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρή-
στας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι.
οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν
μανθάνειν, καὶ μαθητὴν Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ, δια-
λέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἷ τε μαθηταὶ κύνκλω
30 καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ
κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεω-
ρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ
τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοῦς, Ἄερα, προσέτι δὲ Αἰ-
θέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρ-

χονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους, ἀποκαταστάσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερωῖ τινὰ τῶν μαθημάτων
 5 γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν, συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεῖς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος
 10 λόγος, ἐκιδιδάσκει. κοιμισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον, ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ, ὡς καταρωθωκότος, εὐωχεῖ παραλαβὼν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς, βοήν ἴστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς, ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας
 15 ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρον, κατασκάπτει καὶ ἐμπύμπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δράμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεπονημένων.

Α Λ Λ Ω Σ.

- 20 Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν προτρέπεται· καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβῆ ἱκανῆ, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοῦναντίον. χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆς λέγων, καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιῶν·
- 25 ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς . . κατηγορίαι πικραί. καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως. εἴτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.
- Τὸ δὲ δράμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως κάλλιστον εἶναι φησι, καὶ τεχνικώτατον.
- 30 Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐκιδιδήχθησαν ἐν ἄστει, ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. διόπερ Ἀριστοφάνης διαξόριφεις παραλόγως, ᾤθη δεῖν ἀναδιδάξας τὰς δευτέρας καταμέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀτυχῶν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα, οὐκἔτι τὴν
 35 διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου

- ἄρχοντος. τοῦτο δὲ ταῦτό ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκευάσται δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενησάντην 5 μένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲπέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει, καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἃ δὲ ὀλοσχερῇ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἢ παράβασις τοῦ χοροῦ ἡμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον 10 ὅπου καίεται ἢ διατριβὴ Σωκράτους. Τὴν μὲν κομωδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντας, καὶ Νεφέλας, καὶ Ἄερα, καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη.
- 15 Διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου.

- Ἄνυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου βασκῆναντες, καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι, ἀργύριον ἱκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσῃται. 20 καὶ ὅς πεισθεῖς γέροντά τινα Στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππίδου ἵπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἵνα 25 παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστάς ἀποκρούσῃται. Φειδιππίδης μὲν οὖν, πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπέισθη. ἀποτυχῶν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκείνου ἐλπίδος, καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεῦτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας 30 φροντίσας, οὐδ' ἐνθυμηθεῖς εἴ τισιν ἄτοπος δόξειεν ἀνὴρ ἐπὶ γῆραος οὐδ' ἄν μανθάνειν καθάπερ κομιδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀφεωρακῶς μόνον ἐκείνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστάς διὰ πειθοῦς ἀποστερηῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρε-

τοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆφθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι, προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αὐτίς, πολλαῖς πέπεικε ταῖς δεήσεσιν ἕνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν 5 γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε, καὶ μεμάρθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ Νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφείς καινὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, Ἀέρα καὶ Νεφέλας καὶ τὰ τοιαῦτα.

Α Λ Λ Ω Σ.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονού-
 10 μενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἄδικον λόγον, ὅπως μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδώσῃ. μὴ βουλομένον δὲ τοῦ παιδὸς, εἰσέρχεται αὐτός. καὶ μὴ δυνάμενος μαθεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἐκδιώκεται. ὑποστρέψας δὲ καὶ τῷ
 15 νιῷ, πείσας ἤγαγεν αὐτὸν τῷ Σωκράτει, ὃς καλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἄδικον, καὶ αἴρεσιν τῷ νέῳ δοὺς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκείνον τὸν ἄδικον λόγον. μαθὼν δὲ ὁ νιὸς ὅπερ ἐβούλετο ὁ πατήρ, καὶ τὴν παχύτητα ἐκείνου κατα-
 20 διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἀσεβείαν, ἀπελθὼν κατακαίει τὸ φροντιστήριον, νομίσας Σωκράτην αἴτιον τῆς ἀσεβείας τοῦ παιδὸς εἶναι. κατηγορεῖ δὲ ἐνταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσεβοῦς καὶ ξένους θεοὺς ἐπεισάγοντος, ἀφέντος τοὺς συν-
 25 Νεφελῶν ὁμιλῶν Σωκράτει, ἃς ἐνόμιζε θεὰς, ὡς Ἀριστοφάνης κατηγορεῖ. ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ Μέλητος φθονοῦντες Σωκράτει καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως βλάψαι ἢ φανερωῶς κατηγορῆσαι μεγάλου ὄντος, ἱκανὸν ἀργύριον δεδώκασιν Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν κωμῶδιαν κατ' ἐκείνου γράψαι. τὰ
 30 δὲ πρόσωπα Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθητῆς Σωκράτους, Σωκράτης, χορὸς Νεφελῶν, δίκαιος λόγος, ἄδικος λόγος, Πασίας δανειστῆς, μάρτυς.

Ν Ε Φ Ε Λ Α Ι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΜΑΘΗΤΗΣ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἴου ἰού.

ω Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρονόμος ἦμους' ἐγώ.

5 οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε, πολλῶν οὐνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσαι ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὗτος νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται

10 ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων,

15 ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται,
ὄνειροπολεῖ δ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
ὄρων ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰνάδας·

οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχρον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἴν' ἀναγνῶ λαβῶν

20 ὀπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δῶδεκα μναῖς Πασίᾳ.
τοῦ δῶδεκα μναῖς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;

ὄτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας·
εἶθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

25 Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαννε τὸν σαντοῦ δρόμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακόν, ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πόσους δρόμους ἔλαῖ τὰ πολεμιστήρια;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλεύνεις δρόμους.

30 ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;

τρεῖς μναῖ διφρίσκον, καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐν τῶν ἐμῶν,

ὅτε καὶ δίκας ὄφληκα, χᾶτεροι τόκου

35 ἐνεχυράσασθαι φασιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔτεδὸν ὦ πάτερ,

τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σὺ δ' οὖν κάθευθε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ', ἴσθ' ὅτι,

40 ἔς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.

φεῦ.

εἶθ' ὄφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,

ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·

ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἠδιστος βίος,

εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,

45 βρώων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

ἔπειτ' ἔγγημα Μεγακλέους, τοῦ Μεγακλέους,

ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὦν, ἐξ ἄστεος,
 σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
 ταύτην ὅτ' ἐγάμου, συγκατεκλινόμενην ἐγὼ,
 50 ὄζων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας·
 ἢ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωτισμάτων,
 δαπάνης, λαφνυμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
 οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργός ἦν, ἀλλ' ἐσπάθια.
 ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
 55 πρόφασιν ἔφασκον· ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἶμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνου;
 δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.

60 μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱός, οὐτοσί,
 ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τὰγαθῇ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ νταῦθ' ἐλοιδοροῦμεθα·
 ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ξάνδιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιππίδην·
 65 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμεν Φειδωνίδην.
 τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο·
 ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,
 70 ὡσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων... ἐγὼ δ' ἔφην·
 ὅταν μὲν οὖν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
 ὡσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος...
 ἀλλ' οὐκ ἐπέιθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
 ἀλλ' ἵππερον κατέχεέ μου τῶν χρημάτων.
 75 νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ
 μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 ἦν ἦν ἀναπέισω τουτονὶ, σωθήσομαι.

ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 πῶς δῆτ' ἂν ἦδιστ' αὐτὸν ἐπεγεύραμι; πῶς;

80 Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἰδού. τί ἔστιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτοῦ τὸν ἵππιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.

85 οὔτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτιός μοι τῶν κακῶν.

ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ, πιθοῦ τί μοι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί πίθωμαι δῆτά σοι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαντοῦ τρόπους,
 καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

90 λέγε δῆ, τί κελεύεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ τι πείσει;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πείσομαι,

νῆ τὸν Διόνυσον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.

ὄρας τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῶνκίδιον;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὄρω. τί οὖν τοῦτ' ἔστιν ἔτεδὸν ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἔστι φροντιστήριον.

95 ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς,
κᾶστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνδρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

100 εἰσὶν δὲ τίνες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τὸ ὄνομα·
μεριμνοφροντισταὶ, καλοὶ τε κἀγαθοί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αἰβοῖ, πόνηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις·
ῶν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

105 ἦ, ἦ, σιώπα· μηδὲν εἶπες νήπιον.
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἵππικὴν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

110 ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων, ἔμοι
ἐλθῶν διδάσκου.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,
τὸν κρείττον', ὅστις ἔστι, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιον τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα,

115 νικᾶν λέγοντά φασι τᾶδικώτερα.

ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
120 τοὺς ἰππέας τὸ χροῶμα διακεκναισμένους.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἑμῶν ἔδει,
οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζύγιος οὐθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελαῶ σ' ἐς κόρακας ἐν τῆς οἰκίας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ περιόψεταιί μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
125 ἄνιππον. ἀλλ' εἴξειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσῶν γε κείσομαι·
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

πῶς οὖν γέρον ὦν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς
130 λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι;
ἱτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;·

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φεΐδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

135 ἀμαθῆς γε νῆ Δί', ὅστις οὕτως σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάντικας,
καὶ φροντιδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένου.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

140 ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νυν ἔμοι θαρσῶν· ἐγὼ γὰρ οὕτως
ἦκω μαθητῆς εἰς τὸ φροντιστήριον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρῆ μυστήρια.

ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης

145 ψύλλαν, ὀπόσουσ' ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὄφρυν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

δεξιότατα.

κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,

150 ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὴν πόδα.

κᾶτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικά.

ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους

155 φρόντισμα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος

ὀπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας

κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τοῦρῶοπύγιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

160 ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος

στενόν· διαλέπτου δ' ὄντος αὐτοῦ, τὴν πνοὴν

βία βαδίζειν εὐθὺ τοῦρῶοπυγίου·

ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῶ προσκείμενον

τὸν πρωικτὸν ἠγεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

165 σάλπιγξ ὁ πρωικτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.

ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.

ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην

ὄστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
170 ὑπ' ἀσκαλαβώτου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
καὶ τὰς περιφορὰς, εἴτ' ἄνω κεληνότος
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχευεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

175 ἐχθές δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμήσατο;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

κατὰ τῆς τραπέξης καταπάσας λεπτήν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαιίστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

180 τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαναμάζομεν;

ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

185 τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοί;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βολβοὺς ἄρα

ζητοῦσι. μὴ νῦν τοῦτό γ' ἔτι φροντίζετε·

190 ἐγὼ γὰρ οἶδ'· ἴν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

τί γὰρ οἶδε δρωῶσιν, οἱ σφόδρ' ἐγμεκνυφότες;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οὔτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

195 ἀλλ' εἴςθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν περιτύχη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μήπω γε, μήπω γ' ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα

ἕξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

200 πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστὶν, εἶπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀστρονομία μὲν αὐτή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτὶ δὲ τί;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

γεωμετρία.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

γῆν ἀναμετρεῖσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πότῃρα τὴν κληρουχικήν;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ τὴν ξύμπασαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀστεῖον λέγεις.

205 τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὄρεῖς;

αἶδε μὲν Ἀθῆναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.

ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὄρω καθημένους.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

210 καὶ ποῦ Κικυννήης εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἐνταῦθ' ἔννεισιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί', ὡς ὄρας,
ἡδί. παρατέταται μακρὰ πόρῳ πάνυ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἶδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ ἔστιν;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὅπου ἔστιν; αὐτή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

215 ὡς ἐγγὺς ἡμῶν· τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρῳ πάνυ.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δί'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἰμώξεσθ' ἄρα.

φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς αὐτός;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Σωκράτης.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Σώκρατες.

220 ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σχολή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί με καλεῖς ὠφήμερε;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾶς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

225 ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπὸ ταρβήου τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς; εἴπερ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γὰρ ἄν ποτε

ἔξευρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα

230 λεπτήν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.

εἰ δ' ὦν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,

οὐκ ἄν ποθ' εὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἢ γῆ βία

ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.

πάσχει δὲ ταύτῳ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

235 τί φῆς;

ἢ φροντίς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;

ἴθι νυν, κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμὲ,

ἵνα μ' ἐκδιδάξης ἄνπερ ἔνεκ' ἐλήλυθα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἦλθες δὲ κατὰ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.

240 ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων

ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πόθεν δ' ὑπόχρεως σαντὸν ἔλαθες γενόμενος;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικῇ, δεινὴ φαγεῖν.

ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιιν,
245 τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ', ὄντιν' ἂν
πράττη μ', ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεοὺς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

250 βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
ἅτ' ἐστὶν ὀρθῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δί', εἴπερ ἔστι γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν εἰς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μάλιστα γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

255 ἰδὸν, κάθημαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τουτοὺν τοίνυν λαβὲ

τὸν στέφανον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπὶ τί στέφανον; οἶμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶτα δὴ τί κερδανῶ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

260 λέγειν γενήσει τρίμα, κρόταλον, παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ ψεύσει γέ με·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην, καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτροτ' Ἄηρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν με-
τέωρον,

265 λαμπρός τ' Αἰθῆρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησι-
κέραννοι,

ἄρθητε, φάνητ' ὦ δέσποιναί, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν-τουτὶ πτύξωμαι, μὴ κατα-
βρεχθῶ.

τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἔλθειν ἔμε τὸν κακοδαίμον'
ἔχοντα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῶδ' εἰς ἐπίδειξιν·

270 εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴστατε Νύμ-
φαις,

εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χουσέης ἀρύτεσθε πρό-
χουσιν,

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ὑπακούσατε δεξιόμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ.

275 ἀέναιοι Νεφέλαι,
ἄρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν
εὐάγητον,

πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρναχέος
ὑψηλῶν ὄρέων κορυφὰς ἐπὶ

280 δενδροκόμους, ἵνα
τηλεφανεῖς σκοπιάς ἀφορώμεθα,
καρπούς ἀρδομένην θ' ἱερὰν χθόνα,

- καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
285 ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαις ἐν ἀνγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάτας ιδέας, ἐπιδώμεθα
290 τηλεσκόπῳ ὄμματι γαίαν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερώς ἠκούσατέ μου καλέ-
σαντος.

ἦσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης Θεοσέπτου;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρ-
δεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφό-
βημαι·
295 κεί θεμίς ἐστίν, νυνὶ γ' ἦδη, κεί μὴ θεμίς ἐστὶ, χεσεῖω.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ μὴ σκώψεις, μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες
οὔτοι.

ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

- παρθένοι ὄμβροφόροι,
300 ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος,
εὐάνδρον γᾶν
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
305 οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοὶ δ' ὑπερρεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
310 παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,

εὐκείλαδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος ἀυλῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἶς ὃ Σώκρα-
τες αὐται,

315 αἰ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἠρῶναί τινές εἰσιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἦκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαί θεαὶ ἀνδράσιν
ἀργοῖς·

αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν,
καὶ τερατείαν, καὶ περιίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατὰ-
ληψιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχὴ μου πεπό-
τηται,

320 καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
καὶ γνωμίδιῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·

ὥστ', εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γὰρ ὄρω κα-
τιούσας

ἡσυχῇ αὐτάς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρε, ποῦ; δεῖξον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χωροῦσ' αὐται, πάνυ πολλαί,

325 διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐται πλάγαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί τὸ χρῆμα;

ὡς οὐ καθορῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

παρὰ τὴν εἴσοδον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νή Δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταύτας μέντοι σὺ θεᾶς οὐσας οὐκ ἤδης, οὐδ' ἐνόμιζες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

330 μὰ Δί' ἀλλ' ὀμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἠγούμην καὶ κα-
πνὸν εἶναι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γὰρ μὰ Δί' οἷσθ' ὅτι πλείστους αὐταὶ βόσκουσι σο-
φιστὰς,

Θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονουχαργοκομήτας,
κνκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφέ-
νακας,

οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιού-
σιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

335 ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάϊον ὄρ-
μάν,

πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, προημαινούσας τε
θυέλλας,

εἴτ' ἀερίας διερᾶς γαμφοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,

ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν
κατέπινον

κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθια κικηλᾶν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

340 διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι,

εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,

κοῦχὶ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοῦν· αὐταὶ δὲ ῥίνας ἔ-
χουσιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

345 ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἂν ἔρωμαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρω ὁμοίαν ;
ἢ παρδάλει, ἢ λύκω, ἢ ταύρω ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κἄτ', ἦν μὲν ἴδωσι κο-
μήτην,

ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷον περ τὸν Ξενοφάντου,
350 σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἤκασαν αὐτάς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γάρ ; ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί
δρῶσιν ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν ῥίψασπιν χθῆς
ἰδοῦσαι,

ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

355 καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον ὄρῳς ; διὰ τοῦτ' ἐγένοντο
γυναῖκες.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

χαίρετε τοίνυν ὧ δέσποιναί· καὶ νῦν, εἶπερ τινὶ κἄλλω,
οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνὴν ὧ παμβασιλείαι.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ' ὧ πρεσβῦτα παλαιογενῆς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων·
σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρή-
ζεις·

360 οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
πλὴν ἢ Προδίκω· τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὐνεκα·
σοὶ δὲ,

ὅτι βρενθύνει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ φθαλμῷ παραβάλλεις,
κάννυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κάφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατώδες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

365 αὐται γὰρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἔστι φλύαρος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἔστιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐται δὴ πον· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις τοῦτο διδάξω.
370 φέρε, ποῦ γὰρ πάποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθείασαι;

καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·

καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὄμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἔστι, φράσον. τοῦτό με ποιεῖ τετραμαίνειν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

375 αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ, ὧ πάντα σὺ τολυῶν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι, κατακρημνόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

380 ἦκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθη, ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων. ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἦκουσάς μου, τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημί ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

385 φέρε, τουτί τῷ χρῆ πιστεύειν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπὸ σαυτοῦ γὰρ σε διδάξω. ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεῖς, εἶτ' ἐταράχθης τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορορύγησεν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάραι

χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν.

390 ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ, παππὰξ, κἄπειτ' ἐπάγει τι, παπαππὰξ,

χῶταν χέξω, νομιδῆ βροντᾶ παπαπαππὰξ, ὥσπερ ἐκεῖναι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα πέπορδας τὸν δ' ἀέρα τόνδ', ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδῆ, ὁμοίω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

395 ἄλλ' ὁ κεραννὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο
 δίδαξον,

καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
 τοῦτον γὰρ δὴ φανερωῶς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄξων καὶ βεκκεσέληνε,
 εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,
 400 οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἶσ'
 ἐπιόρκοι·

ἄλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει, καὶ Σούνιον, ἄκρον
 Ἀθηνέων,

καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί παθῶν; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ'
 ἐπιορκεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἔστιν δῆθ' ὁ
 κεραννός;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῆ,
 405 ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φρυγᾶ, ἅπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
 ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητα,
 ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατα-
 καίων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δί', ἔγωγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν.
 ὥπτων γαστέρα τοῖς ξυγγενέσιν, κατ' οὐκ ἔσχων ἀμε-
 λήσας·

410 ἢ δ' ἄρ' ἐφρυσᾶτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτῶ
 τῶφθαλμῷ μου προσετίλησεν, καὶ κατέκαυσεν τὸ πρός-
 ὠπον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
 ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενήσῃ,
 εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστής, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
 415 ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆθ' ἔστῶς μῆτε βαδί-
 ζων,

μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

420 ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στερόχῃς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης,
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστροῦ καὶ θυμβρεπιδείπνου,

ἀμέλει θαρόων οὔνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄλλο τι δῆτ' οὐ νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα, πλὴν ἅπερ ἡμεῖς·

τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν Γλῶτταν, τρία ταυτί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

425 οὐδ' ἂν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·

οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγε νυν ἡμῖν, ὅ τι σοι δοῶμεν, θαρόων, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις,

ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν,

430 τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπὸν γ' ἀπὸ τουδὶ

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μή μοι γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,

ἀλλ' ὅσ' ἔμαντῶ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

435 τεύξει τοίνυν ὧν ἰμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρόων τοῖς ἡμετέροις προπό-
λοισιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει,
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον, ὅς μ'
ἐπέτριψεν.

νῦν οὖν οὗτοι χρήσθων ἀτεχνῶς
ὅτι βούλονται.

440 τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
ἀνχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δαίρειν·
εἶπερ τὰ χρέα διαφενξοῦμαι,
τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξα

445 θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν ξυγκολλητῆς,
εὐρησιεπῆς, περιτίριμμα δικῶν,
κῦρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζών,
450 κέντρων, μιαρὸς, στρόφισ, ἀργαλέος,
ματτυλοισχός.

ταῦτ' εἰ με λέγουσιν ἀπαντῶντες
δρώντων ἀτεχνῶς ὅτι χρήζουσιν·
κεῖ βούλονται,

455 νῆ τὴν Δήμητ' ἔκ μου χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟΡΟΣ.

λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον,
ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθῶν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
460 ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί πείσομαι;

ΧΟΡΟΣ.

τον πάντα χρόνον μετ' ἑμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

465 ἄρά γε τοῦτ',
ἄρ' ἐγὼ ποτ' ἐπόψομαι;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστε γε σοῦ πολ-
λοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
470 βουλομένους ἀνακοινοῦ-
σθαί τε καὶ ἐς λόγον ἔλθεῖν,
πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων
ἄξια σῆ φρενὶ συμβου-
475 λευσομένους μετὰ σοῦ.

ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅτι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς
480 ἤδη πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δύο τρόπω νῆ τὸν Δία·
ἦν μὲν γ' ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνν·
485 ἔαν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνν·

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, ἡμιθνήσ γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

505 οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
ἀνύσας τι δευρὶ θᾶπτον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔς τὸ χεῖρέ νυν

δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγώ,
εἴσω καταβαίνων, ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χώραι· τί κυπτάξεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΧΟΡΟΣ.

510 ἀλλ' ἔθι χαιρών, τῆς ἀνδρείας
οὔνεκα ταύτης.

εὐτυχία γένοιτο τάνθρω-
πῷ, ὅτιη προήκων

515 ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-
τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται,
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ὦ θεώμενοι, κατερω πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τάληθῆ, νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.

520 οὕτω νικήσαιμι τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
ὡς ὑμᾶς ἠγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς,
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
ἔργον πλείστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν

525 ἠττηθεῖς, οὐκ ἄξιος ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὢν οὔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξότου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἠδὺ καὶ λέγειν,
ὁ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἠμουσάτην,

530 κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν,
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·

- ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
 νῦν οὖν, Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
 535 ζητοῦσ' ἦλθ', ἣν πον' πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
 γινώσεται γὰρ, ἦνπερ ἴδῃ, τὰδελοφου τὸν βόστρυχον.
 ὡς δὲ σάφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ'· ἦτις πρῶτα μὲν
 οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον,
 540 ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἡ γέλωσ·
 οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν,
 οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη, τῇ βακτηρίᾳ
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
 οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾶ,
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
 545 κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνῆρ ὢν ποιητῆς οὐ κομῶ,
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δις καὶ τρις ταῦτ' εἰσάγων,
 ἀλλ' αἰὲν καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιᾶς·
 550 ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
 κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
 οὔτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ἐπέρολος,
 τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' αἰὲν καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρείλκυσεν,
 555 ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
 προςθεῖς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν, τοῦ κόρδακος οὔνεχ', ἦν
 Φρόνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιεν.
 εἶθ' Ἐρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ἐπέρολον·
 ἄλλοι τ' ἦδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ἐπέρολον,
 τὰς εἰκὸς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
 560 ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
 ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνῃσθ' εὐρήμασιν,
 ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.
 ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
 Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
 565 πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
 τὸν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
 γῆς τε καὶ ἄλμυρῶς θαλάσ-
 σης ἄγριον μοχλευτήν·

- καὶ μεγαλώννημον ἡμέτερον πατέρῳ
 570 Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμωνα πάντων·
 τὸν δ' ἵππονώμαν, ὃς ὑπερ-
 λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
 ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.
- 575 ὧ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
 ἡδίκημένοι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
 πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
 δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
 αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἕξοδος
 580 μηδενὶ ξὺν νῶ, τότε ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
 εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
 ἠνίχ' ἠρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὄφρυς ξυνήγομεν,
 κάποιοῦμεν δεινά· βροντῆ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
 ἢ Σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' Ἥλιος
 585 τὴν θοραλλίδ' εἰς ἑαντὸν εὐθέως ξυνελκύσας
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῆδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
 ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
- 590 ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥαδίως διδάξομεν.
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρον, δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
 εἶτα φιμώσητε τούτου τῶ ξύλω τὸν ἀνχένα,
 αὐθις ἐς τὰρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.
- 595 ἀμφὶ μοι αὐτε, Φοῖβ' ἀναξ,
 Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν·
 ἢ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
 οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυ-
 600 δῶν μεγάλως σέβουσιν·
 ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
 αἰγίδος ἠνίοχος, πολιοῦχος Ἀθήνα·
 Παρνασίαν δ' ὃς κατέχων
 πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγιῇ

- 605 Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
 κωμαστῆς Διόνυσος.
 ἤνιχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
 ἢ Σελήνη ξυντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
 πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
- 610 εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθένει,
 ὠφελουῖσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμῆν,
 ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας·
 μὴ πρῶα παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληνναίης καλόν.
- 615 ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
 οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κνδοιδοπαῶν·
 ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
 ἤνικ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε,
 τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
- 620 κᾶθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
 πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
 ἤνικ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον', ἢ Σαρπηδόνα,
 σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ἰπέρβολος
 τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾶπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
- 625 τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
 • κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἄερα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσιμονα·
630 ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

635 ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ιδού.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δῆ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ῶν οὐκ ἐδιδάχθης πάποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
640 ὑπ' ἀλφριταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίῳ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἦγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἤμιεκτέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λέγεις ὧν θρωπε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περίδου νυν ἔμοι,

645 εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμικτέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχὺ δ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τάλφια;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν ξυνοουσίᾳ·
650 εἴτ' ἐπαίειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
κατ' ἐνόπλιον, χῶποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοςί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

655 ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐ γὰρ ὦζυρῃ,
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δαί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐκεῖν', ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἀρρήνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

660 ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τᾶρρῆν', εἰ μὴ μαινομαι·
κρίος, τραγός, ταῦρος, κύων, ἀλεκτροῦν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄρθς, ἃ πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
ἄλεκτρούνα κατὰ ταῦτό καὶ τὸν ἄρῆνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; φέρε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πῶς; ἄλεκτρονῶν καλέκτρονῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

665 νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄλεκτρούαιναν· τὸν δ' ἕτερον, ἄλεκτορα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄλεκτρούαιναν; εὖ γε νῆ τὸν Ἄερα·
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαφιτιώσω σου κύκλω τὴν κάρδοπον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

670 ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
ἄρῆνα καλεῖς, θήλειαν οὔσαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ

ἄρῆνα καλῶ γὰρ κάρδοπον;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μάλιστα γέ·

ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ, φράσον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταῦτόν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

675 ἀλλ' ὡγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμου,
ἀλλ' ἐν θυεῖα στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅπως;

τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν καρδόπην;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

680 ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔτι δὴ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅττα ἄρῶεν ἔστιν, ἅττα δ' αὐτῶν Θήλεα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ Θήλε' ἔστιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

685 ἄρῶνα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μυρία.

Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄλλ' ὦ πόνηρε ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρῶνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρῶεν ὑμῖν ἔστιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνία;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

690 ὅπως ἄν; ὠδὶ, δεῦρο, δεῦρ' Ἀμυνία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄρῳ; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐ στρατεύεται;

ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δρῶ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

695 ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μῆ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ' εἴπερ γε χρῆ,
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κακοδαίμων ἐγὼ,

οἶαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

ΧΟΡΟΣ.

700 φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει,

πάντα τρόπον τε σεαυτὸν

στρόβει πυκνώσας.

ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,

ἐπ' ἄλλο πῆδα

705 νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέ-

στω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰατταταῖ, ἰατταταῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί πάσχεις; τί κάμνεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀπόλλυμαι δειλῆαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος

710 δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν

καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,

καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,

καὶ τὸν προκτὸν διορύττουσιν,

715 καὶ μ' ἀπολοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

μῆ νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ πῶς; ὅτε μου
 φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
 φρούδη ψυχῇ, φρούδη δ' ἐμβάς·
 720 καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
 φρουρᾶς ἄδων
 ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὔτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγώ;

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

725 ὑπὸ τῶν κόρρων εἰ μού τι περιλειφθήσεται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπολεῖ κάκιστ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' ὠγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
 εὐρητέος γὰρ νοῦς ἀποστρεθητικὸς
 καὶ παιόλημ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι

730 ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστρεθητρίδα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾷ, τουτονί.
 οὔτος, καθεύδεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔχεις τι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ Δι' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδέν πάνυ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐδέν γε, πλήν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

735 οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὧ Σώκρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτον ἐξενρεῖν λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄκήκοας μυριάκις ἄγὼ βούλομαι.

περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

740 ἔθι νῦν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα

λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,

ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι τάλας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,

ἀφείς ἀπελθε· κἄτα τὴν γνώμην πάλιν

745 κίνησον αὐτίς αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὧ Σωκρατίδιον φίλτατον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί ὧ γέρον

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔχω τόκου γνώμην ἀποστρεφτικὴν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἐπίδειξον αὐτήν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί·

γυναιῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν,

750 καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ

αὐτήν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,

ὥσπερ κάτοπτρον, κατὰ τηροίην ἔχων,
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ';
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτι;

εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
755 οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τιητί δή;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτιῆ κατὰ μῆνα τὰργύριον δανείζεται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὔ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν,
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἶπέ μοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

760 ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μή νυν περὶ σαυτὸν ἔλλε τὴν γνώμην αἰεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἄερα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνην τοῦ ποδός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὔρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
765 ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποῖαν τινά;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπόλαις τὴν λίθον
ταύτην ἐόρακας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τὴν ὕαλον λέγεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔγωγε· φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβῶν,
770 ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπατέρω στάς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον

τὰ γράμματ' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμ' ὡς ἦδομαι

ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

775 ἄγε δὴ, ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸ τί;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδίκων δίκην,

μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φανλότατα καὶ ῥᾶσ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δὴ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ δὴ λέγω.

εἰ πρόσθεν, ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,

780 πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγχαίμην τρέχων.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ

οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὑθλιεῖς· ἄπερῶ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτι τί; ναί, πρὸς τῶν θεῶν ὧ Σώκρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

785 ἀλλ' εὐθύς ἐπιλήθει σύ γ' ἄτ' ἂν καὶ μάθης·

ἐπεὶ τὰ νῦν, τί πρῶτον ἐδιδάσκον, λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

τίς ἦν ἐν ἧ ματτόμεθα μέντοι τάλφιτα;
οἴμοι, τίς ἦν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
790 ἐπιλησμότατον καὶ σκαιοτάτον γερόντιον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ' ὦ Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
795 εἰ σοὶ τις υἱὸς ἔστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαντοῦ μανθάνειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε καὶ γαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν· τί γὰρ πάθω;

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἐπιτρέπεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
800 κᾶστ' ἐν γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλη,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡ-
805 μᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξω
μόνας θεῶν; ὡς
ἔτοιμος ὅδ' ἔστιν ἅπαντα δρᾶν
ὅσ' ἂν κελεύῃς.

σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου,
810 καὶ φανερῶς ἐπηρμένου,
γνοὺς ἀπολάψεις, ὅτι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοι-
αῦθ' ἑτέρα τρέπεσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ. ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ. ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οὗτοι μὰ τὴν Ὀμίλῃην ἔτ' ἐντανυθὶ μενεῖς·
815 ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοὺ γ', ἰδοὺ, Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας·
τὸ Δία νομίζειν, ὄντα τηλικοντονί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

820 τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἔτεόν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐνθυμούμενος

ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.

ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
καί σοι φράσω πρᾶγμ', ὃ σὺ μαθὼν ἀνῆρ ἔσει.

ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἰδοὺ· τί ἔστιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦμοσας νῦν δὴ Δία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

825 ἔγωγ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὄρα's οὖν, ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεύς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλὰ τίς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δίνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αἰβοῖ· τί ληρεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

830 τίς φησι ταῦτα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σωκράτης ὁ Μήλιος,

καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχνη.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας

ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐστόμει,

καὶ μηδὲν εἶπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς

835 καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν, ὑπὸ τῆς φειδωλίας

ἀπενείρατ' οὐδεὶς πάποτ', οὐδ' ἠλείφατο,

οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ

ὥσπερ τεθνεῶτός μου καταλούει τὸν βίον.

ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

840 τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·

γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχύς.

ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐντανθὶ χρόνον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;

845 πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,

ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρ' ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλετρύονα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλεκτρονόν'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.

850 μὴ νυν τὸ λοιπόν· ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἄλεκτρούαιναν, τουτονὶ δ' ἄλεκτορα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλεκτρούαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

χᾶτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἐκάστοτε,

855 ἐπελανθανόμην ἄν εὐθύς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοίμάτιον ἀπώλεσας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τάς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὠνόητε σύ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὡςπερ Περικλῆς, εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.

860 ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγὼ τοί ποτε
οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
ὄν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικόν,
ὅτ' ἐπριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

865 ἦ μὴν σὺν τούτοις τῷ χρόνῳ πότ' ἀχθεῖσει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὖ γ', ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο, δεῦρ' ὦ Σώκρατες,
ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἄκοντ' ἀναπείσας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

νηπύτιος γὰρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

870 αὐτὸς τρίβων εἷης ἄν, εἰ κρέμαίό γε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾶ σὺ τῶ διδασκάλῳ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἰδοὺ γε, κρέμαι', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγγατο,
καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διεῖρρηκόσιν.

πῶς ἄν μάθοι πόθ' οὗτος ἀπόφενξιν δίκης,

875 ἢ κλῆσιν, ἢ χάνωσιν ἀναπειστηρίαν;

καίτοι ταλάντου γ' αὐτ' ἔμαθεν Ἰπέρβολος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός γ' ἐστὶν φύσει·

εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὄν τυννουτονί

ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν,

880 ἀμαξίδας τε στυνίνας εἰργάζετο,

καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς;

ὅπως δ' ἐκείνω τὸ λόγῳ μαθήσεται,

τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,

ὃς τᾶδिका λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·

885 ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν Λόγοιν·

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτο γοῦν μέμνησ', ὅπως

πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

χώρει δευρὶ, δεῖξον σαυτὸν

890 τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.

ΑΔΙΚΟΣ.

ἴθ' ὅποι χρήξεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'

ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολωῶ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;

ΑΔΙΚΟΣ.

Λόγος ἥττων γ' ὢν·

895 ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἔμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τί σοφὸν ποιῶν;

ΑΔΙΚΟΣ.

γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσί
τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔΙΚΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀπολῶ σε κακῶς.

ΑΔΙΚΟΣ.

900 εἶπε, τί ποιῶν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τὰ δίκαια λέγων.

ΑΔΙΚΟΣ.

ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὐτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημι δίκην.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐκ εἶναι φῆς;

ΑΔΙΚΟΣ.

φέρε γὰρ, ποῦ'στιν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

παρὰ τοῖσι θεοῖς.

ΑΔΙΚΟΣ.

905 πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

αἰβοῖ· τουτὶ καὶ δὴ

χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λευάνην.

ΑΔΙΚΟΣ.

τυφογέρον εἶ κἀνάρμωστος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καταπύγων εἰ κἀναίσχυντος.

ΑΔΙΚΟΣ.

910 ῥόδα μ' εἴρηκας.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ βωμολόχος.

ΑΔΙΚΟΣ.

κρίνεσι στεφανοῖς.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ πατραλοίας.

ΑΔΙΚΟΣ.

χρυσῶ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ' ἀλλὰ μολύβδω.

ΑΔΙΚΟΣ.

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἔστιν ἐμοί.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

915 θρασὺς εἶ πολλοῦ.

ΑΔΙΚΟΣ.

σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν

οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.

καὶ γνωσθήσει πότ' Ἀθηναίοις,

οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔΙΚΟΣ.

920 ἀνχμεῖς αἰσχροῶς.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

σὺ δέ γ' εὖ πράττεις

καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,

Τήλεφος εἶναι Μυσοῦς φάσκων,

ἐκ πηριδίου

γνώμας τρώγων Πανδελετείους.

ΑΔΙΚΟΣ.

925 ᾧ μοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ὧ μοι μανίας τῆς σῆς, πόλεός θ',
 ἥτις σε τρέφει,
 λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

ΑΔΙΚΟΣ.

οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

930 εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρῆ,
 καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.

ΑΔΙΚΟΣ.

δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κλαύσει, τὴν χειρ' ἣν ἐπιβάλλῃς.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

935 ἀλλ' ἐπίδειξαι

σύ τε τοὺς προτέρους ἄττ' ἐδίδασκες,

σύ τε τὴν καινὴν

παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν

ἀντιλεγόντων κρίνας φοιτᾷ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.

ΑΔΙΚΟΣ.

κἄγωγ' ἐθέλω.

ΧΟΡΟΣ.

940 φέρε δὴ, πότερος πρότερος λέξει;

ΑΔΙΚΟΣ.

τούτῳ δώσω·

κἄτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ

ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν

καὶ διανοίας κατατοξεύσω.

945 τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρῦξῃ,

τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῶφθαλμῶ

κεντούμενος, ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,

ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

- 950 νῦν δείξετον τὸ πισύνω
 τοῖς περιδεξίοισι
 λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ
 γνωμοτύποις μερίμναις,
 ὁπότερος αὐτοῖν λέγων
 ἀμείνων φανήσεται.
- 955 νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίν-
 δυνος ἀνεῖται σοφίας,
 ἧς περὶ τοῖς ἑμοῖς φίλοις
 ἔστιν ἀγὼν μέγιστος.
 ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθρεσι χρηστοῖς στεφ-
 νώσας,
- 960 ῥῆξον φωνὴν ἧ τιμι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
- λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
 ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.
 πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γούξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
 εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαρῖστοῦ
- 965 τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, καὶ κριμνώδη κατανίφοι.
 εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἅσμι' ἐδίδασκεν, τὸ μηρῶ μὴ ξυνέχοντας,
 ἢ, Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ, Τηλέπορόν τι βόαμα,
 ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
 εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειεν τινα καμπὴν,
- 971 οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν, ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
 ἐπετρίβeto τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
 ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
 τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἕξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
- 975 εἶτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνισταμένους ξυμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι
 εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
 ἠλείφατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότε ἂν,
 ὥστε
- τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χροῦς, ὡς περ μήλοισιν, ἐπήνθει·
 οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
- 980 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
 οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος,

οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὄσφοραγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἔσχειν τὸ πόδ'
ἐναλλάξ.

ΑΔΙΚΟΣ.

ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα,
985 καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἤμῃ παιδεύσεις ἔθρεψεν.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις ἐντετυ-
λίχθαι.

ὥστε μ' ἀπάγγεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον
αὐτοῦς

τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῆ τῆς Τριτογενείας.
990 πρὸς ταῦτ' ὧ μειράκιον θαρρόων ἐμὲ τὸν κρείττω Λόγον
αἰροῦ.

κάπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπῃ τις σε, φλέ-
γεσθαι.

καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προς-
ιοῦσιν,

καὶ μὴ παρὰ τοὺς σαντοῦ γονέας σκαιοργεῖν, ἄλλο τε
μηδὲν

995 αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τ' ἄγαλμ' ἀνα-
πλάττειν.

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κε-
χηνῶς,

μήλω βληθεῖς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα,
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.

ΑΔΙΚΟΣ.

1000 εἰ ταῦτ' ὧ μειράκιον πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον,
τοῖς Ἰπποκράτους νίεσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι βλιτο-
μάμμαν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

- ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις διατρέψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπει', οἷά περ οἱ νῦν,
οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχροαντιλογεξεπιτρίπτου·
- 1005 ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει,
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
ἦρος ἐν ὥρᾳ, χαίρων, ὅποταν πλάτανος πετελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἦν ταῦτα ποιῆς, ἄγὼ φράζω,
- 1010 καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
ἕξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρὸν,
χροιὰν λαμπρὰν, ὤμους μεγάλους,
γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν.
- 1015 ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
πρῶτα μὲν ἕξεις χροιὰν ὠχρὰν,
ὤμους μικροῦς, στῆθος λεπτὸν,
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
κωλῆν μεγάλην, ψήφισμα μακρὸν,
καὶ σ' ἀναπείσει
- 1020 τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγosity ἀναπλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ καλλίπυργον σοφίαν
1025 κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
ὡς ἠδύ σου τοῖσι λόγοις
σῶφρον ἐπεστιν ἄνθρος.
εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ'
οἱ ζῶντές γ', ὅτ' ἦσθ' ἔτι,
1030 τῶν προτέρων· πρὸς οὖν τὰδ' ὦ
κομψοπρεπῆ μουσαν ἔχων,

δει σε λέγειν τι καινόν, ὡς
εὐδοκίμηκεν ἄνθρωπος.

1035 δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

ΑΔΙΚΟΣ.

καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπινοήθη τὰ σπλάγχνα, κάπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξαι.

ἐγὼ γὰρ ἦττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα

1040 καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξαι·

καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἰρούμενον τοὺς ἦττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.

σκέψαι δὲ τὴν παιδευσιν ἣ πέποιθεν, ὡς ἐλέγξω·
ὅστις σε θερμοῦ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔάσειν·

1045 καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ὅτι ἡ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλότατον ἄνδρα ποιεῖ.

ΑΔΙΚΟΣ.

ἐπίσχεσ· εὐθύς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφροντον.

καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίς ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἶπε, καὶ πλείστους πόρους πονῆσαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

1050 ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.

ΑΔΙΚΟΣ.

ποῦ ψυχρὰ δῆτα πόποιτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ταῦτ' ἐστὶν αὐτ' ἐκεῖνα,

ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλοῦντων

πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαιστράς.

ΑΔΙΚΟΣ.

1055 εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινώ.

εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὀμηρος οὐδέποτε ἂν ἐποίησε

τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.

ἄνεμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὸν μὲν

οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν· ἐγὼ δὲ φημι.

- 1060 καὶ σωφρονεῖν αὐτῷ φησι χρῆναι· δύο κακῶ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πάποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
ΔΙΚΑΙΟΣ.
πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβεν διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
ΑΔΙΚΟΣ.
μάχαιραν; ἀστείον γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
- 1065 Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί', οὐ, μάχαιραν.
ΔΙΚΑΙΟΣ.
καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.
ΑΔΙΚΟΣ.
καὶ τ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὄχετ'. οὐ γὰρ ἦν ὑβριστής,
οὐδ' ἠδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·
- 1070 γυνὴ δὲ σιναμωρομένη χαίρει· σὺ δ' εἶ Κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ ὧ μαιράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς;
- 1075 εἶεν. πάρεμι' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, καὶ τ' ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὀμιλῶν,
χωρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλοῦς, τὰδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν,
- 1080 ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγεῖν·
κακείνος ὡς ἦττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μείζον ἂν δύναιο;
ΔΙΚΑΙΟΣ.
τί δ', ἦν ῥαφανιδωθῆ γε πειθόμενος, τέφρα τε τιλθῆ;
ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
ΑΔΙΚΟΣ.
- 1085 ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;
ΔΙΚΑΙΟΣ.
τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μείζον πάθοι τούτου ποτέ;
ΑΔΙΚΟΣ.
τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;

ΑΔΙΚΟΣ.

φέρε δὴ μοι φράσον·

συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

1090

ἕξ εὐρυπρώκτων.

ΑΔΙΚΟΣ.

πείθομαι.

δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἕξ εὐρυπρώκτων.

ΑΔΙΚΟΣ.

εὖ λέγεις.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τί δαί;

ΑΔΙΚΟΣ.

τραγωδοῦς' ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἕξ εὐρυπρώκτων.

ΑΔΙΚΟΣ.

ἄρα δῆτ'

1095

ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;

καὶ τῶν θεατῶν ὀπότεροι πλείους, σκόπει.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ δὴ σκοπῶ.

ΑΔΙΚΟΣ.

τί δῆθ' ὀραῖς;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

πολὺ πλείονας, νῆ τοὺς θεοῦς,

τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτοῦ

1100

γοῦν οἶδ' ἐγὼ, ἀκείνονι,

καὶ τὸν κομήτην τουτοῦ.

ΑΔΙΚΟΣ.

τί δῆτ' ἐρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἠττήμεθ' ὧ κινούμενοι,
 πρὸς τῶν θεῶν,
 δέξασθε μου θοιμάτιον, ὡς
 ἔξαντομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1105 τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβῶν
 βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δίδασκει, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
 εὔ μοι στομάσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερον,
 οἶαν διαιδίους· τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον

1110 στόμωσον οἶαν ἐς τα μείζω πράγματα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὠχρὸν μὲν οὖν, οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι
 ταῦτα μεταμελήσειν.

1115 τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
 ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.
 πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροῦς,
 ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
 εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,

1120 ὥστε μήτ' ἀνχημὸν πιέξειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
 ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὦν οὔσας θεᾶς,
 προσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἶα πείσεται κακὰ,
 λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
 ἦνίη' ἂν γὰρ αἶ τ' ἐλάαι βλαστάνωσ' αἶ τ' ἄμπελοι,

1125 ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόταις παιήσομεν.
 ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγουσ
 τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις ξυντρίφομεν.
 κἂν γαμῆ ποτ' αὐτὸς, ἢ τῶν ξυγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
 ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἕως βουλήσεται

1130 κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κερῆναι κακῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.
ΠΑΣΙΑΣ. ΜΑΡΤΤΣ. ΑΜΤΝΙΑΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἴθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθύς μετὰ ταύτην ἔστ' ἔνη τε καὶ νέα.

- 1135 πᾶς γάρ τις ὀμνὺς οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
θρεῖς μοι προτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
ἔμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
„ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβης,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες“, οὐ φασίν ποτε
- 1140 οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λαιδοροῦσί με,
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαι φασί μοι.
νῦν οὖν δικάζεσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
- 1145 παῖ, ἡμὶ, παῖ, παῖ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κᾶγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
χρῆ γὰρ ἐπιθανμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καὶ μοι τὸν υἱὸν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐνεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

- 1150 μεμάθηκεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὖ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλη δίκην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κεῖ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμεν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- 1155 βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέροτον
 βοάν. ἰὼ, κλάετ' ὄβολοστάται,
 αὐτοί τε καὶ τάρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
 οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσεσθ' ἔτι·
 οἶος ἐμοὶ τρέφεται
 τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
 1160 ἀμφήκει γλώττη
 λάμπων, πρόβολος ἐμὸς,
 σωτῆρ δόμοις,
 ἐχθροῖς βλάβη,
 λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·
 ὄν κάλεσον τρέχων ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.
 1165 ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἔξελθ' οἴκων,
 αἴε σοῦ πατρὸς, ὦ φίλος, ὦ φίλος.
 ἰὼ, ἰὼ, τέκνον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄδ' ἐκεῖνος ἀνῆρ· ἀλλ' ἀπιθί νυν συλλαβῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- 1170 ἰοῦ ἰοῦ.
 ὡς ἦδομαί σου πρῶτα τὴν χροιάν ἰδών.
 νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
 κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον
 ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
 1175 ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουροῦντ', οἶδ' ὅτι.
 ἐπὶ τοῦ προσώπου γ' ἔστιν Ἀττικὸν βλέπος.
 νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

φοβεῖ δὲ δὴ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τίς ἡμέρα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1180 εἰς ἣν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἂν γένοιτο;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1185 καὶ μὴν νενομίσταί γ'.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νοεῖ δὲ τί;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δύο ἡμέρας

1190 ἔθηκεν, εἷς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,

ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νομηνίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν ὦ μέλε;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ

πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἐκόντες· εἰ δὲ μὴ,

1195 ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ

ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

- ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν·
 ἔν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόιατο,
 1200 διὰ τοῦτο προὔτένθενσαν ἡμέρα μιᾶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- εὖ γ' ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
 ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
 ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
 ὥστ' εἰς ἔμαντὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
 1205 ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μούγκωμιον.

- μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
 αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφός,
 χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
 φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι,
 1210 χοὶ δημόται,
 ζηλοῦντες ἠνίκ' ἂν σὺ νι-
 κᾶς λέγων τὰς δίκας.
 ἀλλ' εἰσαγαγὼν σε βούλομαι
 πρῶτον ἐστιᾶσαι.

ΠΑΣΙΑΣ.

- εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρῆ προῖέναι;
 1215 οὐδέποτε γ' ἄλλὰ κρείττον ἦν εὐθύς τότε
 ἀπερυθριάσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
 ὅτε τῶν ἔμαντοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων
 ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
 ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
 1220 ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
 ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς οὔτοςί;

ΠΑΣΙΑΣ.

ἔς τὴν ἔνῃν τε καὶ νέαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μαρτίρομαι,
 ὅτι ἔς δὴ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;

ΠΑΣΙΑΣ.

τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνούμενος
1225 τὸν ψαρὸν ἵππον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
ὄν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν.

ΠΑΣΙΑΣ.

καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεοὺς
τὸ χρέος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ Δί' οὐ γάρ πω τότε' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

ΠΑΣΙΑΣ.

1230 νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἕξαρκος εἶναι διανοεῖ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

ΠΑΣΙΑΣ.

καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς,
ἕὰν κελεύσω γῶ σ' ὁμόσαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποίους θεοὺς;

ΠΑΣΙΑΣ.

τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δία,

1235 κἄν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὁμόσαι, τριώβολον.

ΠΑΣΙΑΣ.

ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄλσιν διασμηχθεῖς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.

ΠΑΣΙΑΣ.

οἴμ' ὡς καταγελαῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἕξ χοῶς χωρήσεται.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
1240 ἔμοῦ καταπροίξει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

θανμασίως γ' ἤσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

ΠΑΣΙΑΣ.

ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτε γ' ἀποδώσεις τὰ χρήματ', εἴτε μὴ,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔχε νυν ἦσυχος.

1245 ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς.

ΠΑΣΙΑΣ.

τί σοι δοκεῖ δράσειν;

ΜΑΡΤΤΣ.

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τὰργύριον; λέγε,
τουτὶ τί ἐστί;

ΠΑΣΙΑΣ.

τουθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον τοιοῦτος ὢν;
1250 οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναί.

οὐκ οὐν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας;

ΠΑΣΙΑΣ.

1255 θήσω προτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὅτιγ' ἄλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἕα·

1260 τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὐ τί που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγεατο;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

τί δ'; ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

1265 ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θρασάντυγες
ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὡς μ' ἀπώλεσας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον, ἄλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1270 τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἄδανείσατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον, νῆ τοὺς θεοίς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1275 οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

τί δαί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὴ ποδώσεις τὰργύριον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κάτειπέ νυν,

πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία

1280 ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον

ἔλκειν κάτωθεν ταῦτ' οὗτ' ὕδωρ πάλιν;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίκαιος εἶ,

εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

1285 ἀλλ' εἰ σπανίζεις τὰργυρίου, μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἡμέραν

πλέον πλέον τὰργύριον ἀεὶ γίγνεται,

ὑποβρέοντος τοῦ χρόνου;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καλῶς λέγεις.

1290 τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅ τι πλείονα

νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

μὰ Δι' ἀλλ' ἔσθην.

οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κᾶτα πῶς

- αὕτη μὲν ᾧ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται,
 ἐπιρρέοντων τῶν ποταμῶν, πλειῶν; σὺ δὲ
 1295 ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλειῶν τὸ σόν;
 οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 φέρε μοι τὸ κέντρον.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὑπάγε, τί μέλλεις; οὐκ ἔλᾳς ᾧ σαμφόρα;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ταῦτ' οὐχ' ὕβρις δῆτ' ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄξις; εἴτ' ἀλῶ

- 1300 κεντῶν ὑπὸ τὸν προκτόν σε τὸν σειραφόρον.
 φεύγεις; ἔμελλον ἄρα σε κινήσειν ἐγὼ
 αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ΧΟΡΟΣ.

οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων·

- 1305 ὁ γὰρ γέρον ὄδ' ἐξαρθεῖς
 ἀποστερηῆσαι βούλεται
 τὰ χρήμαθ' ἄδανείσατο·
 κούκ ἐσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 λήψεται τι προᾳγμ', ὃ τοῦ-

- 1310 τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως,
 ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης κακόν τι πάσχειν.
 οἶμαι γὰρ αὐτὸν ἀντίχ' εὐρήσειν,
 ὅπερ πάλαι πότ' ἐξήτει,
 εἶναι τὸν νῖδον δεινόν οἱ

- 1315 γνώμας ἐναντίας λέγειν
 τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νι-
 κᾶν ἅπαντας οἷσπερ ἄν

- 1320 ξυγγένηται, κᾶν λέγη παμπόνηρ'

- ἴσως δ', ἴσως βουλήσεται κᾶφωνον αὐτὸν εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ. ΧΟΡΟΣ.
ΜΑΘΗΤΑΙ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰοὺ ἰού.

ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
ἀμννάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἷμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.

1325 ὦ μιὰρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

φήμ' ὦ πάτερ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὄραθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ μάλα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ μιὰρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αὐθίς με ταῦτά ταῦτα καὶ πλείω λέγε.

ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακῶ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1330 ὦ λακκόπρωχτε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸν πατέρα τύπτεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

κάποφανῶ γε νῆ Δία

ὡς ἐν δίκη σ' ἔτυπτον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ μιὰρώτατε,

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκη;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1335 τουτὶ σὺ νικήσεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πολύ γε καὶ ῥαδίως.

ἔλου' δ' ὀπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποιοῖν λόγοιν;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐδιδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί' ὃ μέλε

τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταυτά γε

1340 μέλλεις μ' ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν

τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε

οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

1345 σὸν ἔργον ὃ πρεσβῦτα φροντίζεις, ὅπη

τὸν ἄνδρα κρατήσεις,

ὡς οὗτος, εἰ μὴ τῷ πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν

οὕτως ἀκόλαστος.

ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλον τὸ λῆμ'

1350 ἐστὶν τόδε τ' ἀνδρός.

ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἠρξασθ' ἢ μάχη γενέσθαι

ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι

ἐγὼ φράσω· πειδῆ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἔστε,

1355 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα

ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριὸν, ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθύς ὡς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ καθαρίζειν,
ἄδειν τε πίνονθ', ὡς περὶ κάχρους γυναικ' ἀλοῦσαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ γὰρ τότ' εὐθύς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι τε καὶ πατεῖ-
σθαι,

1360 ἄδειν κελεύονθ', ὡς περὶ τέττιγας ἐστιῶντα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷά περ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.

κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον.
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μνηρίνην λαβόντα,

1365 τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κᾶθ' οὗτος εὐθύς εἶπεν —
ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς —
ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφανα, κρημνοποιόν.

κάνταῦθα πῶς οἶεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην· σὺ δ' ἀλλὰ τούτων

1370 λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅτ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.

ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐκίνει
ἀδελφὸς ὠλεξίνακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.

κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην· ἀλλ' εὐθύς ἐξαράττω
πολλοῖς κακοῖς καὶ σχροῖσι· κᾶτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκὸς,

1375 ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
κᾶπειτ' ἔφλα με, κᾶσπόδει, κᾶπνιγε, κᾶπέτριβεν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
σοφώτατον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὃ τί σ' εἶπω;
ἀλλ' αὐθις αὖ τυπτήσομαι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Δί', ἐν δίκη γ' ἄν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1380 καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.

εἰ μὲν γε βροῦν εἵποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
 μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος, ἤκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
 κακῶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, καὶ γὰρ λαβὼν θύραζε
 1385 ἔξῆφερον ἂν, καὶ προῦσχόμην σε· σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων
 βοῶντα καὶ κεκραγόθ', ὅτι
 χεζητιώην, οὐν ἔτλης
 ἔξω ἔξενεγκεῖν ὧ μισρὲ
 1390 θύραζέ μ', ἀλλ' ἀποπνιγόμενος
 αὐτοῦ ποίησα κακῶν.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
 πηδᾶν, ὅτι λέξει.
 εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
 λαλῶν ἀναπέσει,
 1395 τὸ δέσμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμ' ἂν οὐκ
 ἂν οὐδ' ἐρεβίνθου.
 σὸν ἔργον ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
 πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὡς ἠδὲ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὀμιλεῖν,
 1400 καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
 ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἵππικῇ τὸν νοῦν μόνον προσεῖχον,
 οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ἤήμαθ' οἴος τ' ἦ, πρὶν ἔξαμαρτεῖν·
 νυνὶ δ', ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπανσεν αὐτὸς,
 γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
 1405 οἴμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵππευε τοίνυν νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττον ἔστιν
 ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἐκέῖσε δ' ὄθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
 καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1410 ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

εἰπέ δή μοι·

οὐ καμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως,
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρῆ πληγῶν ἀθῶνον εἶναι,
τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφην ἐλεύθερός γε καγώ.

1415 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς τι ἦδη;
φήσεις νομίζεσθαι γε παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι;
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες·
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἤττον δίκαιον αὐτούς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1420 ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

οὐκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
ὥσπερ σὺ καγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἤττον τί δῆτ' ἔξεστι καμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;

1425 ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρονόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1430 τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρονόνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον καπὶ ξύλου καθεύδεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

οὐ ταυτὸν ὦ τᾶν ἐστιν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαντόν ποτ' αἰτιάσει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

καὶ πῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν·

1435 σὺ δ' ἦν γένηται σοι τὸν υἱόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἦν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἔμοι κεκλεύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔμοι μὲν ὦνδρες ἤλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
κἄμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τὰπιικηῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρωῶμεν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

1440 σκέψαι δὲ χιτέραν ἔτι γνώμην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἂ νῦν πέπονθας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δῆ; δίδαξον, εἴ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τὴν μητέρ', ὥσπερ καὶ σὲ, τυπτήσω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί φῆς; τί φῆς σὺ;

1445 τοῦθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί δ', ἦν ἔχων τὸν ἦττω

λόγον σὲ νικήσω λέγων

τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεῶν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταυτὶ ποιῆς,

οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-

1450 τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον

μετὰ Σωκράτους

καὶ τὸν λόγον τὸν ἦττω.

ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ Νεφέλαι πέπονθ' ἐγὼ,

ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
1455 στρέψας σεαυτὸν εἰς πονηρὰ πράγματα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε;

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς ποιούμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὄντιν' ἂν
γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
1460 ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακὸν,
ὅπως ἂν εἰδῆ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι, πονηρὰ γ' ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ', ἄδανεισάμην,
ἀποστρεφῆν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε
1465 τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ', οἱ σὲ κἄμ' ἐξηπάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ναί, ναί, καταιδέσθητι πατρῶον Δία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἰδοὺ γε, Δία πατρῶον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.

1470 Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔστιν οὖν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἔστ', ἐπεὶ

Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἐξεληλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὄμοιην,

διὰ τουτονὶ τὸν Δῖνον. οἴμοι δείλαιος,

ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγησάμην.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

1475 ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἷμοι παρανοίας· ὡς ἔμαινόμενη ἄρα,
 ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
 ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
 μηδέ μ' ἐπιτίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε

1480 ἔμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία.

καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφῆν
 διωκᾶθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
 ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐὼν δικοῦράφεϊν,
 ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν

1485 τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο, δεῦρ' ὦ Ξανθία,
 κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
 κᾶπειτ' ἐπαναβάς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
 τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
 ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·

1490 ἔμοι δὲ δᾶδ' ἐνεγνάτω τις ἡμείνην,
 κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
 ἔμοι ποιήσω, κελ σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ἰὸν ἰού.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σὸν ἔργον ὦ δᾶς ἰέναι πολλὴν φλόγα.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

1495 ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

οἷμοι, τίς ἡμῶν πνεπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐκεῖνος, οὔπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀπολεῖς, ἀπολεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1500 ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
 τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,

ἢ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεὸν, οὐπὶ τοῦ τέγους;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οἴμοι τάλας, δεΐλαιος ἀποπνιγῆσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

1505 ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακανθήσομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,

καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὰς ἔδρας;

δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὔνεκα,

μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.

ΧΟΡΟΣ.

1510 ἠγεῖσθ' ἕξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

ΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΛΛΗΝΕΣ }
ΕΛΛΗΝΕΣ }

ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΕΛΛΗΝΕΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ } οἰκείται Φιλοκλέωνος.
ΕΛΛΗΘΙΑΣ }

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος, φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν, ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρῶμενος τὸν πατέρα παύσειν, ἐγκαθεύρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύ-
 5 λαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξίν ἐαντοῦς ἀφομοιωσάντες παρεγένοντο βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δράμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦνυσον
 10 οὐδὲ οὔτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθε-
 15 τούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοὺς φεύγοντας ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδι-
 20 κάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προςώπου, ὡς σφηξίν ἐμφορεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δράμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον· ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος
 25 ὁ γέρον ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δράμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται δὲ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικούντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξίν ἀπεικάζει, κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποιήται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου εἰς Αἴθαια. [ἐν τῇ πόλει Ὀλυμπιάδος] δευτέρου ἦν, [καὶ ἐνίκα] πρῶτος Φιλωνίδης Προάγωνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ.

- 10 Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἴρηξας ἄφνω αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκοῦντά γ', ὅπως μὴ λανθάνῃ, μηδ' ἐξίῃ, διὰ τὴν νόσον. ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ. εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
- 15 σφηῆες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἰέναι τισὶ φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρον τηρούμενος ξυμπεῖθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν, ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκριεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΣΩΣΙΑΣ. ΞΑΝΘΙΑΣ. ΒΛΕΑΤΚΛΕΩΝ. ΦΙΛΟ-
ΚΛΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ. ΠΑΙΔΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Ούτος, τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλες μέγα.

ἄρ' οἴσθ' ἄ γ' οἶον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

5 οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρῖσαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

σύ δ' οὖν παρακινδύνεν', ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἐμοῦ

κατὰ ταῖν κόραιν ὕπνιον τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἔτεδον, ἢ κορυβαντιᾶς;

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

10 τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.

κἄμοι γὰρ ἀρτίως τις ἐστρατεύσατο,

Μῆδός τις, ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος·

καὶ δῆτ' ὄναρ θανμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

ΣΩΣΙΑΣ.

κἄγωγ' ἀληθῶς οἶον οὐδεπώποτε.

15 ἀτὰρ σύ λέξον πρότερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἔδόκουν ἀετὸν
καταπτόμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,
κᾶπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩΣΙΑΣ.

20 οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
ὅτι ταυτόν ἐν γῆ τ' ἀπέβαλεν κἂν οὐρανῶ
κἂν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
25 ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;

ΣΩΣΙΑΣ.

μη φροντίσης.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεοὺς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δεινὸν γέ πού 'στ' ἀνθρώπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὐτὸν λέξον.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἀλλ' ἔστιν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὅλου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

30 λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρῶπιν τοῦ πράγματος.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνῇ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κᾶπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μούδόκει

35 δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρωμένης ὕος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

αἰβοῖ.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

παῦε, παῦε, μὴ λέγε·
ὄξει κάκιστον τὸν ὑπνιον βύρσης σαπρᾶς.

ΣΩΣΙΑΣ.

εἶθ' ἢ μιὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
40 ἕστη βόειον δημόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι δείλαιος·
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διστάναι.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἔδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας·
45 ὄλᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γιννόμενος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἤκιστ'· ἀλλ' ἄριστον.

ΣΩΣΙΑΣ.

πῶς;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὅπως;

ἄνθρωπος ὦν, εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
50 οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακος οἰγήσεται;

ΣΩΣΙΑΣ.

εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοῦς δύ' ὀβολῶ μισθώσομαι
οὔτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὄνειρατα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φέρει νυν κατεῖπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
55 ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί·
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.

- ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
 δούλω διαρῆιπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
 60 οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
 οὔδ' αὐθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
 οὔδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
 αὐθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
 ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
 65 ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
 καμφοδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
 ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσί,
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
 οὔτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 70 ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ ἕξη.
 νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 ἦν οὔδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὔδὲ ξυμβάλει,
 εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάξετε.
 Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπου φῆσ' οὔτος
 75 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὔδὲν λέγει.

ΣΩΣΙΑΣ.

μὰ Δί' ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 ὁδὶ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

- 80 αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἢ νόσος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
 εἶναι φιλοθύτην αὐτόν, ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣΙΑΣ.

μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατ' οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὅ γε Φιλόξενος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

- 85 ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
 εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.

- φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
 φιληλιαστῆς ἐστὶν ὡς οὐδείς ἀνὴρ,
 ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
 90 ἦν μὴ πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
 ὕπνου δ' ὄρᾳ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
 ἦν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
 95 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νουμηνία.
 καὶ νῆ Δί' ἦν Ἰδη γέ που γεγραμμένον
 υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
 ἰὼν παρέγραψε πλησίον· κημὸς καλός.
 100 τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὃς ἦδ' ἐφ' ἐσπέρας, ἔφη
 ὅψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκρωγεν ἐμβάδας·
 κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάντων,
 105 ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
 ὑπὸ δυσβολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
 ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται
 ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπασμένος.
 ψήφων δὲ δεῖσας μὴ δεηθεῖν ποτέ,
 110 ἔν' ἔχοι δικάζειν, ἀγιάλὸν ἔνδον τρέφει.
 τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' αἰεὶ
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
 μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ ἔξη.
 ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 115 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἐξίνααι θύραξ· ὁ δ' οὐκ ἐπέειθετο.
 εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
 μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιξ· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
 120 ἄξας ἐδίκαζεν εἰς τὸ Καινὸν ἔμπεσῶν.
 ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ᾤφειλε,
 διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα συλλαβῶν

- νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κικλιδί.
 125 ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδρορῥοῶν
 καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
 ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν.
 ὁ δ' ὡσπερεὶ κολοῖδς αὐτῷ παττάλους
 130 ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἴτ' ἐξήλλετο.
 ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἄπασαν δικτύοις
 καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
 ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
 ναὶ μὰ Δία· τῷ δ' υἱεῖ γε τρωδὶ Βδελυκλέων,
 135 ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία καθεύδετε;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Βδελυκλέων ἀνίσταται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος·
 ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν Ἰπνὸν εἰσελήλυθεν
 140 καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυνκῶς. ἀλλ' ἄθρει,
 κατὰ τῆς πνέλου τὸ τρημ' ὅπως μὴ ἰδύσεται·
 σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.

ΣΩΣΙΑΣ.

ταῦτ' ὦ δέσποτα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἠ κάπνη ψοφεῖ;
 οὔτος, τίς εἶ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- 145 καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

συκίνου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.

ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε; ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;

δύου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.

ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.

150 ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,

ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.

παῖ τὴν θύραν ὄθει· πίεξέ νυν σφόδρα

εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.

καὶ τῆς κατακλιῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·

155 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί δράσεται; οὐκ ἐκφρήσεται ὧ μιαρῶτατοι

δικάσοντά μ'; ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὁ γὰρ θεὸς

μαντενομένῳ μούχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,

160 ὅταν τις ἐκφύγη μ', ἀποσιλῆναι τότε.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρει με, μὴ διαδῶραγῶ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδεποτέ γε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

165 ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι δείλαιος·

πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος

ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖει κακόν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

170 μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις.
νουμηρία γάρ ἐστιν.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

οὔκουν κἂν ἐγὼ

αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐχ ὡσπερ γ' ἐγώ.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

οἷαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,

175 ἴν' αὐτὸν ἐκπέμψειας.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν

ταύτη γ'· ἐγὼ γὰρ ἤσθόμην τεχνωμένου.

ἀλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,

ὅπως ἂν ὁ γέρον μῆδὲ παρακύνῃ πάλιν.

κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;

180 βάδιζε θᾶπτον. τί στένεις; εἰ μὴ φέρεις

'Οδυσσέα τιν'.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει

κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδνκότα.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ποῖον; φέρ' ἴδωμαι.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

τουτονί.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

τουτὶ τί ἦν;

τίς εἶ ποτ' ὄνθρωπ' ἔτεόν;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

Οὔτις νῆ Δία.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

185 οὔτις σύ; ποδαπός;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

Ἴθακὸς Ἀποδρασιππίδου.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

οὔτις μὰ τὸν Δί' οὔ τι χαιρήσω γε σύ.

ὑφέλκε θᾶπτον αὐτόν. ὦ μιαρῶτατος,

ἴν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται

ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίω.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

190 εἰ μή μ' ἐάσειθ' ἤσυχον, μαχούμεθα.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

περὶ ὄνου σκιάς.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ

νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς

195 ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ᾧθει τὸν ὄνον καὶ σαντὸν εἰς τὴν οἰκίαν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ᾧ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων ἀμύνατε.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.

ᾧθει σύ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,

200 καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν,

καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν

ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

οἴμοι δεῖλαιος·

πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βῶλιον;

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.

ΣΩΣΙΑΣ.

205 μῦς; οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ὑποδνόμενός τις οὔτος
ὑπὸ τῶν κεραιμίδων ἠλιαστῆς ὀροφίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται
ἐκπτήσεται. ποῦ, ποῦ ἔστι μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ἧ μοι κρεῖττον ἦν

210 τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοῦν ἔσθ' ὅπως διαδύς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ὦ πόνηρ' ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον
215 οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί'· ὄψέ τ' ἄρ' ἀνεστήκασι νῦν.
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἶ,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
220 ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὔκοῦν, ἦν δέη,

ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ὦ πόνηρε τὸ γένος ἦν τις ὀργίση
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾶ.
225 ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐν τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κερραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

ΣΩΣΙΑΣ.

μη φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

230 χῶρει, πρόβαιν' ἐρῶμένως. ὦ Καμία, βραδύνεις;
μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ'· ἀλλ' ἦσθ' ἱμᾶς κύ-
νειος·

νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.

ὦ Στρονμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;

235 πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαῖ, παπαιᾶξ
ἦβης ἐκείνης, ἠνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κᾶτα περιπατοῦντε νύ-
κτωρ

τῆς ἀρτοπάλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον·
κᾶθ' ἦψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.

240 ἀλλ' ἐγκονῶμεν ἄνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνὶ·
σίμβλον δέ φρασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθῆς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὄρῳ
ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ

245 σπεύδωμεν ἄνδρες ἠλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μὴ που λίθων τις ἐμποδῶν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙΣ.

τὸν πηλὸν ὦ πάτερ, πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.

ΧΟΡΟΣ.

κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβῶν τὸν λύχνον πρόβυσον.

ΠΑΙΣ.

250 οὐκ, ἀλλὰ τωδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

ΧΟΡΟΣ.

τί δὴ μαθῶν τῷ δακτύλῳ τὴν θροναλλίδ' ὠθεῖς;
καὶ ταῦτα τοῦλαίου σπανίζοντος, ὧνότης.

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.

ΠΑΙΣ.

εἰ νῆ Δί' αὐθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
 255 ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
 κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεῖς
 τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μὴν ἐγὼ σου χᾶτέρους μείζονας κολάζω.
 ἀλλ' οὔτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
 260 κοῦν ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
 ὕδωρ ἀναγκάως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
 ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὔτοι μύκητες·
 φιλεῖ δ' ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
 δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μῆ' ἔστι πρῶα
 265 ὕδωρ γενέσθαι κἄπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
 τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
 πέπονθεν, ὥς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
 οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφορκὸς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
 ἠγεῖτ' ἂν ἄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνῆρ
 270 φιλωδός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες
 ἄδοντας αὐτὸν ἐκαλεῖν, ἦν τι πως ἀκούσας
 τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἠδονῆς ἐρπύση θύραζε.
 τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν
 ὁ γέρον οὐδ' ὑπακούει;
 μῶν ἀπολώλεκεν τὰς
 275 ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
 τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλον που,
 εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
 τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
 καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῶη.
 ἦ μὴν πολὺν δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
 καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπέιθετ',
 ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη
 τις, κάτω κύπτων ἂν οὔτω,
 280 λίθον ἔψεις, ἔλεγεν.
 τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἀνδρω-

πον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
 ἔξαπατῶν καὶ λέγων
 ὡς φιλαθήναιος ἦν καὶ
 τὰν Σάμῳ πρῶτος κατείποι,
 διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς

285

εἴτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
 ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ.
 ἀλλ' ὦγαθ' ἀνίστασο μῆδ' οὔτως σεαυτὸν
 ἔσθιε, μῆδ' ἀγανάκτει.
 καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
 τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης·
 ὃν ὅπως ἐγχυτρεῖς.

290

ὑπαγ' ὦ παῖ, ὑπαγε.

ΠΑΙΣ.

ἔθειλήσεις τί μοι οὖν ὦ
 πάτερ, ἦν σοῦ τι δεηθῶ;

ΧΟΡΟΣ.

πάνν γ' ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰ-
 πὲ τί βούλει με πρίασθαι
 καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ-
 στραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.

295

ΠΑΙΣ.

μὰ Δί' ἀλλ' ἰσχάδας ὦ παπ-
 πία· ἦδιον γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν

μὰ Δί', εἰ κρέμοισθ' ἔ γ' ὑμεῖς

ΠΑΙΣ.

μὰ Δί' οὐ τᾶρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.

ΧΟΡΟΣ.

300

ἀπὸ γὰρ τοῦδ' ἐμὲ τοῦ μισθαρίου
 τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλ-
 φιτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον.
 σὺ δὲ σὺνά μ' αἰτεῖς.

ΠΑΙΣ.

ἄγε νυν ὦ πάτερ, ἦν μὴ

305 τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίστη νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῶν ἢ
πόρον Ἑλλάς ἱερόν;

ΧΟΡΟΣ.

310 ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ,
μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν οἶδ'
ὀπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.

ΠΑΙΣ.

τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες,
ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς

ΧΟΡΟΣ.

315 ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυ-
λάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.

ΠΑΙΣ.

ἦ, ἦ.
πᾶρα νῶν στενάξειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ. ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ΣΩΣΙΑΣ. ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Φίλοι, τήκομαι
μὲν πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων.

320 ἄλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἴμ'
ἄδειν. τί ποιήσω;
τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαί γε πάλαι μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους κακόν τι ποιῆσαι.

325 ἄλλ' ὦ Ζεῦ * μέγα βροντήσας
ἢ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης,
ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
τόλμησον ἄναξ χάρισασθαί μοι,
πάθος οἰκτείρας·

ἢ με κεραννῶ διατινθαλέῳ
σπόδισον ταχέως·

330 κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμῆν·

ἢ δῆτα λίθον με ποιήσον ἔφ οὖ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

335 τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων
κάπουκλείων τὰς θυράσας; λέ-
ξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὔτοσι πρόσθεν καθεύδων. ἄλλ' ὑφρασθε τοῦ τόνου.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ δ' ἐφέξειν ὧ μάταιε ταῦτα δρωῶν σε βούλεται;
τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

340 οὐκ ἐγὼ μ' ὄνδρες δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν·
ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐσθ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιὰρὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὅδ',
ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε-
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἄν ποθ'
οὗτος ἀνῆρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ

345 μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

ἀλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὲ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἄν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἄν ἔγωγε ποιόην·
οὕτω κιτῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

350 ἔστιν ὅπῃ δῆθ' ἦντιν' ἄν ἐνδοθεν οἶός τ' εἴης διορούξαι,
εἴτ' ἐκδῦναι ῥάνεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πάντα πέφρακται κούκ ἔστιν ὅπῃς οὐδ' εἰ σέρφω δια-
δῦναι.

ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπῃαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

μὲμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβε-
λίσκους

355 ἴεις σαντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἐάλω;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνῳ προς-
όμοιον.

ἦβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἔμαν-
τοῦ·

κούδεις μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι

360 φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὄπλοις
 ἄνδρες ὀπλίται διαταξάμενοι
 κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.
 τὼ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
 ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
 τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΧΟΡΟΣ.

365 ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε
 μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἔ-
 ως γὰρ ὦ μελίττιον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐστὶ μοι τὸ δίκτυον.
 ἢ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

ΧΟΡΟΣ.

370 ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
 ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατέτρωγκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς·
 ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

375 μηδὲν ὦ τῶν δέδιθι, μηδὲν·
 ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύ-
 ξῃ τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
 καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
 χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῆ
 μὴ πατεῖν τὰ

τῶν θεῶν ψηφίσματα.

380 ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
 δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείδους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄγε νυν, ἣν αἰσθομένω τούτῳ ζητῆτόν μ' ἐκκαλαμᾶ-
 σθαι,
 κἀνάσπαστον ποιεῖν εἶσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

ΧΟΡΟΣ.

ἀμνηοῦμέν σοι τὸν πρηνώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
 ὥστ' οὐ δυνάτόν σ' εἴργειν**· τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

385 δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυρος· καὶ μανθάνετ'· ἦν τι πά-
θω γὰρ,
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναι μ' ὑπὸ τοῖσι δρυ-
φάκτοις.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδὲν πείσει· μηδὲν δεισῆς. ἀλλ' ὧ βέλτιστε καθίει
σαντὸν θαρρόων ἀπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι θεοῖσιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἤρωσ· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κε-
χάρησαι,
390 τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφνημοῖς·
ἔκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῶθω,
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαντοῦ πλησιόχωρον·
κοῦ μήποτε σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

395 οὔτος, ἐγείρου.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί τὸ πρᾶγμ';

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύνλωται.

ΣΩΣΙΑΣ.

μῶν ὁ γέρον πη διαδύεται;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ

αὐτὸν δήσας.

ΣΩΣΙΑΣ.

ὦ μιαρώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι
παῖε,

ἦν πως πρύμνην ἀνακρούσεται πληγεῖς ταῖς εἰρεσιώναις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

400 οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,

ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδῃ καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε;
 πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἶσω μᾶλλον
 ἄγεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

εἶπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
 ἦνπερ, ἦνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
 405 νῦν ἐκείνο, νῦν ἐκείνο τοῦξύθυμον,
 ᾧ κολαζόμεσθα, κέντρον
 ἐντέτατ' ὀξύ.

ἀλλὰ θαυμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα παιδία
 θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
 410 καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἦκειν
 ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
 ὄντα κἀπολούμενον, ὅτι
 τόνδε λόγον εἰσφέρει,
 ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

415 ὦ γασθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κευράγετε.

ΧΟΡΟΣ.

νῆ Δί' εἰς τὸν οὐρανόν γ'· ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
 ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
 ὦ πόλις, καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
 κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

420 Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὀργῆς ὦ δέσποτα;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σέ γ' αὖθις ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεψε
 δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον, εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
 ξυσταλεις, εὐταντος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
 425 ὡς ἄν εὖ εἰδῆ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὄργισεν.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα·
 ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὀργῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

430 εἶά νυν ὦ ξυνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
οἱ μὲν εἰς τὸν προκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι,
οἱ δὲ τῶφθαλμῶ κύκλω κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.

ΒΛΕΠΚΛΕΩΝ.

ὦ Μίδα καὶ Φρυξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
435 εἰ δὲ μὴ, ἔν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τί σοι παγήσεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Κέρκωψ ἤρωσ ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
440 οὓς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;

ΧΟΡΟΣ.

εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρα κακὰ;
δῆλα δὴ· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν κάξωμίδων, ἄς οὕτος αὐτοῖς ἠμπολά,
445 καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
ὥστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὦ κάκιστον θηρίον;
οὐδ' ἀναμνησθεῖς, ὄθ' εὐρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε
450 προσαγαγῶν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὔ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἔν' εἰδῆθ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
455 ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

παῖε, παῖ' ὦ Ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ δρω̄ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῶ τῷ καπνῶ.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας, οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.

460 ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
εἶπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα

τοῖς πένησι, ἢ τυραννίς

465 ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με;

εἰ σὺ γ' ὦ πόνη πονηρὸ καὶ κομηταμυνία

τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔσθηκεν ἡ πόλις,

οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν

οὔτε λόγον εὐτράπελον,

470 αὐτὸς ἄρχων μόνος.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς

ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

σοῦς λόγους ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν,

475 καὶ ξυνῶν Βρασίδα, καὶ φορῶν κρᾶσπεδα

στεμμάτων, τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

νῆ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.

ΧΟΡΟΣ.

480 οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ που ἔστιν οὐδ' ἐν πηγάνῳ·

τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχονίκων ἐπῶν.

ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγείς· ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος

ταῦτὰ ταῦτά σου καταγλῆ καὶ ξυνωμότας καλῆ.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ἄρ' ἂν, ὧ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
485 ἢ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδέποτε γ', οὐχ, ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ἦ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἦν τε μείζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμα τις κατηγορεῖ,
490 ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἔτων·
νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιοτέρα·
ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἦν μὲν ὠνήται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·
495 οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
ἦν δὲ γήτειον προσαιτῆ τις ἀφύαις ἠδύσματα,
ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρω·
εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἠδύσματα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

500 κἀμέ γ' ἢ πόρνη χθῆς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι,
ἦρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἠδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντά τῶν
505 ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ξῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὧν καὶ φρονῶν τυραννίδα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ἐν δίκη γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς·
510 οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἠδῖον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνυγμένον.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἦδεσθαι τοιοῦτοις πράγμασιν·

ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἄγῶ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἴομαι σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

515 ἔξαμαρτάνω δικάζων;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἴομενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὧ πάτερ
520 ἥτις ἢ τιμὴ ἔστι σοι καρπουμένην τὴν Ἑλλάδα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πάνυ γε· καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ἐγώ.

ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
ἦν γὰρ ἠττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
εἰπέ μοι, τί δ', ἦν τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ ἔμμενης;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

525 μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δὲ τὸν ἐκ θῆμετέρου
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
καινὸν, ὅπως φανήσῃ,

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

530 ἀτὰρ φανεῖ ποίος τις ὢν, ἦν ταῦτα παρακελεύῃ.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τόνδε λέγειν. ὀρθῶς γὰρ ὡς

σοι μέγας ἐστὶν ἄγων
καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
535 εἶπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὐ-
τός σ' ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράφομαι γῶ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὀδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

ΧΟΡΟΣ.

540 οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρησίμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ·
σικωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-

545 τωμοσιῶν κελύφη.

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρόων πᾶσαν γλώτταν βασάνιζε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀπο-
δείξω

τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.

550 τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικα-
στοῦ,

ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὄν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυ-
φάκτοις

ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθύς προς-
ίοντι

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλο-
φυῖαν·

555 ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύντοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦν-
τες·

οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ· αἰτοῦμαι σ', εἰ καὐτὸς πῶποθ'
ὑφείλου

ἀρχὴν ἀρξας, ἢ πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·

ὅς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπό-
φρευξιν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτι περὶ τῶν ἀντιβολουμένων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

560 εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς,
 ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα·
 ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφενξιν.
 φέρε' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θῶπευμ' ἐνταῦθα
 δικαστῆ;

οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθέασιν
 565 κακὰ πρὸς τοῖς οὔσιν, ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν
 ἑμοῖσιν·

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν· οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
 οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατὰ-
 θωμαι.

κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθόμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθύς ἀ-
 νέλκει,

τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·
 570 τὰ δὲ συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατήρ ὑπὲρ
 αὐτῶν

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
 εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῆ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
 εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῆ με πιθέ-
 σθαι.

ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
 575 ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου κατα-
 χήνη;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δεύτερον αὖ σοι τουτι γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου κα-
 ταχῆνην·

καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ' ἄχαις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρ-
 χειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παιδῶν τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.

κἄν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν
 ἡμῖν
 580 ἐκ τῆς Νιόβης εἶπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
 κἄν ἀύλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
 ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἕξοδον ἠϋλῆς ἀπισῶσιν.
 κἄν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων παῖδ' ἐπί-
 κληρον,
 κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
 585 καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούση,
 ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπεισῃ.
 καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρωῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί'
 ἀρχή.

ΒΛΕΑΤΚΛΕΩΝ.

τουτὶ γάρτοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω·
 τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

590 ἔτι δ' ἡ Βουλὴ χῶ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα προᾶγμ' ἀπο-
 ρήσῃ,
 ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
 εἴτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οὔτος κολακῶννμος ἀσπιδαπο-
 βλῆς
 οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μα-
 χειῶσθαι.
 κἄν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
 595 εἶπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρῶτιστα μίαν δικάσαντας·
 αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κερραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περι-
 τρώγει,
 ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μνίας ἀπα-
 μύνει.
 σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὀτιοῦν τούτων τὸν σαντοῦ πώποτ'
 ἔδρασας.
 ἀλλὰ Θέωρος, καίτουστίν ἀνῆρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάτ-
 των,
 600 τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν περι-
 κωνεῖ.

σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἶων ἀποκλείεις καὶ κατερούκεις,
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χύπηρεσίαν ἀποδείξειν.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἔμπλησο λέγων· πάντως γὰρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφα-
νήσει
πρωιτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περι-
σέμνου.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

605 ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὐ γὰρ πικελήσ-
μην,

ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειτ' ἤκονθ' ἅμα
πάντες

ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
καὶ παππάξουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριάβολον ἐκκαλα-
μᾶται,

610 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσ-
ενέγκῃ,

κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, φάγε τουτὶ,
ἔντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάννυμαι, καὶ μὴ με δεήσει
εἰς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον παραθήσει,
καταρασάμενος καὶ τονθορούσας, ἄλλην μὴ μοι ταχὺ
μάξῃ.

615 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρῆν.
κἂν οἶνόν μοι μὴ γῆχῃς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκό-
μισμαι

οἴνου μεστὸν, κἄτ' ἐγγέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεκηνώς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέ-
παρθεν.

620 ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;
ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τις φησὶν τῶν παριόντων,
οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,

625

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.

κἄν ἀστράψω, ποππύζουσιν,
κἀγκεχόδασιν μ' οἱ πλουτοῦντες
καὶ πάνυ σεμνοί.

καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'

630

ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπώποθ' οὔτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὔτος ῥαδίως τρυγήσειν.
635 καλῶς γὰρ ἦδειν ὡς ἐγὼ ταύτη κράτιστός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν
κούδεν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ἠύξανόμην ἀκούων,
κἂν μακάρων δικάζειν
640 αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἠδόμενος λέγοντι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὥσθ' οὔτος ἦδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκ ἐν αὐτοῖ.
ἦ μὲν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

ΧΟΡΟΣ.

645

δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφευξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὄργην πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν * * *

μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκο-
πτον,
ἦν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

650 χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ πλὴν τρυγω-
δοῖς,

λάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.

ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.

εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω γῶ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξει, κἂν χρῆ σπλάγχμων μ'
ἀπέχεσθαι.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

655 ἀκρόασαι νυν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
καὶ πρώτον μὲν λόγισαι φάυλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ
χειρὸς,

τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόν-
τα·

κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δη-
μιόπρατα.

660 τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἑγγὺς διςχίλια γίνεταί ἡμῖν.
ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυ-
τοῦ,

ἕξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθαι,
γίνεταί ὑμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐδ' ἢ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μι-
σθός.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

665 μὰ Δι' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ πείτα τὰ χρήματα
τᾶλλα;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρ-
τὸν,

ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτούς

ἄρχειν αἰρεῖσαν τοῦ, τούτοις τοῖς δηματίοις περιπεφθεῖς.
 καὶ οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
 670 ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὴ κἀναφοβοῦντες,
 δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέ-
 ψω.

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περι-
 τρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
 ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
 675 σὲ μὲν ἠγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροδοκοῦ-
 σιν

ῥεχας, οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκε-
 φάλαια,
 φιάλας, γλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα, πλου-
 θυγίαιαν·

σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πι-
 τυλεύσας,
 οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

680 μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τὸς τρεῖς γ' ἀγλῖθας
 μετέπεμψα.

ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία ἔστιν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν
 ἀρχαῖς
 αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφο-
 ροῦντας;

σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς· οὐς αὐτὸς
 ἐλαύνων

685 καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτίσω, πολλὰ πονήσας.
 καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστα μ'
 ἀπάγγχει,

ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατὰπυγον, Χαιρέιον νίδος,
 ᾧδὲ διαβᾷς, διακινηθεῖς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθεῖς,
 ἦκειν εἴπη πρῶ κἀν ὄρα δικάσονθ'· ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν

690 ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιέται·

αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, καὶ ὕστερος
ἔλθῃ.

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δὴ
όντε

ἔσπουδάκατον, ἥσπερ πρόιονθ' ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ' ἀντανέ-
δωκεν.

695 σὺ δὲ χασκάσεις τὸν κωλακρέτην· τὸ δὲ πραττόμενόν σε
λέληθεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θῖνα
ταράττεις,

καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μάλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά
με ποιεῖς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

σκέψαι τοίνυν ὡς ἕξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι.

700 ὅστις πόλεων ἀρχῶν πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρη
Σαρδοῦς,

οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὁ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ τοῦτ'
ἐρίῳ σοι

ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν αἰεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ', ὥσπερ
ἄλευρον.

βούλονται γὰρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν οὐνεκ' ἐρῶ
σοι.

ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν· καὶθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπι-
σίζη,

705 ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιθρόύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδάς.

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἂν.

εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσιν.

τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἐκάστη,

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἕξων ἐν πᾶσι λαγῶις,

710 καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πύφῳ καὶ πυραρίτῃ,

ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.

νῦν δ' ὥσπερ ἔλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν
ἔχοντι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι, τί πέπονθ'· ὥσπερ νάρκη κατὰ χειρός μου κατα-
 χεῖται,
 καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός
 εἰμι.

ΒΛΕΤΚΛΕΩΝ.

715 ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὐβοίαν διδόασιν
 ὑμῖν, καὶ οἶτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
 ποριεῖν· ἔδωσαν δ' οὐπώποτε σοι πλὴν πρώην πέντε με-
 δίμνους,
 καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κρι-
 θῶν.

720 ὦν οὔνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,
 βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
 ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
 καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
 ὅ τι βούλει σοι,
 πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡΟΣ.

725 ἦπου σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον
 ἀκούσης,
 οὐκ ἂν δικάσῃς. σὺ γὰρ οὔν νῦν μοι νικᾶν πολλῶν δεδό-
 κησαι·

ὥστ' ἤδη τὴν ὄργην χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
 ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνδιασῶτα,
 πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη,
 730 μηδ' ἀτενῆς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.

εἴθ' ὄφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξυγγενῆς
 εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
 σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν
 παρῶν ἐμφανῆς
 ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
 735 καὶ δηλὸς ἐστὶν εὖ ποιῶν·
 σὺ δὲ παρῶν δέχου.

ΒΛΕΤΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων

ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον
 λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
 πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει
 καὶ τὴν ὄσφυν.

740

ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κούδεν γούζει,
 τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

γενουθέτηεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα.
 οἷς ἐπεμαίνειτ' ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως.

745

λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἀμαρτίας
 ἂ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπέιθετο.
 νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς
 λόγοις πείθεται,
 καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
 στάς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
 πειθόμενος τέ σοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰὼ μοί μοι.

ΒΛΕΠΤΚΛΕΩΝ.

οὔτος, τί μοι βοᾷς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

750

μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνουῖ.
 κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
 ἵν' ὁ κήρυξ φησὶ, τίς ἀψήφι-
 στος; ἀνιστάσθω.

755

κάπισταιήν ἐπὶ τοῖς κημοῖς
 ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
 σπεῦδ' ὦ ψυχῆ. ποῦ μοι ψυχῆ;
 πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
 μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
 κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΛΕΠΤΚΛΕΩΝ.

760 ἴθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἐνός.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ποίου; φέρ' ἴδω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
765 ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βιάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μένων δίκασε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

περὶ τοῦ; τί ληρεῖς;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττεται.
ὅτι τὴν θύραν ἀνέφξεν ἢ σηκὸς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
770 πάντως γε κακεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε.
καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως, ἣν ἐξέχη
εἴλη κατ' ὄρθρον, ἠλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νύφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ῥοντος, εἴσει· καὶ ἔγρη μεσημβρινός,
775 οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῆ κινκλίδι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτί μ' ἀρέσκει.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

πρὸς δὲ τούτοις γ', ἣν δίκην
λέγη μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
780 ὡςπερ πρότερον τὰ πράγματ', ἔτι μασώμενος;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογι,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
785 τὸν μισθὸν ὀπόθεν λήψομαι.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

παρ' ἐμοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καλῶς,

ὅτι κατ' ἐμαντὸν κοῦ μεθ' ἐτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
ἐλθὼν διεκερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

790 κᾶπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων·
κᾶγὼ νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ῥόμην λαβεῖν·
κᾶτα βδελυχθεῖς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
κᾶθ' εἶλκον αὐτόν.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄ τι;

ἀλεκτρονόμος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
795 ταχὺ γοῦν καθέψεις ἀργύριον, ἧ δ' ὅς λέγων.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὄρεῖς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
800 ἡμηκόη γὰρ ὡς Ἀθηναῖοι ποτὲ
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κᾶν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνήρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὡσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

805 ἰδοῦν, τί ἔτ' ἔρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω

ὄσα πέρ γ' ἔφασκον, κᾶτι πολλῶ πλείονα.
 ἀμῖς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ
 παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἔγγυς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
 810 ἔξευρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
 ῥοφεῖν ἔαν δέη τι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτ' αὖ δεξιόν,

κᾶν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
 αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
 815 ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἵνα γ', ἦν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,
 ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοςί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔν ἔτι ποθῶ· τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὸ τί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θῆρῶνον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

820 πάρεστι τουτί· καὐτὸς ἄναξ οὔτοςί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ δέσποθ' ἦρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
 οἴός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώννυμος.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἦρως ὦν ὄπλα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην
 825 ἐκάλουν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κάλει νυν, ὡς κάθημαι γὼ πάλαι.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

φέρει νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
 τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;
 ἢ Θραῦττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐπίσχεσ οὔτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.

830 ἄνευ δρυφάντου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
 ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνεται;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
 αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἐνδοθεν.
 τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

835 βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτοῦνι τρέφειν κύνα.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

τί δ' ἔστιν ἑτερόν;

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
 ὁ κύων παράξας εἰς τὸν ἱπνὸν ἀρπάσας
 τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

τουτ' ἄρα πρῶτον τὰδίκημα τῷ πατρὶ

840 εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγορεῖ παρών.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερος φησὶν κύων
 κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσάγη γραφήν.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἴθι νυν ἄγ' αὐτῷ δεῦρο.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

ταῦτα χρῆ ποιεῖν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

τουτὶ τί ἔστι;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

χοιροκομεῖον Ἑστίας.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

845 εἴθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἵνα
 ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρέψω τινά.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

φέρε νυν ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι, διατρέψεις ἀπολεῖς τριψημερῶν·

850 ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ιδού,

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κάλει νυν.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

457 ταῦτα δὴ. (σε ποιητῶν, γρηγορίων)

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς οὐτοσί

ὁ πρῶτός ἐστιν;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ἐς κόρακας ὡς ἄχθομαι,

ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ἐπὶ καδίσκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

855 ἐγὼ γὰρ εἶχον τοὺςδε τοὺς ἀρυστίχους.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῶν
 ὄσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

εὔ γ' ἐμπορίζεις αὐτὰ ἀπιχωρίως.

860 ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἔξενεγάτω
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς

865 φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

870 τὸ πρῶγμ' ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι
πανσαμένοις πλάνων.
Ἴημε Παιάν.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

875 ὦ δέσποτ' ἄναξ, γείτον ἀγνιεῦ τοῦμοῦ προθύρου προ-
πύλαιε,

δέξαι τελετὴν καινὴν ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ κρίνινον
ἦθος,

ἀντὶ σιραίου μελίτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἦπιον αὐτὸν,

880 τοὺς φεύγοντάς τ' ἔλεειν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων
κάπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

885 ξυννευχόμεσθά σοι ** κἀπάδομεν
νέαισιν ἀρχαῖς, ἔνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γὰρ ἔσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ἡσθόμεσθά σου

890 φιλοῦντος ὡς οὐδείς ἀνήρ
τῶν γε νεωτέρων.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

εἴ τις θύρασιν ἠλιαστῆς, εἰσίτω·
ὡς ἦνικ' ἂν λέγωσιν οὐκ εἰσφρήσομεν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

895 ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς· ἐγράψατο
κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα,
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωρὸς σύνικινος.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπαξ ἀλῶ.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

καὶ μὴν ὁ φεύγων οὐτοσὶ Λάβης πάρα.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

900 ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει,
οἶον σεσηρῶς ἕξαπατήσειν μ' οἶεται.
ποῦ δ' ἔσθ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;

Κ Τ Ω Ν.

αὔ αὔ.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

πάρεστιν. ἕτερος οὗτος αὔ Λάβης,
ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

905 σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἧς ἐγραψάμην,
ἄνδρες δικασταί, τουτουί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυπαπαῖ.

910 ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιξε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νή τὸν Δί' ἀλλὰ δηλὸς ἔστ'· ἔμοιγέ τοι
 τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρηνγεν
 ὁ βδελυρὸς οὔτος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κού μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.

915 καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
 ἦν μή τι κάμοι τις προβάλλη τῷ κυνί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδὲν μετέδωκεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἦττον τῆς φακῆς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ' ὃ πάτερ,
 920 πρὶν ἄν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ὦγαθὲ

τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτο γὰρ βοᾷ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴ νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺν
 κυνῶν ἀπάντων ἀνδρα μονοφαγίστατον,
 ὅστις περιπλεύσας τὴν θυνεῖαν ἐν κύκλῳ

925 ἐκ τῶν πόλεων τὸν σκίρρον ἐξεδήδοκεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσαι· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 τρέφειν δύναιτ' ἄν μία λόχη κλέπτα δύο·

ἵνα μὴ κεκλάγῃω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·

930 ἔάν δέ μῃ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰοὺ ἰοῦ.

ὅσας κατηγόρευσε τὰς πανουργίας.

κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,

ἄλεκτρονών; νῆ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
935 ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὔτος; ἀμίδα μοι δότω.

ΣΩΣΙΑΣ.

αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐγκαλῶ.
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,
δοίδυκα, τυρόκηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.

940 ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὔρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦτον δέ γ' οἴμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

οὔκουν σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδὰς ἔχει;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.

ΣΩΣΙΑΣ.

945 ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὔτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

950 χαλεπὸν μὲν, ὦνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένον
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γὰρ ἐστὶ καὶ διώκει τοὺς λύκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κλέπτῃς μὲν οὖν οὔτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,

955 οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφροσάναι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τᾶλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
ξύγγνωθι. κηθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

960 ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι τυρόκησσι καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
965 εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες.
φησὶν κατακνήσαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ δαιμόνι', ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κούδέποτ' ἐν ταύτῳ μένει.
970 ὁ δ' ἕτερος οἶός ἐστιν οἴκουρός μόνον.
αὐτοῦ μένων γὰρ ἄτ' ἂν εἴσω τις φέρη,
τούτων μεταίτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάνκει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

αἰβοῖ, τί κακόν ποτ' ἐσθ' ὄτῳ μαλάττομαι;
κακόν τι περιμένει με κἀναπειθομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

975 ἔθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνειτ' ὦ πόνηρα, καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κατάβα, κατάβα, κατάβα, κατάβα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καταβήσομαι.

980 καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσσα νῦν γνώμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

985 οὐκ οὐκ ἀποφεύγει δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

χαλεπὸν εἰδέναι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἴθ' ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
 τηρδὶ λαβῶν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
 μύσας παρᾶξον κάπολυσον ὦ πάτερ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ δῆτα· καθαρίζεις γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

990 φέρε νῦν σε τηρδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄδ' ἔσθ' ὁ πρότερος;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὗτος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

αὕτη ἔντενθενί.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐξηπάτηται, κάπολέλυκεν οὐχ ἐκόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φέρ' ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δείξειν ἕοικεν· ἐκπέφηνγας ὦ Λάβης.

995 πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι· ποῦ ἔσθ' ὕδωρ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔπαιρεσαντόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἰπέ νυν ἐκείνῳ μοι·

ὄντως ἀπέφηνγεν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί'.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδὲν εἴμ' ἄρα.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

μη φροντίσης ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1000 πῶς οὖν ἔμαντῶ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φρεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείδομαι;
ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοὶ ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τρόπου.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἔμαντοῦ πανταχοῦ,
1005 ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥςθ' ἠδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κοῦν ἔγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ἵπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίσωμεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ταῦτά νυν, εἶπερ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'·
1010 ὑμεῖς δὲ τέως ὦ μυριάδες
ἀναρίθμητοι,
νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὔ λέγε-
σθαι μὴ πέση φανύλως χαμαῖς
εὐλαβεῖσθε.

τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἔστι πάσχειν, κοῦ πρὸς ὑμῶν.

1015 νῦν αὐτε λεῶ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἶπερ καθαρὸν τι φι-
λεῖτε.

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητῆς νῦν ἐπιθυμεῖ.
ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν πρότερος, πόλλ' αὐτοὺς εὔ πε-
ποιηκῶς,

τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι
ποιηταῖς,

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
1020 εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμωδικὰ πολλὰ χέασθαι·
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἠνιοχῆσας.

ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεῖς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρό-
νημα,

1025 οὐδὲ παλαιστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις ἐρα-
στῆς,

κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπενδε πρὸς αὐτόν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
ἵνα τὰς Μούσας αἴσιν χρῆται μὴ προαγωγούς ἀποφήνη.
οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φησ'
ἐπιθέσθαι,

1030 ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπι-
χειρεῖν,

θρασέως ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες ἔλαμ-
πον,

ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλι-
χμῶντο

περὶ τὴν κεφαλὴν· φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον
τετοκνίας,

1035 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρῶκτόν
δὲ καμήλου.

τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησὶν δείσας καταδωροδοκῆσαι·
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε μετ' αὐτοῦ
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἠγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέ-
πνιγον,

1040 κατακλινομένοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν
ὑμῶν

ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιούδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτῆν,
πέρυσιν καταπροῦδοτε καινοτάταις σπεύροντ' αὐτόν δια-
νοίαις,

1045 ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλ-
δεῖς·

καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον,

μη πάποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικά' μηδέν' ἀ-
κούσαι.

τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παρα-
χρημα,

ὁ δὲ ποιητῆς οὐδὲν χεῖρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμι-
σται,

1050 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτρι-
ψεν.

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κάξευρίσκειν
στεργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,

1055 καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν·
εἰσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μῆλων.

κἂν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους
τῶν ἱματίων

ὀζήσει δεξιότητος.

1060 ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,

καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρικότατοι,
πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'

οἴχεται κύνκνον τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
1065 αἰδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.

ἀλλὰ κἂν τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε βώμην
νεανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοῦμὸν νομίζω

γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν καὶ

1070 σχῆμα κεύρουπρωκτίαν.

εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσει,

εἶτα θαναμάξει μ' ὄρων μέσον διεσφηκωμένον,

ἢ τίς ἡμῶν ἐστὶν ἢ πίνοια τῆς ἐγκεντρίδος,

ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρὶν.

1075 ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοῦ ῥόπουγιον,

Ἄττιοι, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,

ἀνδρικότατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν

- ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἠνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 τῷ καπνῷ τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
 1080 ἔξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τάνθρηγία.
 εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
 ἔμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
 στάς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
 ὑπὸ δὲ τῶν τοξενμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
 1085 ἀλλ' ὅμως ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέρα.
 γλαυῆξ γὰρ ἡμῶν, πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέ-
 πτετο.
 εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους·
 οἱ δ' ἔφρευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντού-
 μενοι·
 ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
 1090 μῆδεν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.
 ἄρα δεινὸς ἦ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
 καὶ κατεστρεψάμην
 τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
 οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
 1095 ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
 σκυοφαντήσειν τινὰ
 φροντῖς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.
 τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες,
 αἰτιώτατοι φέρεσθαι
 τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμὲν, ὃν κλέ-
 1100 πτουςιν οἱ νεώτεροι.
 πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
 τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
 πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶων ἠρεθισμένον
 1105 μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·
 εἶτα τ' ἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἐσμούς, ὥσπερ εἰ τάνθρηγία,
 οἱ μὲν ἡμῶν οὐπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεκα,
 οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
 1110 ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις
 ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κνττάροις κινούμενοι.

ἔς τε τὴν ἄλλην θάλατταν ἔσμεν εὐπορώτατοι.
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον.

ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,

1115 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.

τοῦτο δ' ἔστ' ἀλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτεντος ὦν
ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγῃην μήτε φλύκταιναν λαβῶν.

1120 ἀλλ' ἔμοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυν
ὄστις ἂν μὴ ᾗ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ. ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ὅν τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυσθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὄθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1125 ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1130 ἄλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἔμοι σεαντὸν παραδέδωκας εὔ ποιεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί οὖν κελεύεις δρᾶν με;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὸν τρίβων' ἄφες·
τηνδὲ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὄθ' οὔτοςί με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1135 ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὲ λαβῶν καὶ μὴ λάλει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θεῶν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ σισύραν φόμην Θυμοιτίδα.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

κοῦ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
 1140 ἔγνωσ γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γινώσκεις.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐγώ;

μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
 εἰκέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

1145 πόθεν ὄγαθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
 ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
 ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ἠραδίως.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐκ οὖν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν
 δικαιότερον ἢ καννάκη;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐχ' ὄγαθ'ε,

1150 καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οἴμοι δεῖλαιος·

ὡς θερμὸν ἢ μιὰρά τί μου κατήρυσεν.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐκ ἀναβαλεῖ;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ὄγαθ'ε,
 εἴπερ γ' ἀνάγκη, κριβανόν μ' ἀμπίσχετε.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

φέρ', ἀλλ' ἐγά σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

1155 κατάθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

τιητί δή;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἴν' ἐξέλης με πρὶν διεξῆνηκέναι.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
ταςδὲ δ' ἀνύσας ὑπόδυνθι τὰς Λακωνικάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1160 ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἔνθεες πόδ' ὧ τᾶν καὶ πρόβαιν' ἐξῆφμένως
ἔς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀδικεῖς γέ με

ἔς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

φέρε καὶ τὸν ἕτερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ

1165 πάνυ μισολάκων αὐτοῦ ἴστιν εἷς τῶν δακτύλων.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νακοδαίμων ἐγὼ,

ὅστις ἐπὶ γῆρα χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἄνυσόν ποδ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
ὠδὲ προβάς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1170 ἰδοῦ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βιάδισιν τῶν πλουσίων.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ὅτῳ; δοδιῆνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν

1175 ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔγωγε.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

τίνα δῆτ' ἂν λέγοις;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πολλοὺς πάννυ.

πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λαμί' ἄλοῦσ' ἐπέρδετο·

ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,

1180 οἴους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δα τοίνυν τῶν γε πάννυ κατ' οἰκίαν

ἐκεῖνον, ὡς οὔτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὦ σκαιὲ κάπαίδευτε, Θεογένης ἔφη

τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος.

1185 μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

μεγαλοπρεπεῖς,

ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πάποτ' οὐδαμοῦ,

πλὴν ἐς Πάρον· καὶ ταῦτα δὴ ὀβολῶ φέρων.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

1190 ἀλλ' οὖν λέγειν χρὴ σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα

Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,

ἤδη γέρον ὦν καὶ πολιός· ἔχων δέ τοι

πλευρὰν βαρυτάτην καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ

θώρακ' ἄριστον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦε, παῦ', οὐδὲν λέγεις.

1195 πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

οὕτως διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
 ἀλλ' ἕτερον εἶπέ μοι; παρ' ἀνδράσι ξένοις
 πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
 ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικότατον;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

1200 ἐκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
 ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάρρον
 ἐδιώκαθ' ἑς ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα
 ἔδραμες, ἀνευρῶν ὅ τι νεανικότατον.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

1205 ἐγῶδα τοίνυν τό γε νεανικότατον·
 ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὦν βούπαις ἔτι,
 εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

παῦ'. ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
 ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνοσιαστικός.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

1210 πῶς οὗ κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

εὐσχημόνως.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ὠδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

μηδαμῶς.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

πῶς δαί;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
 ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
 ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων·

1215 ὄροφην θάσσαι· κρεκάδι ἀύλης θάυμασον·
 ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
 δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπῶται

- 1220 εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς, ἄκέστορος.
τούτοις ξυνῶν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀληθὲς, ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ εἶσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἴμ' ἐγὼ Κλέων·

- 1225 ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτῃς

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν

- 1230 καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελαῦν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δέ γε,

ἴαν γ' ἀπειλῆ, νῆ Δί' ἕτερον ἄσομαι.

ᾧνθροφ', οὗτος ὁ μαινόμενος τὸ μέγα κράτος,

- 1235 ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥοπαῶς.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος

ἄδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,

Ἀδμήτου λόγον ᾧταῖρε μαθῶν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,

- 1240 τούτῳ τί λέξεις σχολιόν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ᾧδικῶς ἐγώ·

οὐκ ἔστιν ἄλωπεκίζειν,

οὐδ' ἀμφοτέροις γίνεσθαι φίλον.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,

ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικὸς· κατ' ἄσεται·

- 1245 *χρήματα καὶ βίαν*
Κλειταγόρα τε κά-
μοι μετὰ Θετταλῶν

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πολλὰ δὴ διεκόμισας σὺ κἀγώ.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σὺ γ' ἐξεπίστασαι·

- 1250 ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτῆμονος ἴμεν.
παῖ, παῖ, τὸ δεῖπνον Χρυσὲ συσκεύαζε νῶν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

κακὸν τὸ πίνειν. ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπήσθαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,

- 1255 κἄπειτ' ἀποτίειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἦν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.

ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,

ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,

Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἦ Συβαριτικὸν,

- 1260 ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κἄτ' ἐς γέλων
τὸ πρῶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποιχεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μαθητέον τᾶρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,

εἶπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἦν τι δρω κακόν.

ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΧΟΡΟΣ.

- 1265 *πολλάκις δὴ ᾽δοξ' ἔμαντῶ δεξιὸς πεφυκέναι,*
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·

ἀλλ' Ἀμνυίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλου,

οὗτος ὅν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ροιᾶς

δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.

- 1270 *πεινῆ γὰρ ἤπερ Ἀντιφῶν.*

ἀλλὰ πρᾶσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ὄχετ'· εἴτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοις

τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τῶν

Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

- 1275 ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν,
 παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.
 πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
 τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
 τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·
- 1280 εἴτ' Ἀριφράδην, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον,
 ὄντινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενός,
 ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
 γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάσποτε.
 εἰσί τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
- 1285 ἤνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
 καί με κακίαις ἔκνισε· κᾶθ' ὅτ' ἀπεδαιρόμην,
 οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κευραγότα θεώμενοι,
 οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
 σκωμμάτιον εἶποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
- 1290 ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
 εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝΘΙΑΣ. ΧΟΡΟΣ. ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ. ΒΛΕΛΤ-
ΚΛΕΩΝ. ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ. ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

1295 Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ ἔπι ταῖς πλευραῖς τέγουσ.
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶσ
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρία.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν ᾧ παῖ; παῖδα γὰρ, κὰν ἦ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰσ λάβῃ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

1300 οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῆν Ἴππυλλοσ, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατοσ, Θούφραστοσ, οἱ περὶ Φρόνιχον.
τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατοσ μακροῶ.
εὐθὺσ γὰρ ὡσ ἐνεπλήτο πολλῶν κάγαθῶν,
1305 ἐνήλατ', ἐσκίρτα, ἔπεπόρδει, κατεγέλα,
ὡσπερ καχρῦων ὀνίδιον εὐωχήμενον·
κἄτυπτε δὴ με νεανικῶσ, παῖ παῖ καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡσ εἶδ', ἤκασεν Λυσίστρατοσ·
ἔοικασ ᾧ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγί,
1310 κλητῆρί τ' εἰσ ἀχρῶνας ἀποδεδρακότι.
ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάρονοπι
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνοσ ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστοσ μόνου·
1315 οὔτοσ δὲ διεμύλλαινε, ὡσ δὴ δεξιόσ.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', εἰπέ μοι,

- ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
 κωμωδολεϊχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεῖ;
 τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
 1320 σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
 ἀμαθῆστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 ἔπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
 τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ ξυντύχη.
 ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
 1325 ἄλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- ἄνεχε, πάρεχε.
 κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν
 ἐπακολουθούντων ἔμοι.
 οἶον, εἰ μὴ ῥήσῃθ', ὑμᾶς
 1330 ὧ πονηροὶ ταυτηὶ τῇ
 δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
 ἡμῖν ἅπασι, κεί σφόδρ' εἶ νεανίας.
 ἀθρόοι γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- 1335 ἰή, ἰεῦ, καλούμενοι.
 ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἄρά γ' ἔ-
 σθ' ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
 δικῶν; ἰαιβοῖ, αἰβοῖ.
 τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημοῦς.
 1340 οὐκ ἄπει σύ; * * ποῦ 'στιν
 ἡλιαστής; ἐκποδῶν.

- ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνηθιον,
 τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
 ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
 ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
 1345 ὄρας ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
 μέλλουσας ἤδη λειβεῖν τοὺς ξυμπότας·

- ᾧν οὐνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τρωδὶ χάριν.
 ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,
 ἀλλ' ἔξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
- 1350 πολλοῖς γὰρ ἤδη χᾶτέροις αὐτ' εἰργάσω.
 εἰάν γένη δὲ μὴ κακὴ νυκὶ γυνή,
 ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνη,
 λυσάμενος ἔξω παλλακὴν ᾧ χοιρίον.
 νῦν δ' οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαντοῦ χρημάτων.
- 1355 νέος γὰρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
 τὸ γὰρ ὑἶδιον τηρεῖ με, κᾶστι δύσκολον
 κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
 ταῦτ' οὐν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.
 πατήρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
- 1360 ὀδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κᾶμ' ἔοικε θεῖν.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς
 λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
 οἴως ποθ' οὔτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

- ᾧ οὔτος, οὔτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
 1365 ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας σοροῦ.
 οὐ τοι καταπροίξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρωῶν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐ δεινὰ τωθάξειν σε, τὴν ἀύλητρίδα
 τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ποῖαν ἀύλητρίδα;

- 1370 τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;

Β Δ Ε Λ Τ Κ Λ Ε Ω Ν.

νῆ τὸν Δί', αὕτη πού 'στὶ σοὶ γ' ἡ Δαρδανίς.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς καίεται.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

δᾶς ἦδε;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

δᾶς δῆτ' οὐχ ὄρᾶς ἐστιγμένην;

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1375 ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὁ δ' ὅπισθεν οὐχὶ προκτός ἐστὶν οὐτοσί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ᾶ, ᾶ, τί μέλλεις δρᾶν;

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ἄγειν ταύτην λαβὼν

1380 ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν
κούδεν δύνασθαι δρᾶν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄκουσόν νυν ἔμοῦ.

Ὀλυμπιάσιν ἠνίκ' ἐθιέωρον ἐγὼ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδα καλῶς,
ἦδη γέρον ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενῶν

1385 ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπόπια.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.

ὁδὶ γὰρ ἀνὴρ ἐστὶν ὅς μ' ἀπώλεσεν

1390 τῇ δαδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντενθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν ἀπιθήκην τέτταρας.

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὄρας ἃ δέδρακας πράγματ' αὖ; δεῖ καὶ δίνας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·

1395 ὥστ' οἶδ' ὅτι τὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

οὐ τοι μὰ τῷ θεῷ καταπροίξει Μυρτιάς,
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
1400 λέξαι χαρίεντα.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

μὰ Δία μή μοί γ' ὦ μέλε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάντει κύων.
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύων, κύων,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθ' ἐν

1405 πυροῦς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

καὶ καταγελαῖς μου; προσκαλοῦμαι σ', ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί' ἄλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.

1410 Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης.

ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ἄληθες, οὗτος;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν
γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίγη,
Ἴνοϊ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

1415 ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἕοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

οἷμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαι ὃ ᾧ γέρον
ὑβρεως.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὑβρεως; μῆ, μῆ καλέσης, πρὸς τῶν θεῶν.
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
1420 ἦν ἂν σὺ τάξης καὶ χάριν προσείσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθῆσομαι
ἐκῶν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἔλθ' ἐ δευρὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοὶ,
ὅ τι χρεὶ μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
1425 εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καὶ πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἰππικῆς.
1430 κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.
οὕτω δὲ καὶ σὺ παρότρειξ' εἰς τὰ Πιττάλου.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὁμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἄπεκρίνατο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1435 ἄκουε, μῆ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχίνον·

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο.
 εἶθ' ἢ Συβαρίτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
 τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔάσας ἐν τάχει
 1440 ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ὑβρίζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

οὔ τοι μὰ τὴν Δῆμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς,
 ἀλλ' ἀράμενος εἴσω σε

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί ποιεῖς;

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὅ τι ποιῶ

εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
 1445 κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ'

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ὀλίγον μοι μέλει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ.
 ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κἀνθάρος ποτε

ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κἀνθάροις.

ΧΟΡΟΣ.

1450 ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας,
 τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη
 ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
 ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν,
 ἢ μετὰ τι πείσεται 'πι
 1455 τό τε τρυφερὸν καὶ μαλακόν.
 τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.

- τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
 φύσεος, ἣν ἔχει τις αἰεί.
 καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον •
 1460 ξυνόντες γνώμας ἐτέρων
 μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.
 πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
 καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι
 1465 τυχὼν ἄπεισιν διὰ τὴν
 φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
 ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
 οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ
 ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
 ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
 1470 τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων
 οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
 τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
 κατακοσμηῆσαι πράγμασι;

ΞΑΝΘΙΑΣ. ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ. ΒΛΕΑΤΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

- 1475 **Ν**ῆ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις εἰςκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γέρον ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἦκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρῆς τῶ πράγματι
ὄρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τάρχαι' ἐκεῖν' οἷς Θεσπὶς ἠγωνίζετο.
1480 καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησὶν ἀποδείξειν κρόνους
τοὺς νῦν διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- 1485 κληῖθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχή

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥύμης,
οἶον μυκτῆρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῖθ' ἐλλέβορον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- 1490 πλήσσει Φρύνιχος ὡς τις ἀλέκτωρ,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τάχα βαλλήσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.
πρωικτὸς χάσκει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κατὰ σαντὸν ὄρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1495 νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδῶν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φέρει νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγωδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.

1500 φησὶν τις, ἢ οὐδεὶς;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἷς γ' ἐκείνοσὶ μόνος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

υἱὸς Καρκίνου

ὁ μέσατος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται.
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ὄξυρὲ

1505 ἕτερος τραγωδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνους.
προξέρεται γὰρ ἕτερος αὐ τῶν Καρκίνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὄξις, ἢ φάλαγξ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- 1510 ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγωδίαν ποιεῖ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
ὅσον τὸ πληῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς ῥζυρέ.

- 1515 ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ.

ΧΟΡΟΣ.

φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχαρήσωμεν ἅπαντες,
ἔν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ἄγ' ὦ μεγαλόνημα τέκνα
τοῦ θαλασσίοιο,

- 1520 πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον
καὶ θῖν' ἄλος ἀτρυγέτου,
καρίδων ἀδελφοί·

ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε,
καὶ τὸ Φρονίχειον

- 1525 ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
ιδόντες ἄνω σκέλος
ᾧζωσιν οἱ θεαταί.

στρόβει, παράβαινε κύκλω καὶ γάστρισον σεαυτὸν,

- 1530 ῥίπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
ἡσθεῖς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχαις.

- 1535 ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ', ὀρχούμενοι θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πα πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγωδῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΜΤΟ Τετυκων.

ΤΡΥΤΑΙΟΣ

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τετυκων.

ΕΡΜΗΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΤΕΡΤΩΝ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, ποιητής.

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΤΡΟΣ.

ΛΟΦΟΝΟΙΟΣ.

ΕΣΤΡΑΚΟΝΕΛΗΣ.

ΣΑΜΠΡΟΝΟΙΟΣ.

ΚΡΑΝΟΠΕΛΗΣ.

ΔΟΥΤΕΟΣ.

ΠΙΣ ΑΜΑΧΟΣ.

ΠΙΣ ΚΕΡΝΙΜΟΣ.

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΠΡΩΑ } κορυφή προσηγορίας

ΘΕΡΠΙΑ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΤΟ Τρυγαίου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.

ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.

ΔΟΡΤΞΟΣ.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ.

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΠΩΡΑ

ΘΕΩΡΙΑ

} κωφὰ πρόσωπα.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ .

Ἡδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκημηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἰκανὸς γὰρ διυπεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις κατα-
5 θέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. παρεια-
γάγει τοίνυν γεωργὸν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιοούμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμε-
10 νος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα, τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πο-
ρείαν ποιήσει, παρειαγάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀνα-
πτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην.
15 προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκ-
τρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἣ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστημεν ἐκ τινῶν ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.
20 Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδα-
χῶς Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν φησιν

ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΤΟ. ΤΡΥΓΑΙΟΣ. ΚΟΡΑΙ. ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ. ΚΥΔΟΙΜΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Αἴρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδού.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς αὐτῷ τῷ κἀκιστ' ἀπολουμένῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἠδῖω φάγοι.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

5 ἰδὸν μάλ' αὐθις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ φερες;

οὐ κατέφαγεν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Δί' ἄλλ' ἐξαρπάσας
ὄλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἄλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πνινάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν,

10 εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἑτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἠταιρηκότες.

τετριμμενης γάρ φησιν ἐπιθνυμειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ιδού.

ἐνός μὲν ὄνδρες ἀπολελεύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

15 αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην, χᾶτέραν μοι, χᾶτέραν,
καὶ τριῖβ' ἔθ' ἑτέρας.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὖ·

οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
αὐτὴν ἄρ' οἶσω συλλαβῶν τὴν ἀντλιαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

νῆ τὸν Δί' ἐς κόρακας γε, καὶ σαυτὸν γε πρός.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

20 ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδέ μοι κατειπάτω
πόθεν ἂν πριαίμην ῥίνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρω μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.

ὔς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,

25 φαύλως ἔρειδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἄξιοι,
ἦν μὴ παραθῶ τριψας δι' ἡμέρας ὅλης
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.

ἀλλ' εἰ πέπανται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι

30 τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ.

ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων

τέως ἕως σαυτὸν λάθοις διαφάραγεις.

οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,

ὥσπερ παλαιστῆς παραβαλὼν τοὺς γομφίους,

35 καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τῷ χειρὶ πως

ᾧδι περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία

τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀκνάδας.

μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,

χῶτου πότ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολῆ

40 οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὐ μοι φαίνεται,

οὐ μὴν Χαρίτων γ' ἔστ'.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

οὐ γὰρ ἔστ', οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταβιάτον.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος· τὸ δὲ πρῶγμα τί;
45 ὁ κἀνθάρος δὲ πρὸς τί; κἄτ' αὐτῷ γ' ἀνήρ
Ἴωνικός τις φησι παρακαθήμενος·
δοκέω μὲν, ἔς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ὡς κείνος ἀναϊδέως σπατίλην ἔσθιει.
ἀλλ' εἰσιῶν τῷ κενθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

50 ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσιν
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
καὶ τοῖς ὑπερηγορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
55 οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάννυ.
δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ὠδὶ κεκηνῶς λοιδορεῖται τῷ Διὶ,
καὶ φησιν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

60 ἕα, ἕα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖεις πόθ' ἡμῶν τὸν λεῶν;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν αὐθ' ὄν γὰρ λέγον.
65 τὲ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
πέυσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;

- ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
 70 πρὸς ταῦτ' ἀνεβρίχᾳτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανὸν,
 ἕως ξυνετρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταβόρνεϊς.
 ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι
 εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
 κᾶπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν,
 75 καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
 ᾧ Πηγάσιόν μοι φησι, γενναῖον πετρὸν,
 ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τὸῦ Διὸς λαβῶν.
 ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύνσας ὄψομαι.
 οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο, δεῦρ' ᾧ γείτονες·
 80 ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἶρεται
 ἱππηδὸν εἰς τὸν ἄερ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- ἦσυχος, ἦσυχος, ἠρέμα κάνθων·
 μή μοι σοβαρῶς χῶρει λίαν,
 εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμη πίσυνος,
 85 πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης
 ἄρθρων ἴνας πετρύγων ῥύμη.
 καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'
 εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
 αὐτοῦ μείνον τὸς ἡμετέρους.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

- 90 ᾧ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σίγα, σίγα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
 τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

- 95 τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐφημεῖν χρῆ καὶ μὴ φλαῦρον

μηδὲν γρούζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
 τοῖς ἀνθρώποις τε φράσον σιγαῖν,
 100 τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
 καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
 καὶ τοὺς προικτοὺς ἐπικλείειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἦν μή μοι φράσης,
 ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἦ
 ὡς τὸν Δί' εἰς τὸν οὐρανόν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

105 ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι
 ἀπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

γράψομαι

Μήδοισιν αὐτὸν προιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἔμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

110 οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἰὸν ἰὸν ἰού'.

ὦ παιδί', ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται

ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.

ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

115 ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἄρά γ' ἐτήτυμος

ἦκει δώμασιν ἡμετέροις φάτις,

ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ

ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;

ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ' ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δοξάσαι ἔστι κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
 120 ἦνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάμπαν με καλοῦσαι,
 ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακῆς ἢ πάνυ πάμπαν.
 ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὄρα
 κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟΡΗ.

καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;

125 ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.

ΚΟΡΗ.

τίς δ' ἠπίνοιά σουστὶν ὥστε κάρθαρρον
 ζευξάντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς ὦ παππία;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρέθη

130 μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.

ΚΟΡΗ.

ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ, πάτερ,
 ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεοὺς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἦλθεν κατ' ἐχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
 ὧ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.

ΚΟΡΗ.

135 οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζευξῆαι πτερόν,
 ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὦ μὲλ' ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
 νῦν δ' ἄττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
 τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τούτον χορτάσω.

ΚΟΡΗ.

140 τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέση βάθος;
 πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὦν δυνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·

τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργῆς κἀνθάρος.

ΚΟΡΗ.

λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

145 ἐν Πειραιεῖ δήπου ἔστι Κανθάρον λιμὴν.

ΚΟΡΗ.

ἐκείνο τήρει, μὴ σφαλῆς καταρῶνῃς

ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδη

λόγον παράσχῃς καὶ τραγωδία γένη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔμοι μελήσει ταῦτά γ'. ἄλλὰ χαίρετε.

150 ὑμεῖς δέ γ' ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνοὺς ἐγὼ πονῶ,

μὴ βδεῖτε μηδὲ χέξεθ' ἡμερῶν τριῶν·

ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,

κάτω κᾶρα ῥίψας με βουκολήσεται.

ἀλλ' ἄγε Πήγασε, χῶρει χαίρων,

155 χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων

διακινήσας φαιδροῖς ὤσιν.

τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις

τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;

ἴει σαυτὸν θαρῶν ἀπὸ γῆς,

160 κᾶτα δρομαίαν πτέρυν' ἐκτείνων

ὀρθῶς χῶρει Διὸς εἰς ἀύλας,

ἀπὸ μὲν κἀκκῆς τὴν ῥῖν' ἀπέχων,

ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.

ἄνθρωπε, τί δρᾶς, οὗτος ὁ χέζων

165 ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρταις;

ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις,

κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,

κἀπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω,

καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσῶν

170 ἐνθένδε πάθω, τοῦμοῦ θανάτου

πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίων

διὰ τὸν σὸν προκτὸν ὀφλήσει.

οἴμ' ὡς δέδοικα κούκέτι σκώπτων λέγω.

ὦ μηχανοποιεὲ πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ·

175 ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν,
 κεῖ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κύνθαρον.
 ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἔμοι δοκῶ·
 καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
 τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

180 πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις,
 τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἰπποκύνθαρος.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
 καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε,
 πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρῶτατε;

185 τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἔρεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μιαρῶτατος.

ΕΡΜΗΣ.

ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μιαρῶτατος.

ΕΡΜΗΣ.

πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔμοι; μιαρῶτατος.

ΕΡΜΗΣ.

οὔτοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
 εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

190 Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
 οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἔραστὴς πραγμάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ἦκεις δὲ κατὰ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ κρέα ταντί σοι φέρων.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ γλίσχρων, ὄρῳ

ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαιρώτατος;

195 ἔθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'.

ΕΡΜΗΣ.

ἰὴ ἰὴ ἰὴ,

ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·

φροῦδοι γὰρ ἐχθρές εἰσιν ἐξωκισμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γῆς;

ΕΡΜΗΣ.

ἰδοὺ γῆς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ;

ΕΡΜΗΣ.

πόρῳ πάνυ,

ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοῦρανοῦ τὸν κύτταρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

200 πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,

χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορεῖδια.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα;

ΕΡΜΗΣ.

Ἐλλησιν ὀργισθέντες. εἴτ' ἐνταῦθα μὲν,

205 ἴν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατώκισαν,

ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλεται·

αὐτοὶ δ' ἀνωκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,

ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,

μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοῖατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

210 τοῦ δ' οὐνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.

ΕΡΜΗΣ.

ὅτι ἡ πολεμεῖν ἠρξείσθ' ἐκείνων πολλάκις
 σπονδὰς ποιούντων· κεί μὲν οἱ Λακωνικοὶ
 ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί·
 ναὶ τὸ σιῶ, νῦν ἄττικίων δώσει δίκην.

- 215 εἰ δ' αὖ τι πράξαιεντ' ἀγαθὸν ἄττικωνικοὶ
 κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
 ἔλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· ἕξαπατώμεθα
 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν· νῆ Δί' οὐχὶ πειστέον·
 ἤξουσι καὐθις, ἦν ἔχωμεν τὴν Πύλον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 220 ὁ γοῦν χαρμητῆρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ὦν οὔνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
 τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰς ποῖον;

ΕΡΜΗΣ.

εἰς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὄρας

- 225 ὄσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
 ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰπέ μοι,

ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, ὅτι θυνείαν ἐσπέρας
 ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 230 τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυνείᾳ χρήσεται;

ΕΡΜΗΣ.

τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.

ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν,
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἴμοι δεῖλαιος.

φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὡσπερ ἡσθόμην
235 καὐτὸς θυνείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ῶναξ Ἄπολλον, τῆς θυνείας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
240 ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν,
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Πρασιαὶ τρισιάθλια καὶ πεντάκις,
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν προῖγμά πω·
245 τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἔστι τῆς Λακωνικῆς.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ᾧ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπιτριβήσεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεμντωτενμένα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

βαβαί, βαβαιὰξ, ὡς μεγάλα καὶ δοιμέα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

250 ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἶα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τὰττικόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρω.
τετρώβολον τοῦτ' ἔστι· φείδον τὰττικοῦ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

255 παῖ, παῖ Κυδοιμέ.

ΚΤΛΟΙΜΟΣ.

τί με καλεῖς;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

κλαύσει μακρά.

ἔστηκας ἀργός; οὔτοσί σοι κόνδυλος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς δριμύς.

ΚΤΛΟΙΜΟΣ.

οἴμοι μοι τάλας ὧ δέσποτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οἷσεις ἀλετριβανον τρέχων;

ΚΤΛΟΙΜΟΣ.

ἀλλ' ὧ μέλε

260 οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθρὸς εἰςφικίσαμεθα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὔκουν παρ' Ἀθηναίων γε μεταθρέξει ταχύ;

ΚΤΛΟΙΜΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δί'· εἰ δὲ μὴ γε, κλαύσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, τί δρωμεν ὧ πόνηρ' ἀνθρώπια;

ὄρατε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·

265 εἶπερ γὰρ ἤξει τὸν ἀλετριβανον φέρων,

τούτω ταραξεί τὰς πόλεις καθήμενος.

ἀλλ' ὧ Διόνυσ' ἀπόλοιτο καὶ μὴ ἴλθοι φέρων.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὔτος.

ΚΤΛΟΙΜΟΣ.

τί ἔστιν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φέρεις;

ΚΤΛΟΙΜΟΣ.

τὸ δεῖνα γὰρ,

ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἄλετριβανος,
270 ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ γ' ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κὰν δέοντι τῇ πόλει.

[ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγγέαι.]

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οὖν ἕτερόν γε τιν' ἐκ Λακεδαιμόνος μέτει
275 ἀνύσας τι;

ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

ταῦτ' ὦ δέσποθ'.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἤκέ νυν ταχύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ᾧνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμνημένος, νῦν ἔστιν εὐξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὸ πόδε.

ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

280 οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κᾶτ' οἴμοι μάλα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεϊς;

ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

ἀπόλωλε γὰρ

καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἄλετριβανος.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

πῶς ὦ πανοῦργ';

ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

ἔς τὰ πλ' Θράκης χωρία

χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἴτ' ἀπώλεσαν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

285 εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες ὦ Διὸς κῶρον.

ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρσύνειτ' ὦ βροτοί.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἀπόφερε τὰ σκευῆ λαβὼν ταυτὶ πάλιν·

ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιῶν ποιήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἤκει τὸ Δάτιδος μέλος,
 290 ὃ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας·
 ὡς ἦδομαι καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι.
 νῦν ἔστιν ἡμῖν ἄνδρες Ἕλληνες καλὸν,
 ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
 ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
 295 πρὶν ἕτερον αὖ δοιδυκα κωλύσαι τινα.
 ἀλλ' ὃ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες
 καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
 καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ' ὃ πάντες λεῶ,
 ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
 300 νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

- δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
 ὃ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πρόποτε,
 τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
 ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἠδε μισολάμαχος.
 305 πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε, κἀρχιτεκτόνει,
 οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
 πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
 τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
 310 τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσεται ἔνδοθεν κευραγότες;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
 οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἤκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
 μὴ παφλάζων καὶ κευραγῶς, ὡςπερ ἠνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
 315 ἔμποδῶν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ' ἐξελκύσαι.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
 ἦν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοῦ ἰοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.

ΧΟΡΟΣ.

320 ὡς κυκᾶτω καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταραττέτω,
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἂν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί τὸ κακόν; τί πάσχετ' ὦνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
325 οὐκ ἐμοῦ κινουῦντος αὐτὰ τῶ σκέλη χορευέτον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή τι καὶ νυνὶ γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε, παῦ' ὀρχούμενος.
ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπανυμαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φῆς γε, παύει δ' οὐδέπω.

ΧΟΡΟΣ.

ἔν μὲν οὖν τουτὶ μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὸ νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

330 οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμὲν τί σε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὀρᾶτ', οὐπω πέπανυσθε.

ΧΟΡΟΣ.

τουτογὶ νῆ τὸν Δία

τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπιδίδωμι τουτὸ γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοί μοῦστ' ἀναγκαίως ἔχον.

335 ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή τι καὶ νυνὶ γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πῶ σαφῶς.

ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε

καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἤ-

340 δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν

πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,

ἔς πανηγύρεις θεωρεῖν,

ἔστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,

συβαρίζειν,

345 ἰοῦ ἰοῦ κερραγένοι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν.

πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην

πρόγματά τε καὶ στιβάδας,

ἃς ἔλαχε Φορμίων·

κουκέρ' ἂν μ' εὔροις δικαστὴν δριμύν, οὐδὲ δύσκολον,

350 οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δῆπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,

ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις

καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-

παλλαγέντα πραγμάτων.

καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-

355 πολλύμεθα καὶ κατατε-

τρίμεθα πλανώμενοι

ἔς Λυκείον καὶ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.

ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαρι-

οὔμεθα ποιοῦντες, ἄγε

φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'

360 εἴλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλωμεν.

ΕΡΜΗΣ.

ᾧ μιὰρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας ᾧ κακόδαιμον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκοῦν, ἦν λάχῳ·

365 Ἐρμῆς γὰρ ὢν κλήρω ποιήσεις οἶδ' ὅτι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς τίν' ἡμέραν;

ΕΡΜΗΣ.

ἔς ἀντίκα μάλ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρόν, ὡς ἀπολούμενος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κῆρα τῷ τρόπῳ

370 οὐκ ἦσθόμην ἀγαθὸν τοσοντονὶ λαβών;

ΕΡΜΗΣ.

ἄρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὐρεθῆ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν ἄρά με

ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν;

ΕΡΜΗΣ.

εὖ ἴσθ' ὅτι

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·

375 δεῖ γὰρ μνηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Ζεῦ κεραινοβρόντα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μῆ, πρὸς τῶν θεῶν,
ἡμῶν κατείπησ, ἀντιβολῶ σε δέσποτα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναί, πρὸς τῶν κρεῶν
ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.

ΕΡΜΗΣ.

380 ἀλλ' ὦ μέλ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ νυν λακήσης, λίσσομαι σ' ὄρμιδιον.
εἰπέ μοι, τί πάσχειτ' ὠνδρες; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.
ὦ πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ'. εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

385 μηδαμῶς ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
εἴ τι κεχαρισμένον
χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐ-
μοῦ γε κατεδηδοκῶς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτωί τῷ πράγματι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦναξ δέσποτα;

ΧΟΡΟΣ.

390 μὴ γένη παλίγκοτος
ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισ' ὦ φιλαν-
θρωπότατε καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,

395 εἴ τι Πεισάνδρον βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὄφρῦς.
καί σε θυσίαισιν ἰε-
ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διαπαντὸς ὦ
δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεὶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

400 ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΕΡΜΗΣ.

κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

405 ἴθι δῆ, κάτειπ'. ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ γὰρ Σελήνη χῶ πανοῦργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜΗΣ.

ἵνα δὲ τί τοῦτο δρᾶτον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι νῆ Δία

410 ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλονται ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν τῶν θεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
415 καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἀρματωλίας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' Ἐρμῆ ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσσον.
καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,

420 Μυστήρι' Ἐρμῆ, Διπόλει, Ἀδώνια·
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπανμέναι κακῶν
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἐρμῆ πανταχοῦ.
χᾶτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

ΕΡΜΗΣ.

425 οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον ἄνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἅμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,

ἄττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστῶς φράζε δημιουργικῶς·
430 τᾶλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργω φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

ΕΡΜΗΣ.

σπονδὴ, σπονδὴ·

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

435 σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
Ἑλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν,
χῶστι προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

ΧΟΡΟΣ.

μὰ Δι' ἄλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον,
440 ἔχονθ' ἑταῖραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε πᾶνσασθ' αὐτὸν ὧ Διόνυσ' ἄναξ
ἐκ τῶν ὀλεγκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

ΧΟΡΟΣ.

κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
445 εἰς φῶς ἀνελθεῖν ὧ πότνι, ἐν ταῖσιν μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷά περ Κλεώνυμος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κεῖ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἴν' ἐμπολᾶ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεῖς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

ΧΟΡΟΣ.

450 κεῖ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος·
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἐὴ παιῶν, ἰή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄφελε τὸ παίειν, ἄλλ' ἰὴ μόνον λέγε.

ΧΟΡΟΣ.

455 ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ὁραϊς, Ἀφροδίτῃ καὶ Πόθῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄρει δὲ μή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

μηδ' Ἐνναλίῳ γε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

460

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα ἔτι μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα, ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

465

ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.

οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὀγκύλλεσθ'.

οἰμώξεσθ' ὦ Βοιωτοί.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον ... καὶ σφῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

470

οὐκουν ἔλκω, κάξαρτῶμαι,

κἀπεμπίπτω, καὶ σπουδάζω;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδῶν καθήμενος.

οὐδὲν δεόμεθ' ὄνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.

ΕΡΜΗΣ.

475 οὐδ' οἶδε γ' εἰλικον οὐδὲν ἄργεῖοι πάλαι

ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,

καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιστα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οἱ Λάκωνες ὄγάθ' ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,

480 μόνοι προθυμοῦντ' ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔῃ.

ΕΡΜΗΣ.

οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρωῶσ' οὐδὲν· ἔλκουσιν δ' ὅμως

γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυννίδια,

ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν ποιοῦμεν ὄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν

485 ἅπασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιληπτέον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα νῆ Δία.

ΕΡΜΗΣ.

491

μικρόν γε κινουῦμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔκουν δεινὸν * * * *

τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;

πληγὰς λήψεσθ' ὄργεῖοι.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

495

εἶα ᾧ.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὕμεῖς μὲν γ' οὖν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπατ' ἀνδρείως.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἶς' οἱ κωλύουσιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

500 ἄνδρες Μεγαρής, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε ;

μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρωτοὶ γὰρ αὐτήν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὄθιν νῦν ἔλκετε.

505 οὐδὲν γὰρ ἄλλο δράτε πλὴν δικάζετε.

ἀλλ' εἶπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγ' ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

ΕΡΜΗΣ.

χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῶ μᾶλλον ὦνδρες ὑμῖν.

ΧΟΡΟΣ.

510 χωρεῖν τὸ πρᾶγμα φησιν. ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἷ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νυν, ἄγε πᾶς·

καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.

μὴ νυν ἀνωμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικότερον.

515

ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.

ᾧ εἶα νῦν, ᾧ εἶα πᾶς.

ὦ εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα.
ὦ εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα πᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

520 ὦ πότνια βοτρυνόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάφορον
ὅτω προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ Θεωρία.
οἶον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ Θεωρία.

525 οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἠδὺν κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

ΕΡΜΗΣ.

μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
τοῦ μὲν γὰρ ὄξει κρομμυοξυρεγμίας,
530 ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
αὐλῶν, τραγωδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
ἐπυλλίων Εὐριπίδου,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κλαύσει ἄρα σὺ
ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἦδεται
αὕτη ποιητῆ ῥηματίων δικανικῶν.

ΧΟΡΟΣ.

535 κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
ἄλλων τε πολλῶν κάγαθῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νυν, ἄθρει
οἶον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
540 διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένα
ἀπαξάπασαι καὶ κνάθοις προσκείμεναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας.

ΕΡΜΗΣ.

αἰβοῖ τάλας,

545 ἐκείνονι γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄραξ
τίλλονδ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρθεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινονί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὄραξ ὡς ἦδεται
καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν;

ΕΡΜΗΣ.

550 ἴθι νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀκούετε λεῶ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκευή λαβόντας εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἦδη ἔστι μεστὰ τάνθ' ἀδ' εἰρήνης σαπρᾶς.

555 ἀλλὰ πᾶς χῶρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε σνκᾶς, ἃς ἐγὼ φύτευον ὧν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῶ χρόνῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

560 νῦν μὲν οὖν ὧνδρες προσευξόμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφείλε καὶ τὰς Γοργόνας·
εἶδ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία,
ἐμπολίσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται
565 καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῆ Δί' ἢ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἶ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.

ἢ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.

ὥστ' ἔγωγ' ἦδη πιδυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν

570 καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.

- ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὄνδρες
 τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
 ἣν παρεῖχ' αὐτῆ πόθ' ἡμῖν,
 τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
 575 τῶν τε σῦκων, τῶν τε μύρτων,
 τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
 τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
 τῷ φρέατι, τῶν τ' ἔλαῶν,
 ὧν ποθοῦμεν,
 580 ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
 τὴν θεὸν προσεῖπατε.

ΧΟΡΟΣ.

- χαῖρε, χαῖρ', ὡς ἤλθες ἡμῖν ἀσμένοις ᾧ φιλιότη.
 σῶ γὰρ ἐδάμην πόθῳ,
 585 δαιμόνια βουλόμενος
 εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
 ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος ᾧ ποθοῦμένη.
 * * * * * μόνῃ γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις
 * * * * *
 πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐ-
 590 τρίβομεν γεωργικόν.
 πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
 πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα
 καδάπανα καὶ φίλα.
 595 τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία.
 ὥστε σὲ τὰ τ' ἀμπέλια
 καὶ τὰ νέα σνκίδια
 τᾶλλα θ' ὁπόσ' ἔστι φντὰ
 600 προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.
 ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
 ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ᾧ θεῶν εὐνούστατε.

ΕΡΜΗΣ.

- ᾧ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
 605 πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἄτης Φειδίας πράξας κακῶς.

εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετάσχη τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
 πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
 ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
 610 κάξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
 πάντα Ἑλληνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ' ἐνθάδε.
 ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
 καὶ πίσθος πληγείς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίσθῳ·
 οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφανίζετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

615 ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ πέπύσμην οὐδενός,
 οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' ἔγωγε πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
 οὔσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜΗΣ.

κἄτ' ἐπειδὴ γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε
 620 ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
 πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
 κἀνέπειθον τῶν Λακῶνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
 οἱ δ' ἄτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι
 τήνδ' ἀποθρήψαντες αἰσχροῶς τὸν Πόλεμον ἀνήρπασαν·
 625 κἄτα τὰκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
 αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
 οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐν δίκη μὲν οὔν, ἐπεὶ τοι καὶ κορώνεῶν γέ μου
 ἐξέκοψαν, ἦν ἐγὼ φύτευσα κάξεθρεψάμην.

ΧΟΡΟΣ.

630 νῆ Δί' ὧ μέλ' ἐνδίως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμοῦ λίθον
 ἐμβαλόντες ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

ΕΡΜΗΣ.

κἄτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεῶς,
 τὸν τρόπον παλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
 ἀλλ' ἄτ' ὦν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας

- 635 ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
 τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
 τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κειράμασιν,
 πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ·
 τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
 640 αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖ τὰ Βρασιίδου.
 εἴτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·
 ἡ πόλις γὰρ ὠχρῶσα κὰν φόβῳ καθημένῃ
 ἄττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἦσθιεν.
 οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρῶντες ἄς ἐτύπτονθ', οἱ ξένοι
 645 χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνονν τὸ στόμα,
 ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
 ἐξερημοθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
 βυρσοπώλης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- παῦε, παῦ' ὧ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε·
 ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκείνον οὔπερ ἔστ', εἶναι κάτω.
 650 οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκείνος ἄνῆρ, ἀλλὰ σός.
 ἄττ' ἂν οὔν λέγῃς ἐκείνον,
 κελ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔξη,
 καὶ λάλος, καὶ σνκοφάντης,
 καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον,
 655 ταῦθ' ἀπαξάπαντα νννι
 τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.

ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς ὧ πότνια κάτειπέ μοι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
 ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 660 ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.

ΕΡΜΗΣ.

εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖς πρὸς ἔμεγ' ὧ φιλτάτη.
 ἴθ' ὧ γυναικῶν μισοπορπανιστάτη.
 εἶεν. ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
 ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.

- 665 ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλω

σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχειροτονηθῆναι τρεῖς ἐν τῆ κλησίᾳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡμάρτομεν ταῦτ'. ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜΗΣ.

670 Ἴδι νῦν, ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χῶστις φίλος κᾶσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐνούστατος μὲν ἦν μακροῦ Κλεώννυμος.

ΕΡΜΗΣ.

ποιός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ

675 ὁ Κλεώννυμος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ψυχὴν γ' ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ' οὔπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός.
εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὀπλων ἐγίγνετο.

ΕΡΜΗΣ.

ἔτι νῦν ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·

680 ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πικνί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐπέροβλος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

ΕΡΜΗΣ.

ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖς ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

685 ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὦν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

ΕΡΜΗΣ.

πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐβουλότεροι γενησόμεσθα.

ΕΡΜΗΣ.

τίνι τρόπῳ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

690 ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὢν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλευόμεν.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ, ὦ.

οἰά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθῆσθαι σου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ τί;

ΕΡΜΗΣ.

695 πάμπολλα, καὶ τὰρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνήρητο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θανμαστόν.

ΕΡΜΗΣ.

τὸ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

ΕΡΜΗΣ.

Σιμωνίδης; πῶς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι γέρον ὢν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

ΕΡΜΗΣ.

700 τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπέθανεν,

ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.

ΕΡΜΗΣ.

τί παθών;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅ τι;

ὠρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο

ἰδῶν πίσθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.

ἄστερα πός' ἄττ' οἶει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
705 ὥστ' οὐδέποτε ὦ δέσποιν' ἀφησόμεσθ' ἀ σου.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαντῶ τήνδε· κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιῶ σαντῶ βότρους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ φιλότατη, δεῦρ' ἔλθ' ἐκάλ' δός μοι κύσαι.
710 ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ τῆς Ὀπώρας κατελάσας;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ, εἴ γε κυνεῶν' ἐπιπίοις βληγωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ Βουλῇ λαβῶν, ἧσπερ ποτ' ἦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

715 ὦ μακαρία Βουλῆ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν·
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἐρμῆ χαιρε πολλά.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ σύ γε

ὠνθροπε χαιρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

720 ὦ κάνθαρ' οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἔστι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὕφ' ἄρματ' ἔλθ' ὠν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

ΕΡΜΗΣ.

τὴν τοῦ Γαννυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

725 πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι;

ΕΡΜΗΣ.

θάρσει, καλῶς·

τηδὲ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δεῦρ' ὧ κόραι,

ἔπεσθον ἄμ' ἐμοὶ θᾶπτον, ὡς πολλοὶ πάννυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένους' ἐστνκότες.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευὴ παραδόν-
τες730 τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
περὶ τὰς σκηναὺς πλείστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακο-
ποιεῖν.ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεα-
ταῖς,

ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων, εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμωδο-
ποιητῆς735 αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαί-
στοις.εἰ δ' οὔν εἰκός τινα τιμῆσαι θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
ἄξιός εἶναι φῆσ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέ-
παυσεν740 ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοὺς φθειροῖν πολεμοῦν-
τας·τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας
ἐκείνους,τοὺς φεύγοντας κᾶξαπατῶντας, καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες
ἐξήλασ' ἀτιμῶσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρῆλυσεν,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὔνεκα τουδί,745 ἴν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἴτ' ἀνέροίτο·
ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχίς εἰςέβα-
λέν σοι

εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον;

- τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ'
 ἀγεννῆ,
 ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
 750 ἔπεισιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμασιν οὐκ ἀγο-
 ραίοις,
 οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν οὐδὲ γυναικίας·
 ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχειρεῖ,
 διαβὰς βυρσῶν ὄσμᾶς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
 755 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
 ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχ-
 μῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τε-
 τοκνίας,
 φώκης δ' ὄσμην, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν
 δὲ καμήλου.
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πο-
 λεμίζων
 760 ἀντεῖχον ἄει καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὦν οὕνεκα νυνὶ
 ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαιστρας
 περινοστῶν
 παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθύς ἐχώ-
 ρουν,
 παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ
 δέοντα.
 765 πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἔμοῦ
 καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
 καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
 ξυσπουνδάζειν περὶ τῆς νίκης.
 πᾶς γὰρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἔμοῦ
 770 κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις,
 φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
 τῶν τραγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
 γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν,
 ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

- 775 Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἔμοῦ
 τοῦ φίλου χόρευσον,
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας
 780 καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
 ἦν δέ σε Καρκίνος ἔλθων
 ἀντιβολῆ μετὰ τῶν παίδων χορευῶσαι,
 785 μῆθ' ὑπάκουε μῆτ' ἔλ-
 θης συνέριθός αὐτοῖς,
 ἀλλὰ νόμιζε πάντας
 ὄρνυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὄρχηστὰς,
 790 ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.
 καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ, ὃ παρ' ἐλπίδας
 795 εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς
 ἐσπέρας ἀπάγξαι.

- τοιιάδε χρῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
 τὸν σοφὸν ποιητὴν
 800 ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῆ χειλίδων
 ἐξομένη κελαδῆ, χορὸν δὲ μὴ ᾗ Μόρσιμος
 μηδὲ Μελάνθιος, οὐ δὴ
 805 πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἤκουσ',
 ἠνίκα τῶν τραγῳδῶν
 τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
 810 Γοργόνες ὄψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι,
 γρασοόβαι, μιαιοὶ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·
 815 ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ
 Μοῦσα θεὰ μετ' ἔμοῦ ξύμ-
 παιζε τὴν ἑορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ. ΟΙΚΕΤΗΣ. ΧΟΡΟΣ. ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦς χαλεπὸν ἔλθειν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
820 ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὸ σκέλη.
μικροὶ δ' ὄρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοηθέστεροι.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποθ', ἦκεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὥς γ' ἐγὼ πνυθόμην τινός.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

825 τί δ' ἔπαθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἤλγουν τὸ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἴθι νυν, κάτειπέ μοι,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ τί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἄερα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ, εἰ μὴ γέ που
ψυχὰς δύο ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

830 τί δ' ἔδρων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιαεργιαυθερινηχέτους τινάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἂ λέγουσι κατὰ τὸν ἄερα,
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μάλιστα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

835 Ἴων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν Ἀοῖόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίνες γάρ εἰς' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θεύουσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπὸ δείπνου τινὲς

840 τῶν πλουσίων οὔτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἰσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὴ λαβῶν,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυ τ' ἔμοι καὶ τῆδε κουρίδιον λέχος.

845 καὶ ταῦτα δράσας ἦκε δεῦρ' αὐθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ Βουλῇ τέως.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν; ἐκ τοῦρανοῦ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦς' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

850 οὐκ, ἀλλὰ κακεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτη τι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

855 λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης, ὅσα γ' ᾧδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὄρατε λαμπρὸν ὄντα;

ΧΟΡΟΣ.

860 ζηλωτὸς ἔσει γέρον,
αὐτίς νέος ὦν πάλιν,
μύρω κατάλειπτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνῶν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

865 οὔκουν δικαίως; ὅστις εἰς
ὄχημα κἀνθάρου 'πιβάς
ἔσωσα τοὺς Ἑλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἡ παῖς λέλονται καὶ τὰ τῆς πνυγῆς καλά·
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,
870 καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν ἀποδοῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ Βουλῇ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίνα ταυτηνί; τί φῆς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αὕτη Θεωρία ἔστιν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρωῶνάδ' ὑποπεπωκότες·

875 σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποτα,
ὄσσην ἔχει τὴν προωκτοπεντετηρίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν. τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ Βουλῇ λαβών;
οὔτος, τί περιγράφεις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸ δεῖν', εἰς Ἴσθμια
880 σκηνην ἔμαντοῦ τῷ πέει καταλαμβάναω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ·
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς εἰς μέσους ἄγων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἐκεινοσὶ νεύει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τίς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὄστις; Ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὦ μέλε

885 τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσῶν ἐκλάψεται.

ἄγε δὴ, σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί.

Βουλῇ, πρυντάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.

σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,

ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τῷ σκέλη

890 ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρῶσιν.

τουτὶ δ' ὄρα τούπτάνιον ἡμῖν ὡς καλόν.

διὰ ταῦτα καὶ κενάπνικ' ἄρ'· ἐνταυθὶ γὰρ ἦν

πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ Βουλῇ ποτέ.

ἔπειτ' ἀγῶνα δ' εὐθύς ἐξέσται ποιεῖν

895 ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνν,
 ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
 πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
 καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
 παίειν, ὀρύττειν, πῦξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
 τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε,

900 ἵνα δὴ κέλῃς κέλητα παρακελητιεῖ,
 ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
 φουσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
 ἔτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι
 περὶ ταῖσι καμπαῖς ἠνίοχοι πεπτωκότες.

905 ἀλλ' ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
 θείας' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
 ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
 ἀλλ' εὖρον ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

ΧΟΡΟΣ.

910 ἧ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
 τῆς ἐστὶν ἅπασιν ὅς-
 τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅταν τρυγᾷτ', εἴσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
 σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
 915 θρώποις γεγένησαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πλήν γε τῶν θεῶν αἰεὶ σ' ἠγησόμεσθα πρῶτον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
 Τρυγαῖος ἄθμονεὺς ἐγὼ,
 920 δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων
 τὸν δημότην

καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν,
 Ἵπέρβολόν τε παύσας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, τί νῶν ἐντευθενὶ ποιητέον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

ΧΟΡΟΣ.

χύτραισιν; ὥσπερ μεμφόμενον Ἐρμίδιον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

925 τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοῖ;

ΧΟΡΟΣ.

βοῖ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὕπαιχρία καὶ μεγάλη;

ΧΟΡΟΣ.

μῆ, μῆ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τιή;

ΧΟΡΟΣ.

ἵνα μὴ γένηται Θεαγένουσ ὑηνία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τῶ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οἶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

930 οἶ;

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ μὰ Δί'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἴωνικόν

τὸ ῥῆμ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίτηδες οὖν, ἵν' ἐν τῆκλησίᾳ

ὡς χροῖ πολεμεῖν λέγων τις οἱ καθήμενοι

ὑπὸ τοῦ δέους λέγῃσ' Ἴωνικῶς οἶ,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὗ τοι λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τᾶλλα γ' ὦσιν ἤπιοι.

935 ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
καὶ τοῖσι συμμάχοισι προότεροι πολὺ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβῶν·
ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλη χῆ' τύχη κατορθοῖ,
940 χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἐτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ταῦτα δηλὰ γ' ἴσθ'· ὁ γὰρ βωμῶς θύρασι καὶ δῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγ' ἔπειγ' ἐν ὅσῳ σοβαρὰ θεόθεν
945 κατέχει πολέμου μετάρτροπος αὔρα.
νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς ἐς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ κανοῦν πάρεστ' ὄλας ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κούδεν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

950 οὐκουν ἀμιλλήσεσθον; ὡς
ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδη,
πρόσεισιν αὐλῶν ἀκλη-
τος, κᾶτα σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
955 προςδώσετε δῆπον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δῆ, τὸ κανοῦν λαβῶν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιδι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ιδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρε δῆ, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβῶν.
960 σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,

καὐτός τε χερνίπτου, παραδόνς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδού.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔδωκας ἤδη;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὅσοιπερ εἰσὶ τῶν θεωμένων
965 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ αἱ γυναικῆς γ' ἔλαβον.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἀλλ' εἰς ἐσπέραν

δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' εὐχόμεθα.

τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τοιςδὲ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσὶ κάγαθοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

970 τούτους ἀγαθούς ἐνόμισας;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐ γὰρ, οὔτινες

ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἔς ταυτὸ τοῦθ' ἔστᾶσ' ἰόντες χωρίον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχόμεθ', εὐχόμεσθα δῆ.

ᾧ σεμνοτάτη βασιλεία θεᾶ,

975

πότνι' Εἰρήνη,

δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,

δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

δέξαι δῆτ' ᾧ πολυτιμῆτη

νῆ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἄπερ αἱ

980

μοιχευόμεναι δρῶσι γυναικῆς.

καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίναςαι
 τῆς αὐλείας παρακύνπτουσιν·
 κἄν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,
 ἀναχωροῦσιν·

985 κἄτ' ἦν ἀπίη, παρακύνπτουσιν.
 τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὰ Δί' ἄλλ' ἀπόφηνον ὄλην σαντήν
 γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἔρασταῖς
 ἡμῖν, οἷ σου τρυγόμεθ' ἤδη
 990 τρία καὶ δέκ' ἔτη.

λύσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
 ἵνα Λυσιμάχην σε καλωῶμεν.
 παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
 τὰς περικόμπους,

995 αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·
 μίξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας
 πάλιν ἐξ ἀρχῆς

φιλίας χυλῶ, καὶ ξυγγνώμη
 τινὶ πραοτέρῳ κέρασον τὸν νοῦν·

1000 καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
 ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκοροόδων,
 σικύων πρῶων, μήλων, ῥοιῶν,
 δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·

κἄν Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
 1005 χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
 καὶ Κωπῶδων ἔλθειν σφυρίδας,
 καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
 ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι

Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλανκῆτῃ, ἄλλοις
 τένθαις πολλοῖς· κἄτα Μελάνθιον
 1010 ἦκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν·

τὰς δὲ πεπραῶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν·
 εἶτα μονωδεῖν ἐκ Μηδείας,
 ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀποχηρωθεῖς
 τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·

1015 τούς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαιρέιν.
ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλ' οὐ θέμις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τιητί δή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ ἦδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
1020 οὐδ' αἵματοῦται βωμός. ἄλλ' εἴσω φέρων,
θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ΧΟΡΟΣ.

σέ τοι θύρασιν χρῆ μένοντα τοίνυν
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
1025 τὰ τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφενγ', ὅσα χρῆ
σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὅπόσ' ἄν
1030 χρεῶν τὸν γε σοφῆ δόκιμον φρενὶ πορίμῃ τε τόλμῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἦ σχίξα γοῦν ἐνημέμη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἄν οὐκ ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-
1035 τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω-
σεν τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει πότε ὄν
ζηλωτὸς ἅπασιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὸ μηρὸν λαβίων.

1040 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγγν' εἶμι καὶ θυλήματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἤκειν ἐχρῆν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοῦ, πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὔτοσὶ
προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος.

1045 τίς ἄρα πότ' ἐστίν;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὡς ἀλαζῶν φαίνεται·

μάντις τίς ἐστίν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὗτός γέ πού' ἐσθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὀρεοῦ.
τί ποτ' ἄρα λέξει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

1050 οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή νυν ὀρᾶν δοκῶμεν αὐτόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εὖ λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τίς ἢ θυσία πόθ' ἀντήλ καὶ τῶ θεῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄπτα σὺ σιγῆ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὄτω δὲ θύετ' οὐ φράσεθ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ κέρκος ποιεῖ

1055 καλῶς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾶτα δὸς τὰ πάργματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄπτᾶν ἄμεινον πρῶτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλὰ ταυταγὶ

ἤδη ὅστιν ὄπτᾶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.

κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1060 ἢ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μεμνήμεθα.

ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἦν φράσης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ διαλέγου

νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὦ μέλαιοι θνητοὶ καὶ νήπιοι,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς κεφαλὴν σοί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔτινες ἀφραδίησι θεῶν νόον οὐκ ἄλτοντες

1065 συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,

ΟΙΚΕΤΗΣ.

αἰβοῖ, βοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί γελᾷς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἤσθην χαροποῖσι πιθήκοις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ κέπφοι τρήρωνες ἄλωπειδιεῦσι πέπεισθε,
ὦν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴθε σου εἶναι

ὄφελεν ὦλαζων οὐτωςὶ θερμοὺς ὁ πλεύμων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1070 εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἔξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκισ θνητοὺς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τότε πρότερον

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῖς δ' ἄλσί γε παστέα ταυτί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1075 οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξιαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ πῶς ὦ κατάρατε λύκος πότ' ἂν οἶν ὑμεναιοῖ;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὡς ἢ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χῆ κώδων ἀκαλανθὺς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει·
τουτάκισ οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1080 ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι, πότεροι κλανσοῦμεθα μείζον,
ἔξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρῆτανείῳ,
1085 οὐδ' ἐπὶ τῷπραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέῃ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδέποτ' ἂν θείης λειὸν τὸν τραχὺν ἐχῖνον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄρα φενακίζων πότε Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄνπερ κάλλιστον δῆπον πεποιήμεν Ὅμηρος·

1090 ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο

Εἰρήνην εἶλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖω.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγγν' ἐπάσαντο,

ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἠγεμόνευον·

χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαιινόν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1095 οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·

ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,

ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίον ὀκρυόεντος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

φράζεο δὴ νυν, μὴ σε δόλω φρένας ἔξαπατήσας

1100 ἵκτινος μάρψῃ

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,

ὡς οὗτος φοβερός τοῖς σπλάγγνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.

ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγγνων φέρε δευρί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, καὶ γὰρ ἄμαντῳ βαλανεύσω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σπονδῆ, σπονδῆ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1105 ἔγχει δὴ κάμοι καὶ σπλάγγνων μοῖραν ὄρεξον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·

ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπειθεῖν.

ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

πρόσφερε τὴν γλῶτταν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1110 σπονδῆ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ γὰρ οἶόν τε
ἡμῖν προσδιδόναί, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλως ὦ τᾶν ἱκετεύεις·

οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχίνον,

1115 ἄγε δὴ θεαταί, δεῦρο συσπλαγχνεύετε

μετὰ νῶν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τί ἐγὼ δέ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔτοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,

ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν ἀντά· κεῖται δ' ἐν μέσφ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ παῖε, παῖε τὸν Βάκιν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

μαρτύρομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1120 κᾶγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κάλαζὼν ἀνήρ.

παί' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,

ἄλάμβαν' αὐτὸς ἑξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.

οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι' ὦ θυηπόλε;

1125 ἤκουσας; ὁ κόραξ οἶος ἦλθ' ἐξ Ὀρειοῦ.
οὐκ ἀποπετήσει θᾶπτον εἰς Ἐλύμνιον;

ΧΟΡΟΣ.

ἦδομαί γ', ἦδομαι

κράνους ἀπηλλαγμένος,

τυροῦ τε καὶ κρομμύων.

1130 οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,

ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-

κων μετ' ἀνδρῶν ἐταί-

ρων φίλων, ἐκκίας

τῶν ξύλων ἄττ' ἂν ἦ

θανότατα τοῦ θέρους

1135 ἐκπεπισμένα,

κάνθρακίζων τοῦρεβίνθου,

τῆν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,

χάμα τὴν Θραῖτταν κυνῶν,

τῆς γυναικὸς λουμένης.

1140 οὐ γὰρ ἔσθ' ἦδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἦδη ὄσπαρμένα,

τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα·

εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρωμεν ὦ Κομμαρχίδη;

ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρωῶτος καλῶς.

ἀλλ' ἄφευε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίρικας,

1145 τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἕξελε,

τόν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωστροησάτω ἢ τοῦ χωρίου.

οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἶναρίζειν τήμερον,

οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον·

κάξ ἔμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὸ σπίνω·

1150 ἦν δὲ καὶ πῦός τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα,

εἴ τι μὴ ἔξηνεγκεν αὐτῶν ἢ γαλῆ τῆς ἐσπέρας·

ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄττα κἀκνδοιδόπα·

ὦν ἔνεγκ' ὦ παῖ τρι' ἡμῖν, ἔν δὲ δοῦναι τῷ πατρὶ·

μυρῶνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·

1155 χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,

ὡς ἂν ἐμπήη μεθ' ἡμῶν,

εὖ ποιοῦντος κώφελοῦντος

τοῦ θεοῦ τάρωματα.

- 1160 ἤνικ' ἂν δ' ἀχέτας
 ἔδῃ τὸν ἠδὺν νόμον,
 διασκοπῶν ἥδομαι
 τὰς Αἰηνίας ἀμπέλους,
 εἰ πεπαίνουσιν ἥ-
 1165 δη· τὸ γὰρ φῖτυ προῶ-
 ον φύει· τὸν τε φή-
 ληχ' ὄρων οἰδάνοντ'·
 εἶδ' ὀπόταν ἦ πέπων,
 ἐσθίω, κἀπέχω,
 χᾶμα φήμ', Ὄραι φίλαι· καὶ
 τοῦ θυμοῦ τρίβων κυκῶμαι·
 1170 κᾶτα γίγνομαι παχὺς
 τηνικαῦτα τοῦ θέρους
 μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προςβλέπων,
 τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξειαν πάννυ,
 ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
 1175 ἦν δέη δέ που μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
 τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
 κᾶτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἰππαλεκτρῶν
 τοὺς λόφους σείων· ἐγὰ δ' ἔστηκα λινοπτῶμενος.
 ἤνικ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρωσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
 1180 τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
 ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς. αὔριον δ' ἔσθ' ἢ ἔξοδος·
 τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἦδην ἐξιῶν·
 εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
 εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
 1185 ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρωσιν, τοὺς δ' ἐξ ἄστεος
 ἤττον, οἱ θεοῖσιν οὔτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες.
 ὦν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἦν θεὸς θέλλῃ.
 πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίησαν,
 ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
 1190 ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ. ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ. ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ. ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ. ΚΡΑΝΟ-
ΠΟΙΟΣ. ΔΟΡΥΞΟΣ. ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ. ΠΑΙΣ
ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ. ΧΟΡΟΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἴον ἰού.

ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ', ἀποκιάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.

1195 ἔπειτ' ἐπέισφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
καὶ τῶν λαγύων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ.

ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀναβράττω κίχλας.

ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ.

ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τὰγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
1200 οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου·
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
ὀδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγροίς.
ἀλλ' ὦ Τρυγαῖε τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖνα· καὶ ταυτὶ δέχου.
1205 ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδάναμεν
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὐτοσί
ὄπλων κἀπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1210 οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ Τρυγαί' ἀπόλεσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἔστιν ὦ κακόδαιμον; οὐ τί που λοφᾶς;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἀπόλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτα τουτοιῶνι καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1215 αὐτὸς σὺ τί δίδως;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.

ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήνωμ' ἔχει πόνον πολὺν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἴν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτωί.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἔνεγκε τοίνυν εἰσιῶν τὰς ἰσχάδας·

1220 κρείττον γὰρ ὦ τᾶν ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπόφερ', ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορῶρεῖτον, οὐδὲν ἔστὸν. τὸ λόφω
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

τί δαὶ δεκάμνω τῷδε θώρακος κῦτει

1225 ἐνημμένω κάλλιστα χρῆσομαι τάλας;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ μὴ σοι ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γὰρ ἔστ' ἐπιτήδειος πάνν

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1230 ὦδλ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ποιᾶ δ' ἀποψήσει πότε ὦμαθέστατε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τηδὶ, διεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
καὶ τῆδ',

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δία,

ἵνα μὴ γ' ἄλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

1235 ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμυρῳ χεσεῖ καθήμενος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δί' ὠπίτριπτ'. οἶε γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἴθι δῆ, ἔξενεγκε τὰργύριον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὦγαθὲ

θλίβει τὸν ὄρερον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

1240 τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῆδε χρήσομαι,
ἦν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μόλυβδον ἔς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγγέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεῖς ὑπόμακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

1245 οἴμοι καταγελαῖς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἔτερον παραινέσω.

τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον·
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
πλάστιγγα πρόσθες, καὶ τό σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῶ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

1250 ὦ δυσκάρτατε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας,
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτε·

καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·

ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΤΞΟΣ.

1255 οἴμ' ὦ κρανοποί' ὡς ἀθλίως πεπεράγαμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ἀλλὰ τί

ἔτ' ἔστι τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἂν τοιαυτασί μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,

ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολύ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

1260 ἀπίωμεν ὦ δορυξέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδαμῶς γ', ἐπεὶ

τούτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

ΔΟΡΤΞΟΣ.

πόσον δίδως δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,

λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟΡΤΞΟΣ.

ὑβρίζομεθα. χωρῶμεν ὦ τῶν ἐκποδῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1265 νῆ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη ἕξερχεται

οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δευρ', ἵνα

ἄττ' ἄσεται προαναβάληται μοι δοκεῖ.

ἀλλ' ὅ τι περ ἄδιν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον,

αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν, πρότερον ἀναβαλοῦ' νθαδί.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΣ.

1270 Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦσαι

ὀπλοτέρους ἄδον, καὶ ταῦτ' ὧ τρισηκκόμενον
εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθῆς γ' εἶ καὶ κατάρατον.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοῦς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1275 ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένον ἀσπίδας ἡμῖν;

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

"Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαυσεῖ, νῆ τὸν Διόνυσον,
οἰμωγὰς ἄδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι οἷστισι χαίρεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1280 Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαντί·

"Ἀριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα μασᾶσθαι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χένας ἵππων
ἐκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν. ἐκόρεσθην τοῦ πολέμου, καὶ τ' ἦσθιον.

1285 ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἦσθιον κεκορημένοι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Θωρήσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπανμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄσμενοι, οἶμαι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις·

οὐδὲν γὰρ ἄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

1290 ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ μέντοι νῆ Δί'.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

νίος Λαμάχου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αίβοϊ·

ἦ γὰρ ἐγὼ θάυμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
 ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλανσιμάχου τινὸς νιός.
 ἄπερξέε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἄδ' ἰόν.

- 1295 ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ἔστι παιδίον;
 ἄσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
 οὐ πράγματ' ἄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ.

Ἄσπιδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω
 ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 1300 εἰπέ μοι ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἄδεις;

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ.

Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κατήσχυνας δὲ τοκήας·

ἀλλ' εἰσίσωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
 ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
 οὐ μὴ πιλιάθη πότ', ὦν ἐκείνου τοῦ πατρός.

- 1305 ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ἕταῦθα τῶν μενόντων
 φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
 ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,

καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθωιν· οὐδὲν γὰρ ὦ πόνηροι
 1310 λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἣν μὴ τι καὶ μασῶνται.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῶων·
 ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
 πλακουῖσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.

- 1315 πρὸς ταῦτα βρούκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημί μεταμελήσειν.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἕξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,

δαδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγκαίρειν κάπιχορεύ-
 ειν,
 καὶ τὰ σκέυη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρῆ πάντα κο-
 μίζειν
 ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ἐπέροβλον ἐξελάσαν-
 τας·

1320 κάπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν
 διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν,
 κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς,
 πάντας ὁμοίως, οἴνον τε πολὺν,
 σῦνά τε τρώγειν,

1325 τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
 καὶ τὰγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
 ξυλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
 λῆξαι τ' αἴθωνα σίδηρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1330 δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρὸν,
 χῶπως μετ' ἔμοῦ καλῆ
 καλῶς κατακείσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τρισμακάρο, ὡς δικαί-
 ῶς τὰγαθὰ νῦν ἔχεις.
 1335 Ἕμην, Ἕμέναι' ὦ,
 Ἕμην, Ἕμέναι' ὦ.
 τί δράσομεν αὐτήν;
 τί δράσομεν αὐτήν;
 τρυγήσομεν αὐτήν.
 τρυγήσομεν αὐτήν.

1340 ἀλλ' ἀράμενοι φερω-
 μεν οἱ προτεταγμένοι
 τὸν νυμφίον ὦνδρες.
 Ἕμην, Ἕμέναι' ὦ,
 Ἕμην, Ἕμέναι' ὦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἰκήσετε γοῦν καλῶς
 1345 οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-

λὰ συγκολογοῦντες.

Ἐμὴν, Ἐμέναι' ὦ,

Ἐμὴν, Ἐμέναι' ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺν,

τῆς δ' ἠδὺν τὸ σῦκον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1850

φήσεις γ', ὅταν ἐσθίης

οἴνόν τε πίης πολύν.

Ἐμὴν, Ἐμέναι' ὦ,

Ἐμὴν, Ἐμέναι' ὦ.

ὦ χαίρετε, χαίρετ' ἄν-

δρες, καὶ ξυνέπησθέ μοι,

πλακοῦντας ἔδεσθε.

ANNOTATIO CRITICA.

Quum in hac Comici editione id solum negotii mihi datum esset ut sublatis Brunckii erroribus textum redderem scholarum usibus accommodatiorem, non satis ego duxi illius correxisse peccata, sed alia multa vel coniecturae ope vel ad librorum manuscriptorum fidem emendavi. Quae quia longum est exponere omnia, pauca elegi de quibus hac annotatione dicerem.

ACHARNENSIUM igitur v. 68.

καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καῦστρίων
πεδίων —

Ravennatem librum ita sumus secuti ut παρὰ in locum vulgatae διὰ ascisceremus, loco quamvis ita nondum persanato. Nam Καῦστρία πεδία plurali numero scriptores Graeci non magis dixisse videntur quam alia similia, quorum quaedam memorat Strabo p. 897 et 984. ed. Falc. Quare Aristophanem scripsisse censeo,

καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καῦστρίων
πεδίων —.

V. 133. Libri κηγήνατε. Choeroboscus Bekkeri p. 1237. λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι εὐρίσκειται χρῆσις τῆς διὰ τοῦ εἰ γραφῆς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισίῳ ἢ

ὕμεις δὲ πρεσβεύετε καὶ κηγήνετε
ἀντὶ τοῦ κηγήνατε.

V. 292. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπείσάμην οὐκ ἴστε γ'. ἀλλ' ἀκούσατε. Inutilem γε particulam magis etiam suspectam reddit librorum dissensus. In Ravennate scriptum perhibetur οὐκ ἴσατ' : ex alio ego enotatum habeo οὐκ ἴσταν'. Elmsleius quum ἴστ' ἔτ' scriberet, ad palaeographicas rationes quam ad sensum verborum magis attendisse videtur. Quum apertum sit hoc dicere Diaeopolin, nondum scire Acharnenses quid se moverit ut inducias pacisceretur, vereor ego ne rarioris craseos exemplum deleverint librarii, scriptumque ab Aristophane sit,

ἀντὶ δ' ὧν ἐσπείσάμην οὐκ ἴστε πο, ἀλλ' ἀκούσατε.

V. 307. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν —. Hic quoque iners est γε. Ravennas, πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις omissa altera ἂν. Corrige,

πῶς δὲ καὶ καλῶς λέγοις ἂν —.

V. 601. νεανίας δ' οἴους σὺ διαδεδρακότας. Scribendum οἶος σὺ. Nam quae exquisitior Schaefero ad L. Bos. p. 479. visa est structura, νεανίας οἴους σὺ, vereor ne librariis debeat, quos proclivi lapsu ad talia ferri videmus. Demosthenes contra Androtion. p. 613, 9. μισεῖν τοὺς οἴουςπερ οὗτος. Libri tres τοὺς οἴουςπερ οὗτος. Ibid. p. 617, 24. et contra Timocrat. p. 758, 6. οὐδ' οἴουςπερ σὺ χρώμενοι συμβούλοις ἐπολιτεύοντο. Libri plerique omnes οἴοιςπερ σὺ. Aeschines περὶ παραπρεσβ. p. 48, 20. HSt. τριςμυρίους κιναίδους οἴουςπερ σὺ. Bekkerus ex uno codice οἶος.

V. 748. Vitiosum esse ὄπα Δικαιοπόλις; ab interpretibus pro πᾶ Δικαιοπόλις; acceptum inter omnes convenit, sed de emendatione dissentiunt. Nulla vero alia opus est emendatione quam pravae interpunctionis correctione hacce:

ἐγὼ δὲ καρυξῶ Δικαιοπολιν, ὄπα.

Δικαιοπόλις ἧ λῆς πρίασθαι χοιρία;

V. 798. Elmsleius cum aliquot libris MSS. καὶ τὸν Ποτειδᾶ. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 10, 30. εἴρηται δὲ καὶ ποτειδᾶς ὡς κερκίδας· ἐνθεν αἰτιατικὴ ἐν κύκλωπι· αἰνετὸν ποτίδαν, κοιλότερος ὄλμου πολύ. Quae ita sunt emendanda: εἴρηται δὲ καὶ Ποτειδᾶς, ὡς Κερκίδας· ἐνθεν αἰτιατικὴ ἐν Κύκλωπι·

καὶ τὸν Ποτειδαν, κοιλότερος ὄλμου πολύ.

Cercidam dicit iambographum Megalopolitanum, de quo praeter alios egit Menagius ad Diogen. Laert. VI. 76.

V. 854. Corrige typhothetae errorem coniunctis in unum qui nunc duo sunt versus,

οὐδ' αὐθις αὐ σε σκώπεται Παύσων ὁ παμπόνηρος.

Versibus 929 — 939. oppositi sunt 940 — 951. Quare versus 929 — 934. ita distinguendi sunt:

ἐνδησον ᾧ βέλτιστε τῷ
ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολήν
οὕτως ὅπως
μὴ καὶ φέρων κατάξει.

ἔμοι μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ
τοὶ καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
πυροφόραγες
καἴλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

V. 941. dele comma post *χρώμενος* in editionibus positum.

V. 948. *συνθέριζε* eiiciendum esse animadvertit Elmsleius.

V. 971 — 999. unius omnes chori sunt, delendaque versui 988. perinepte apposita Dicaeopolidis persona, qui se abire modo dixerat v. 970. Et hoc quidem perspexit Elmsleius. Brunckius vero transpositis et ad suum arbitrium refectis quibusdam huius carminis versibus omnia perturbavit. Strophae initium ita scribendum:

εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέροσπον,
οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν —.

His in antistropha respondent,

καὶ τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον *** ἄμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ.

τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερά πρό τῶν θυρῶν.

In stropha veteres editiones et libri aliquot MSS. οἷ' ἔχει omitunt; habent alii iique optimi. *σπεισάμενον* edd. veteres solae: *σπεισάμενος* codd. omnes. In antistrophae initio aliquid excidisse et sensus verborum non perfectus et Ravennatis libri scriptura καὶ τ' arguit. Ceteri libri vel τῶδ' vel τῆδ' vel τὰδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Illud vero καὶ τ' nihil aliud est, opinor, quam καὶ τ', eodem modo in vetusto codice Parisino Demosthenis p. 615, 12. scriptum et alibi. In altero versu τάδε recte, ut videtur, addidit Brunckius.

Versuum 1190 — 1213. rationes metricas neque Elmsleius nec Reisius in commentatione de ἄν particula p. 117. expediverunt. Quod vide an nobis successerit ita scribentibus:

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1. ἄτταταῖ ἄτταταῖ,
στρυγερά τάδε κρυερά πάθηα.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
2. ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἄν γένοιτό μοι.
3. Δικαιοπόλις ἄν μ' ἴδοι τετραμένον,
4. καὶ τ' ἐγχανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1. ἄτταταῖ ἄτταταῖ,
2. τὰ τιτθί' ὡς σιληρά καὶ κνδώνια.
3. φιλήσατον μαλθακῶς μ' ὦ χρυσία
4. τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν.
5. τὸν γὰρ χοᾶ πρώτος ἐπέπωκα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

6. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
7. ἰὼ, ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

7. ἰή, ἰή χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

8. στυγερός ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

8. μογερός ἐγώ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

9. τί με σὺ κυνεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

9. τί με σὺ δάκνεις;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

5. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

6. τοῖς Χουσί γὰρ τίς ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

10. ἰὼ ἰὼ Παιὰν, ἰὼ Παιὰν, ἰὼ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

10. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

V. 1195. Editiones veteres,

ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἄν

οἰμωκτὸν ἄν γένοιτό μοι.

οὖν abest ab scriptis libris fere omnibus. Tum illata ab interprete verba οἰμωκτὸν ἄν eiecerunt Porsonus et Reisigius.

V. 1196. Vulgo Δικαιοπόλις γὰρ εἶ μ' ἴδοι. Recte Ravenas Δικαιοπόλις ἄν μ' ἴδοι, abs quo prope abest unius meorum scriptura Δικαιοπόλις ἄν εἶ μ' ἴδοι. Alius Δικαιοπόλις εἶ μ' ἴδοι.

V. 1197. Libri editi κατεγγάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἄν τύχαις. ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν omissa γε libri scripti de meis duo, quorum alter κατεγγάνοι, alter κατ' ἐγγάνοι. Recte Ravenas, κατ' ἐγγανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

Eodem metricorum studio depravati olim legebantur v. 1201. 1202.

τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτὸν ἄν.

τὸν γὰρ χοᾶ νῦν πρῶτος ἐκπέπωκά γε,

nunc ex MSS. emendati.

Quod igitur quattuor deinceps versibus accidisse vidimus, ut in trimetrorum formas ab librariis cogerentur qui non sunt trimetri, idem ego versibus 1199. 1200. evenisse arbitrator. Quare utrumque correxi.

V. 1210. vulgata,

τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς βαρείας,

et metrum et sententia evertunt. Namque additis verbis illis, τῆς ἐν μάχῃ, Dicaeopolidis dicta, τοῖς Χουσί γὰρ τίς ξυμβολὰς

ἐπράττετο; tam sunt inepta quam faceta omissis. Id quum suus quemque sensus docere possit, tum dudum admonuit Bothius, quanquam in eo vehementer falsus quod versus 1210. 1211. exaequare conatus est. Neque articulum ille deleuit.

EQUITUM v. 71. Bentleii emendationem ἀνύσαντε nunc recepti ab libris MSS. quattuor confirmatam. Legebatur ἀνύσαντες.

V. 186. ἀλλ' ἐκ πονηρῶν γ' liber MS. unus, quemadmodum Porsonus atque Elmsleius coniecierant. Quod nunc reposui in locum vulgati εἴμ' ἐκ πονηρῶν γ'.

V. 400. 401. Cleoni tribuebantur. Nihil vero ab coriarii persona fingi potest alienius quam διδάσκεισθαι προςάδειν. Choro hoc unice convenit, atque huius esse illa verba vel strophico-rum versuum 326. 327. comparatio docere editores potuerat. Monnit Passovius.

V. 411. Ravennas ἐγὼ νῆ τοὺς κονδύλους —. Vulgatae scripturae praestare videtur, ἐγὼ δὲ νῆ τοὺς κονδύλους —.

V. 424. Verissima est quam olim dubitanter proposui emendationem τὰ κοχῶνα, quod et hoc loco et v. 484. praebuit liber Ravennas. Scribebatur utrobique τὰς κοχῶνας.

V. 437. Non videtur probari posse quod prima dederam editione cum libris quibusdam, ὡς οὗτος ἦτοι καιρίας ἢ σκυφαντίας πνεῖ. ἦτοι — ἦ nusquam dixit Aristophanes.

V. 526. εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῶν ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἐῤῥει. Lobeckii suspicio vitium in his verbis latere existimantis confirmari aliquo modo videtur memorabili scripturae ab vulgata discrepantia, quam alio tempore ex Moschopulo attuli, ὃς ἐπὶ πολλῶν ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ: quae tanto minus negligenda est, quod propter hunc ipsum praepositionis ἐπὶ usum ab grammatico hic locus affertur. Videndum igitur puto ne is alius scripturae vestigia conservaverit,

εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὡς ἐπὶ πολλῶν δὴ ποτ' ἐπαίνῳ διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἐῤῥει.

V. 571. Corrige tyothesetae lapsum ὤμὸν pro ὤμον.

V. 625. ἰέμην. Imo ἰέμην. In Eccles. 346. edd. veteres ἴεμαι. ἰέμην codex Brunckianus ex correctione grammatici. Scribendum ἴεμαι. Eurip. Bacch. 618.

ἴεται ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας δόμων ἔσω.

V. 929. correxi vulgarem interpunctionem παῦνε, παῦν' ὑπερξέων. Ita nihil opus Brunckii mutatione, παῦνε, παῦν' ὑπερξέονθ'. Non fugit hoc scholiasten, qui τὸ ἐξῆς, inquit, ἀνήρ παφλάζει ὑπερξέων, cuius monito obsecutus et Kusterus.

V. 1041. Verba ταῦτ' οἷσθ' ὅ τι λέγει, alii Demi, alii Alantopolae esse voluerunt. Cleoni tribuenda esse vidit Passovius. Compara locum simillimum v. 1069.

V. 1046. Ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν δ μόνον σιδηροῦν τεῖχος ἔστι καὶ ξύλων. μόνον δ et olim mihi visum est scribendum esse nec nunc displicet. Aristoteles Ethic. Nicom. p. 252. ed. Zell. καθ' ὃ ἄδικος ὁ μόνον ἀδικῶν. Hic quoque ut μόνον ὁ ἀδικῶν transponantur Aristotelis sententia postulat. Praeterea ξύλων vulgato ξύλον ex plurimis libris MSS. praeferendum duxi. Similiter in Avibus v. 672. dictum ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.

V. 1272. Intactam reliqui Ravennatis scripturam, Πυθῶνι ἐν δία κακῶς πένεσθαι, quam ego ex alio quoque libro consignatam habeo. Rursum alius ἐν διάκακῶς. Scribendum videtur Πυθῶνι μὴ ὑδεία κακῶς πένεσθαι.

V. 1357. νυνδί. Libri omnes νῦν δέ. Multa huius generis consilio mutasse librarios ostendi annotatione ad Aves p. 9. Lysistrata v. 1274.

ἀπάγεσθε ταύτας ὧ Λάκωνες, τὰς δέ τε ὑμεῖς.

sic edd. veteres. Brunckius τὰςδε τε. Libri MSS. tres ταςδεῖ. Scribendum igitur ταςδεδι. Similia ego alibi vel ex coniectura vel exemplaribus MSS. auctoribus reposui, veluti in Avibus v. 644.

VESPARUM v. 228. cum editione Iuntina secunda, cuius summam in hac fabula auctoritatem esse alibi ab me ostensum est, edidi:

μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω —.

quod certatim correxerunt librarii et critici vel ἐὰν περ vel ἐὰν γε reponendo. Qui si quid mutare vellent, poterant aliquanto aptius,

μὴ φροντίσης· ὡς ἦν ἐγὼ λίθους ἔχω —.

quemadmodum alibi locutus est Aristophanes. Sed vera videtur editionis Iuntinae scriptura, siquidem ἐὰν ultima syllaba non correpta sed producta dicitur. De quo quum annotatione ad Alexidis versum apud Athenaeum p. 441. D.

γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ, explicaturus sim, hic ea tantum afferam quae ad Aristophanem pertinent. Pluto igitur v. 126.

ἐὰν γ' ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον, delenda particula in decem minimum libris omissa. Ibidem v. 481. ἐὰν γ' ἀλῶς. γ' abest ab libris Cantabrigiensibus tri-

bus et Suida v. *τίμημα*. Manifestior etiam librariorum fraus versu proximo,

τὸ γὰρ αὐτό γ', ἐὰν ἠττάσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.

Id Aristophanes dixisset saltem, *τὸ γὰρ αὐτό γ', ἦν* —. sed recte libri quidam, quos ego secutus sum,

τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἠττάσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.

Vespis v. 1231.

ἐγὼ δέ γε,

ἐὰν γ' ἀπειλῇ νῆ Δί', ἕτερον ἄσομαι.

Hunc quoque locum inani particula olim liberatum iri confido. Pacis denique versui 931. quid mirum hanc adhiberi correctionem voluisse Porsonum,

τὸ ῥῆμ'. ἐπίτηδες γ', ἴν', ἐὰν ἐν τῆκκλησίᾳ —?

adeo enim quae sit huius vocis prosodia etiam ab doctissimis hominibus ignoratur, ut qui cognitam habere videatur ego neminem plane noverim praeter Elmsleium. Qui quamvis sententiam suam nusquam declaraverit, quod sciam, prudenter tamen in Sophoclis Oedipo Coloneo v. 1407. scribendum praecepit,

μή τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', ἐὰν αἰ τοῦδ' ἀραι —.

V. 317. — 319. φίλοι — ποιήσω; qui respondere existimantur proximis versibus quattuor, non mirum est excogitasse quae credi ab nemine possunt. Sana vero omnia emendatâ, quemadmodum ab me factum est, versuum distinctione. In scriptura verborum nihil fere praeter librorum auctoritatem novavi. V. 317. del. *μέν*. V. 318. edd. veteres *ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἶμ'*; Brunckii liber Parisinus B atque Ravennas *ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἶός τ' εἶμ'*, inveniendi veri viam satis perspicue monstrantes,

ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἶμ' —.

V. 418. θεοσεχθρία. Scribendum θεοῖς ἐχθρία. Demosthenes contra Androtiou. p. 611, 15. *διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν πεπονθότα*. Praeclare codex Parisinus 2934. *διὰ τὴν αὐτοῦ βδ. καὶ θεοῖς ἐχθρίαν πεπονθότα*. Aliud ex Archippo exemplum attulit scholiastes, qui ita scribit: *Θεοσεχθρία. καὶ ἀρχιππος ἐν πλούτῳ. οἶμοι τί ἐστι, μῶν ἔδωκε. τί σ' ἔδακεν. κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κάβρυξε τίς ἢ πανουργία τὲ καὶ θεοσεχθρία*. Quod fragmentum etsi non exploratum habemus quo metro scriptum sit, non adducor tamen ut aut Jacobsio in Animadv. ad Athenaeum p. 343. aut Meinekio in Curis crit. p. 24. assentiar, qui in trimetros coegerunt. Equidem cretici numeri vestigia quaedam agnosco, *μῶν ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κάβρυξε, et πανουργία καὶ θεοῖς ἐχθρία*.

PACIS v. 163. scribebatur ἀπό θ' ἡμερινῶν, quod cum libro Veneto in ἀπό δὲ mutavi. Nam quod μὲν particula saepe respondentem sibi habet τε, id ab iis locis ubi eadem vox repetitur alienum est. Tum recte Brunckius σίτων. Vulgatum σιτίων prosodiae ignoratio peperit.

V. 280. vulgatum κᾶτ' οἴμοι μάλα merito offendit Florentem Christianum, qui κάρτ' οἴμοι μάλα corrigebat. Nihil praeter accentum mutandum, κᾶτ' οἴμοι μάλα. Conf. Ran. 864.

V. 347. Basilii MS. apud Schaeferum extrema praefatione ad Gregor. Corinth. Στιβάς, στρωμνή, χαμαικοίτιον, ὡς Ἐλερηνᾶιος ὁ Ἀττικιστῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν στρατείαις ὁ Κωμικός καὶ ἐν δραπέτεσι Κρατῖνος καὶ τῶν ῥητόρων οἱ πλεῖστοι. Bastius, „*Hic locus maxime propterea memorabilis, quod Ἀριστοφάνης ἐν στρατείαις citatur. Ego quidem Comici fabulam hoc titulo inscriptam non novi.*“ Neque ulla fuit unquam, ut opinor. Aut perturbata sunt verba illa aut ipsius subest error Basilii. Qui quum ab antiquiore grammatico traditum reperisset, de στιβάδος usu ἐν στρατείαις, in militia, constare ex Aristophane: constat autem ex hoc Pacis versu: finxit Στρατείας fabulam ex verbis illius male intellectis.

V. 460. Legebatur, Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ὀραῖσιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ. Quum in optimis libris Ὀραῖς exaratum sit, καὶ Πόθῳ scribendum putavi, aptius vulgato.

V. 521. Stobaeus πόθεν λάβοιμ' ἄν —. Aristophanes Amphiarai fragm. IV.

πόθεν ἄν λάβοιμι βύσμα τῷ προκτῶ φλέων;